

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ A Tanács (EU) 2017/1939 rendelete (2017. október 12.) az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről 1

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A TANÁCS (EU) 2017/1939 RENDELETE

(2017. október 12.)

az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködés bevezetéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 86. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel Belgium, Bulgária, Ciprus, a Cseh Köztársaság, Finnország, Franciaország, Görögország, Horvátország, Litvánia, Luxemburg, Németország, Portugália, Románia, Spanyolország, Szlovákia és Szlovénia bejelentésére, amellyel ezek a tagállamok 2017. április 3-án értesítették az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot arról, hogy a rendelettervezet alapján megerősített együttműködést kívánnak létrehozni,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére ⁽¹⁾,

különleges jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az Unió célul tűzte ki a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség létrehozását.
- (2) Az Európai Ügyészség létrehozásának lehetőségét az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) irányozza elő a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térségről szóló címében.
- (3) Az Unió és az Európai Unió tagállamai egyaránt kötelesek védeni az Unió pénzügyi érdekeit a bűncselekményekkel szemben, melyek minden évben jelentős anyagi károkat okoznak. Jelenleg azonban ezeknek a bűncselekményeknek a nemzeti büntető igazságszolgálatok általi kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása nem minden esetben elégséges.
- (4) A Bizottság 2013. július 17-én az Európai Ügyészség létrehozásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatot fogadott el.
- (5) A Tanács a 2017. február 7-i ülésén megállapította, hogy a rendelettervezettel kapcsolatban nincs egyhangúság.
- (6) Az EUMSZ 86. cikke (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban egy tizenhét tagállamból álló csoport 2017. február 14-i levelében kérte, hogy a rendelettervezetet terjesszék az Európai Tanács elé.
- (7) Az Európai Tanács 2017. március 9-én megbeszélést tartott a rendelettervezetről, és megállapította, hogy fennáll az EUMSZ 86. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdése szerinti egyet nem értés.

⁽¹⁾ 2017. október 5-i egyetértés (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

- (8) 2017. április 3-án Belgium, Bulgária, Ciprus, a Cseh Köztársaság, Finnország, Franciaország, Görögország, Horvátország, Litvánia, Luxemburg, Németország, Portugália, Románia, Spanyolország, Szlovákia és Szlovénia bejelentette az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, hogy az Európai Ügyészség létrehozásával kapcsolatban megerősített együttműködést kívánnak létrehozni. Ezért az EUMSZ 86. cikke (1) bekezdése harmadik albekezdésének megfelelően a megerősített együttműködés folytatására vonatkozóan az Európai Unióról szóló szerződés 20. cikkének (2) bekezdésében, illetve az EUMSZ 329. cikkének (1) bekezdésében előírt felhatalmazást megadottnak kell tekinteni, és a megerősített együttműködésre vonatkozó rendelkezések 2017. április 3-tól alkalmazandók. Ezenkívül a 2017. április 19-i, a 2017. június 1-jei, a 2017. június 9-i, illetve a 2017. június 22-i levelében Lettország, Észtország, Ausztria és Olaszország jelezte, hogy részt kíván venni a megerősített együttműködés létrehozásában.
- (9) Az EUMSZ 328. cikkének (1) bekezdése értelmében a megerősített együttműködés annak létrehozásakor az Európai Unió minden tagállama számára nyitva áll. Az együttműködés bármikor máskor is nyitva áll számukra, beleértve a már folyamatban lévő együttműködést is, feltéve, hogy tiszteletben tartják az annak keretében már elfogadott jogi aktusokat. A Bizottságnak és az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködésben részt vevő tagállamoknak (a továbbiakban: a tagállamok) biztosítaniuk kell, hogy lehetőség szerint minél több uniós tagállam részvételét elősegítsék. Ennek a rendeletnek kizárólag az Európai Ügyészség létrehozására vonatkozó megerősített együttműködésben részt vevő tagállamokban, illetve az EUMSZ 331. cikke (1) bekezdésének második vagy harmadik albekezdése alapján elfogadott határozat értelmében teljes egészében kötelező erővel kell bírnia és közvetlenül alkalmazandónak kell lennie.
- (10) Az EUMSZ 86. cikkével összhangban az Európai Ügyészséget az Eurojustból kell létrehozni. Ebből következően e rendeletnek kölcsönös együttműködésen alapuló, szoros kapcsolatot kell teremtenie a két szervezet között.
- (11) Az EUMSZ kiköti, hogy az Európai Ügyészség hatásköre tárgyi hatályának az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekményekre kell korlátozódnia, az e rendeletben meghatározottak szerint. Az Európai Ügyészség feladata ezért az (EU) 2017/1371 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmében az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények és az azokhoz elválaszthatatlanul kapcsolódó bűncselekmények elkövetőivel szembeni nyomozás és vádhatósági eljárás lefolytatása, valamint e személyek bíróság elé állítása kell, hogy legyen. E hatáskörnek a határokon átnyúló súlyos bűncselekményekre való bármilyen kiterjesztéséhez az Európai Tanács egyhangú határozata szükséges.
- (12) A szubszidiaritás elvének megfelelően az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények üldözése – léptéke és hatásai miatt – uniós szinten jobban megvalósítható. A jelenlegi helyzet – amikor is az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények büntetőjogi üldözése kizárólag az uniós tagállami hatóságok kezében van – nem minden esetben elégséges e cél eléréséhez. Mivel e rendelet célját, nevezetesen az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények elleni küzdelemnek az Európai Ügyészség létrehozása révén való megerősítését az Európai Unió tagállamai – az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények elkövetőivel szembeni tagállami vádhatósági eljárások fragmentáltsága miatt – nem tudják egyedül megvalósítani, és ezért az annak okán, hogy az Európai Ügyészség hatáskörrel fog rendelkezni az ilyen bűncselekmények elkövetőivel szembeni vádhatósági eljárás lefolytatására, uniós szinten jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az EUSZ 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket, és a lehető legkisebb mértékben avatkozik be a tagállamok jogrendjébe és intézményi struktúrájába.
- (13) Ez a rendelet megosztott hatáskorról rendelkezik az Európai Ügyészség és a nemzeti hatóságok között az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények elleni küzdelem terén, melynek alapja, hogy az Európai Ügyészségnek joga van ügyeket saját hatáskörbe vonni.
- (14) A lojális együttműködés elvével összhangban az Európai Ügyészségnek és az illetékes nemzeti hatóságoknak kölcsönösen támogatniuk és tájékoztatniuk kell egymást az Ügyészség hatáskörébe tartozó bűncselekmények elleni eredményes küzdelem érdekében.
- (15) Ez a rendelet nem sértheti a tagállamoknak a bűnügyi nyomozások megszervezésére vonatkozó nemzeti rendszereit.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1371 irányelve (2017. július 5.) az Unió pénzügyi érdekeit érintő csalás elleni büntetőjogi eszközökkel folytatott küzdelemről (HL L 198., 2017.7.28., 29. o.).

- (16) mivel az Európai Ügyészség nyomozási és vádemelési jogköröket fog kapni, intézményi biztosítékokat kell bevezetni függetlenségének, valamint az uniós intézmények általi elszámoltathatóságának garantálása érdekében.
- (17) Az Európai Ügyészség köteles az Unió egészének érdekét szem előtt tartva eljárni, és az Ügyészségen kívüli személytől nem kérhet és nem fogadhat el utasítást.
- (18) A szigorú elszámoltathatóság kiegészíti az Európai Ügyészség e rendeletben biztosított függetlenségét és jogköreit. Az Európai Főügyész teljes mértékben elszámoltatható az Európai Ügyészség vezetőjeként fennálló feladatainak teljesítéséért, és ilyen minőségében átfogó intézményi elszámoltathatóság terheli az Európai Parlamenttel, a Tanáccsal és a Bizottsággal szemben az Ügyészség általános tevékenysége tekintetében. Következésképpen bizonyos körülmények fennállása esetén – ideértve a súlyos kötelezettségzegést – ezen intézmények bármelyike kezdeményezheti az Európai Unió Bíróságánál (Bíróság) az európai ügyész felmentését. Ugyanezt az eljárást kell alkalmazni az európai ügyészek felmentésére.
- (19) Az Európai Ügyészségnek nyilvános éves jelentést kell közzétennie általános tevékenységéről, melynek tartalmaznia kell legalább az Ügyészség munkájára vonatkozó statisztikai adatokat.
- (20) Az Európai Ügyészség szervezeti felépítésének lehetővé kell tennie a gyors és hatékony döntéshozatalt a nyomozási és vádhatósági tevékenység során, függetlenül attól, hogy az egy vagy több tagállamot érint-e. A szervezeti felépítésnek biztosítania kell továbbá, hogy minden részt vevő tagállam nemzeti jogrendszere és jogi hagyománya képviselve legyen az Ügyészségen belül, valamint azon elv érvényesülését, hogy a tagállamokban főszabályként az adott jogrendszert jól ismerő ügyészek járjanak el a nyomozásokban és a vádhatósági eljárásokban.
- (21) E célból az Ügyészségnek egyetlen hivatalként működő, oszthatatlan uniós szervként kell létrejönnie. A központi szintet az Európai Főügyész jelenti, aki az Ügyészség egészének és egyben az európai ügyészek Ügyészi Kollégiumának, az állandó tanácsoknak és az európai ügyészeknek is a vezetője. A decentralizált szintet a tagállamokban lévő delegált európai ügyészek alkotják.
- (22) Ezenfelül az Ügyészség koherens tevékenysége és következetes módon az Unió pénzügyi érdekeinek azonos szintű védelme érdekében az Európai Ügyészség szervezeti felépítésének és belső döntéshozatali folyamatának lehetővé kell tennie, hogy a központi hivatal a delegált európai ügyészek által végzett nyomozásokat és vádhatósági eljárásokat ellenőrizze, irányítsa és felügyelje.
- (23) Ebben a rendeletben az „általános felügyelet”, az „ellenőrzés és irányítás” és a „felügyelet” kifejezések az Európai Ügyészség által végzett különböző ellenőrzési tevékenységek leírására szolgálnak. Az „általános felügyelet” az Európai Ügyészség tevékenységeinek általános igazgatására vonatkozik, melynek keretében az Ügyészség csak a horizontális jelentőségű kérdésekben kap utasításokat. Az „ellenőrzés és irányítás” a konkrét nyomozások és vádhatósági eljárások ellenőrzésére és irányítására vonatkozó hatáskörre utal. A „felügyelet” a nyomozások és vádhatósági eljárások szorosabb és folyamatos felügyeletére utal, melynek keretében szükség esetén be lehet avatkozni a nyomozásokba és a vádhatósági eljárásokba, illetve azokkal kapcsolatban utasításokat lehet adni.
- (24) Az Ügyészi Kollégiumnak kell döntéseket hoznia stratégiai ügyekben – többek között meg kell határoznia az Ügyészség prioritásait, valamint a nyomozásokra és a vádhatósági eljárásra vonatkozó stratégiáját –, valamint konkrét ügyek nyomán felmerülő általános kérdésekben is, például ami e rendelet alkalmazását, a nyomozásokra és a vádhatósági eljárásra vonatkozó ügyészségi stratégia megfelelő végrehajtását, elvi kérdéseket, illetve a nyomozásokra és a vádhatósági eljárásra vonatkozó koherens ügyészségi stratégia kialakítása szempontjából kiemelt jelentőséggel bíró kérdéseket illeti. Az Ügyészi Kollégium általános kérdésekkel kapcsolatos határozatai nem sérthetik a nyomozások és vádhatósági eljárások lefolytatására vonatkozó, e rendelet és a nemzeti jog szerint fennálló kötelezettséget. Az Ügyészi Kollégiumnak a konszenzussal való döntéshozatalra kell törekednie. Ha nem sikerül konszenzusra jutni, szavazás útján kell döntést hozni.
- (25) Az állandó tanácsoknak ellenőrizniük és irányítaniuk kell a nyomozásokat, és biztosítaniuk kell az Ügyészség tevékenységének koherenciáját. Az állandó tanácsok összetételét az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzata alapján kell meghatározni, amelynek egyebek mellett azt is lehetővé kell tennie, hogy egyszemélyes európai ügyész egynél több állandó tanácsnak is a tagja legyen, ha erre azért van szükség, hogy a lehetőségekhez mérten biztosítani lehessen az egyes európai ügyészek egyenletes munkaterhelését.

- (26) Az állandó tanácsokban – az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában megállapított elvekkel összhangban – vagy az Európai Főügyész, vagy az egyik helyettese, vagy pedig az egyik európai ügyész tölti be az elnöki tiszteket.
- (27) A munkateher lehetőség szerinti egyenletes elosztásának biztosítása érdekében az ügyeket az állandó tanácsok között a véletlenszerű kiosztás rendszere alapján kell kiosztani. Az Ügyészség megfelelő és hatékony működésének biztosítása érdekében lehetővé kell tenni, hogy az Európai Főügyész döntése alapján ettől az elvtől el lehessen térni.
- (28) Az Ügyészi Kollégiumba minden egyes tagállamból ki kell nevezni egy európai ügyészt. Az európai ügyészeknek alapesetben felügyelniük kell – az illetékes állandó tanács nevében – azokat a nyomozásokat és vádhatósági eljárásokat, amelyekben a delegált európai ügyészek járnak el a származási tagállamukban. Összekötőként kell funkcionálniuk a központi hivatal és a tagállamukban működő decentralizált szint között, elősegítve az Ügyészség egyetlen hivatalként való működését. Az ügyet felügyelő európai ügyésznek ellenőriznie kell, hogy a kapott utasítások megfelelnek-e a nemzeti jognak, és ha nem, akkor erről tájékoztatnia kell az állandó tanácsot.
- (29) Az európai ügyészek számára lehetővé kell tenni, hogy ha származási tagállamukban nagy számú nyomozás és vádhatósági eljárás van folyamatban, nagy munkaterhet okozva, kérelmezhessék, hogy egyes nyomozások és vádhatósági eljárások felügyeletével kivételesen bízzanak meg más európai ügyészeket. Az erre vonatkozó döntést az Európai Főügyésznek kell meghoznia, az ügyet átvevő európai ügyész beleegyezésével. Az ilyen döntéseket megalapozó kritériumokat az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában kell megállapítani, és azok között szerepelnie kell annak a követelménynek, hogy az ügyet átvevő európai ügyésznek rendelkeznie kell az érintett tagállam nyelvének és jogrendszerének kielégítő ismeretével.
- (30) Az Európai Ügyészség nyomozásait főszabály szerint a tagállamokban dolgozó delegált európai ügyészeknek kell lefolytatniuk. Ennek e rendelettel összhangban, illetve az e rendelet hatálya alá nem tartozó kérdéseket illetően a nemzeti joggal összhangban kell történnie. A delegált európai ügyészeknek az ügyet felügyelő európai ügyész felügyelete mellett, az illetékes állandó tanács irányítása és utasításai alapján kell végezniük feladataikat. Ha valamely tagállam nemzeti joga úgy rendelkezik, hogy a nemzeti ügyészség szervezetén belül bizonyos aktusokat belső felülvizsgálatnak kell alávetni, a delegált európai ügyész által hozott ilyen döntések felülvizsgálata az ügyet felügyelő európai ügyész felügyeleti hatásköre alá kell, hogy tartozzon, az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatával összhangban. Az EUSZ 19. cikkének és az Európai Unió Alapjogi Chartája (Charta) 47. cikkének sérelme nélkül, ilyen esetekben a tagállamok nem kötelezhetők arra, hogy nemzeti bíróságok általi felülvizsgálatot irjanak elő.
- (31) Az ügyészi feladatok ellátása az illetékes bíróságokon az eljárás befejezéséig tart, azaz annak végső megállapításáig, hogy a gyanúsított vagy a vádlott elkövette-e a bűncselekményt, beleértve adott esetben a büntetékiszabást, valamint az esetleges fellebbezés vagy jogorvoslat jogerős elbírálását is.
- (32) A delegált európai ügyészeknek az Európai Ügyészség szerves részét kell képezniük, és ilyen minőségükben az Ügyészség hatáskörébe tartozó bűncselekmények tárgyában folytatott nyomozások és vádhatósági eljárások során kizárólag az Ügyészség nevében és részéről kell eljárniuk a saját tagállamuk területén. Ennek azzal kell járnia, hogy e rendelet alapján funkcionális és jogi szempontból független jogállást kapnak, amely különbözik a nemzeti jog szerinti bármely jogállástól.
- (33) Az e rendelet szerinti különleges jogállásuk ellenére a delegált európai ügyészeknek hivatali idejük alatt a tagállamuk ügyészsége tagjainak, nevezetesen ügyészeknek vagy bírácoknak kell maradniuk, és a tagállamuknak őket legalább a nemzeti ügyészekéivel azonos jogkörökkel kell felruházniuk.
- (34) Kötelezővé kell tenni a delegált európai ügyészek számára, hogy kövessék az állandó tanácsok és az európai ügyészek utasításait. Ha egy delegált európai ügyész úgy ítéli meg, hogy a központi hivatal utasítása olyan intézkedés meghozatalára kötelezné őt, amely nem felel meg a nemzeti jogának, akkor az Európai Főügyésztől kérnie kell ezen utasítás felülvizsgálatát.

- (35) Az eljáró delegált európai ügyésznek az ügyet érintő minden lényeges fejleményről – így például nyomozási cselekmények végrehajtásáról vagy a gyanúsítottak jegyzékének megváltozásáról – be kell számolnia az ügyet felügyelő európai ügyésznek és az illetékes állandó tanácsnak.
- (36) Az állandó tanácsoknak az Ügyészség által folytatott eljárások meghatározott lépéseiben kell gyakorolniuk döntéshozatali hatáskörüket a nyomozásokra és a vádhatósági eljárásra vonatkozó közös stratégia érvényesítése érdekében. Határozataikat az eljáró delegált európai ügyész határozattervezete alapján kell meghozniuk. Lehetővé kell azonban tenni, hogy kivételes esetben az állandó tanácsok az eljáró delegált európai ügyész határozattervezete nélkül fogadjanak el határozatot. Ilyen esetben az ügyet felügyelő európai ügyész nyújthat be határozattervezetet.
- (37) Az állandó tanácsok számára lehetővé kell tenni, hogy döntéshozatali hatáskörüket az ügyet felügyelő európai ügyészre ruházzák olyan konkrét ügyekben, amelyek nem súlyos bűncselekményt érintenek, vagy ahol az eljárás nem túlságosan összetett. A bűncselekmények súlyosságának megítélésekor figyelembe kell venni, hogy az adott bűncselekmény uniós szinten milyen következménnyel jár.
- (38) Az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában rendelkezni kell az európai ügyészek közötti helyettesítési mechanizmusról. A helyettesítési mechanizmust olyan esetekben kell alkalmazni, amikor egy európai ügyész a feladatait rövid ideig – például távollét miatt – nem tudja ellátni.
- (39) Ezenkívül, ha az európai ügyész lemond, ha tiszttségéből felmentik vagy attól bármilyen egyéb okból megválnak, illetve például hosszas betegség esetén az európai ügyészt a saját tagállama egyik delegált európai ügyészével kell helyettesíteni. A helyettesítés maximális időtartama három hónap lehet. Ezen időtartamnak az európai ügyész hivatalának új betöltéséig vagy az európai ügyész visszatéréséig történő meghosszabbításáról az Ügyészi Kollégium saját hatáskörben dönthet, ha azt szükségesnek ítéli, figyelembe véve az Ügyészség munkaterhét és a távollét hosszát. Az európai ügyészt helyettesítő delegált európai ügyész a helyettesítés időtartama alatt nem felelhet azokért a nyomozásokért és vádhatósági eljárásokért, amelyekben delegált európai ügyészi vagy nemzeti ügyészi minőségében addig eljár. Az Európai Ügyészség azon eljárásaira, amelyekben az európai ügyészt helyettesítő delegált európai ügyész járt el, az Ügyészség újraelosztási szabályait kell alkalmazni.
- (40) Az Európai Főügyész és az európai ügyészek kinevezésére szolgáló eljárásnak biztosítania kell e hivatalok függetlenségét. Legitimitásukat a kinevezési eljárásban részt vevő uniós intézményektől kell nyerniük. Az Európai Főügyész helyetteseit az Ügyészi Kollégiumnak kell kineveznie saját tagjai közül.
- (41) A kiválasztással foglalkozó tanácsadó testületnek össze kell állítania az Európai Főügyész tiszttségének betöltésére kiválogatott jelöltek listáját. A tanácsadó testület működési szabályzata kidolgozásának és tagjai kinevezésének hatáskörét – a Bizottság javaslata alapján – a Tanácsra kell ruházni. Ez a végrehajtási hatáskör az EUMSZ 86. cikke alapján a Tanácsra ruházott konkrét hatáskörön alapul, és tükrözi az Európai Ügyészség sajátos jellegét, amely mellett, hogy uniós szerv, továbbra is szorosan beágyazódik a nemzeti jogi struktúrákba. Az Európai Ügyészség olyan eljárások keretében fog működni, amelyben a legtöbb egyéb szereplő nemzeti szintű, mint például a bíróságok, a rendőrség és más büntető hatóságok, és ezért a Tanácsnak kifejezett érdeke, hogy aktívan részt vegyen a kinevezési eljárásban. E hatáskörnek a Tanácsra ruházása a nemzeti bírósági és ügyészségi struktúrákra közvetlenül hatást gyakorló döntéshozatali hatáskör potenciálisan érzékeny jellegét is kellőképpen tükrözi. Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak közös megegyezéssel ki kell neveznie Európai Főügyésznek a listán szereplő jelöltek egyikét.

- (42) A tagállamok mindegyikének jelölnie kell három jelöltet a Tanács által kiválasztandó és kinevezendő európai ügyész tisztségére. Az Ügyészi Kollégium munkájának folytonosságát biztosítandó, háromévente a tagok egyharmadával részlegesen meg kell újítani az európai ügyészek testületét. Az európai ügyészeknek az első hivatali időre, illetve a hivatali idő alatt történő kinevezésére vonatkozó átmeneti szabályok elfogadásának hatáskörét a Tanácsra kell ruházni. Ez a végrehajtási hatáskör az európai ügyészek kiválasztása és kinevezése tekintetében a Tanácsra ruházott hatáskörön alapul. Indokolja továbbá az európai ügyészek sajátos jellege, mivel egyfelől saját tagállamukhoz kötődnek, másfelől tagjai az Ügyészi Kollégiumnak, általánosabban pedig indokolja az Európai Ügyészség sajátos jellege, melyből hasonlóképpen következik a tanácsadó testület működési szabályzatának kidolgozása és tagjai kinevezése tekintetében a Tanácsra ruházott végrehajtási hatáskör. A Tanácsnak figyelembe kell vennie a tagállamok földrajzi spektrumát, amikor új személyeknek az európai ügyészek egyharmadának helyére történő kinevezéséről határoz az első hivatali idő alatt.
- (43) A delegált európai ügyészek kinevezésére irányuló eljárásnak biztosítania kell, hogy a delegált európai ügyészek az Európai Ügyészség szerves részét képezzék, ugyanakkor operatív szinten továbbra is a nemzeti jogrendszerekbe, valamint igazságügyi, illetve ügyészségi struktúrákba integráltan működjenek. A tagállamoknak jelölteknek kell állítaniuk a delegált európai ügyészek tisztségére, akiket az Európai Főügyész javaslata alapján az Ügyészi Kollégiumnak kell kineveznie.
- (44) Minden tagállamnak két vagy több delegált európai ügyésszel kell rendelkeznie az Ügyészség ügyforgalmának megfelelő kezelése érdekében. Az Európai Főügyésznek – az egyes tagállamokkal egyeztetve – jóvá kell hagynia a delegált európai ügyészek tagállamonkénti számát, valamint a feladatok köztük való funkcionális és területi felosztását. Az egyeztetések során kellően figyelembe kell venni az adott nemzeti ügyészségi rendszer szervezeti felépítését. A hatásköröknek a delegált európai ügyészek közötti funkcionális felosztása lehetővé tehetné a feladatok megosztását.
- (45) A tagállamokban dolgozó delegált európai ügyészek teljes száma az Európai Főügyész jóváhagyásával módosítható, az Európai Ügyészség számára előirányzott éves költségvetési sor korlátaitól függően.
- (46) Az Ügyészi Kollégiumnak kell felelnie az e rendelettel összhangban eljáró delegált európai ügyészekkel szembeni fegyelmi eljárásokért. Mivel a delegált európai ügyészek tagállamuk ügyészi vagy bírói karának aktív tagjai maradnak, és nemzeti ügyészi tisztséget is betölthetnek, az e rendelettel nem összefüggő okokból velük szemben nemzeti fegyelmi eljárás is indulhat. Az Európai Főügyészt azonban ilyen esetekben is tájékoztatni kell az illető személy felmentéséről vagy a vele szemben végrehajtandó fegyelmi intézkedésekről, mivel ő felel az Ügyészség igazgatásáért, valamint feddhetlenségének és függetlenségének megóvásáért.
- (47) Az Európai Ügyészség munkáját alapvetően elektronikus úton kell végezni. Az Európai Ügyészségnek saját ügyviteli rendszert kell létrehoznia és kezelnie. Az ügyviteli rendszerben szerepelnie kell többek között az Ügyészség hatáskörébe tartozó lehetséges bűncselekményekkel kapcsolatban beérkezett információknak, valamint az ügyiratokban található információknak, abban az esetben is, ha azokat már lezárták. Az Európai Ügyészségnek az ügyviteli rendszer létrehozásakor gondoskodnia kell arról, hogy a rendszer lehetővé tegye az Európai Ügyészség egyetlen hivatalként való működését, és így a delegált európai ügyészek által kezelt ügyiratokhoz hozzáférjen a központi hivatal, hogy gyakorolhassa döntéshozatali, ellenőrzési és irányítási és felügyeleti feladatait.
- (48) A nemzeti hatóságoknak haladéktalanul tájékoztatniuk kell az Európai Ügyészséget minden olyan cselekményről, amely az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó bűncselekménynek minősülhet. Azokban az esetekben, amelyek kívül esnek a hatáskörén, az Európai Ügyészségnek tájékoztatnia kell az illetékes nemzeti hatóságokat minden olyan tudomására jutott tényről, amely bűncselekménynek minősülhet, mint például a hamis tanúvallomás.
- (49) Az uniós intézményeknek, szerveknek és hivataloknak, valamint a nemzeti hatóságoknak haladéktalanul át kell adniuk az Európai Ügyészségnek minden olyan bűncselekménnyel kapcsolatos információt, amelynek tekintetében hatáskörét gyakorolhatja. Az Ügyészség más forrásból is fogadhat vagy gyűjthet információkat, így magánfelektől is. Az Ügyészségnek ellenőrző mechanizmust kell alkalmaznia annak megállapítása céljából, hogy a kapott információk alapján teljesülnek-e az Európai Ügyészség tárgyi, területi és személyi hatásköre fennállásának feltételei.

- (50) Visszaélést bejelentő személyek is hozhatnak új információkat az Európai Ügyészség tudomására, ezzel elősegítve az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények elkövetőivel szembeni nyomozás és vádhatósági eljárás lefolytatását, valamint e személyek bíróság elé állítását. A visszaélés bejelentése azonban a megtorlástól való félelem miatt megghiúsulhat. Az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó bűncselekmények felderítésének megkönnyítése érdekében arra bátorítjuk a tagállamokat, hogy nemzeti jogukkal összhangban írjanak elő olyan hatékony eljárásokat, amelyek lehetővé teszik az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó lehetséges bűncselekmények bejelentését, valamint biztosítják az ilyen bűncselekményeket bejelentő személyeknek a megtorlással és különösen a káros vagy diszkriminatív munkaadói intézkedésekkel szembeni védelmét. Az Európai Ügyészségnek szükség szerint ki kell dolgoznia saját belső szabályait.
- (51) A tagállamok nemzeti hatóságainak, továbbá valamennyi uniós intézménynek, szervnek és hivatalnak követnie kell a meglévő jelentéstételi eljárásokat, és hatékony mechanizmusokat kell működtetnie a hozzájuk beérkezett állítások előzetes értékelésére annak érdekében, hogy maradéktalanul teljesíthessék az Európai Ügyészség irányában fennálló tájékoztatási kötelezettségüket, amennyiben a hatáskörébe tartozó bűncselekmény gyanúját észlelik. Az uniós intézmények, szervek és hivatalok e célból igénybe vehetik az Európai Csalás Elleni Hivatalt (OLAF).
- (52) A tagállamok hatóságainak létre kell hozniuk egy olyan rendszert, amely biztosítja azt, hogy az információkat a lehető leghamarabb bejelentsék az Európai Ügyészségnek. A tagállamok maguk döntenek arról, hogy közvetlen vagy központosított rendszert hoznak-e létre.
- (53) Az Ügyészség megfelelő működése szempontjából rendkívül fontos e bejelentési kötelezettség teljesítése, melyet tágan kell értelmezni, hogy a nemzeti hatóságok azokat az eseteket is bejelentsék, amelyekben nem minden kritérium állapítható meg azonnal (pl. a károkozás mértéke vagy az alkalmazandó szankció). Az Európai Ügyészség számára lehetővé kell tenni továbbá, hogy a tagállamok hatóságaitól eseti alapon információt kérjen az Unió pénzügyi érdekeit sértő egyéb bűncselekményekkel kapcsolatban. Ez nem tekintendő úgy, mintha az Európai Ügyészség szisztematikusan vagy rendszeres időközönként információt kérhetne a tagállamok hatóságaitól kisebb súlyú bűncselekményekkel kapcsolatban.
- (54) Az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények eredményes kivizsgálása és a *ne bis in idem* elvének érvényesülése – bizonyos esetekben – megkövetelheti azt, hogy a nyomozást kiterjesszék a nemzeti jog szerinti más bűncselekményekre is, amennyiben azok elválaszthatatlanul kapcsolódnak az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekményekhez. Az „elválaszthatatlanul kapcsolódó bűncselekmény” fogalmát a vonatkozó ítélkezési gyakorlatra tekintettel kell meghatározni, amely a *ne bis in idem* elv alkalmazásához releváns szempontként a lényeges tények azonosságát (vagy a lényegében megegyező tényeket), azaz a térben és időben egymáshoz elválaszthatatlanul kötődő konkrét körülmények fennállását írja elő.
- (55) Az Európai Ügyészségnek jogában kell hogy álljon, hogy hatáskörét gyakorolja, amennyiben a bűncselekmények elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz, és az érintett bűncselekmény súlyosságát tekintve, amelyet a maximálisan kiszabható szankció tükröz, az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmény a meghatározó.
- (56) Mindazonáltal az Európai Ügyészségnek akkor is jogában kell hogy álljon, hogy az egymáshoz elválaszthatatlanul kapcsolódó bűncselekmények esetében a hatáskörét gyakorolja, ha a szankció mértékét tekintve nem az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmény a meghatározó, de az elválaszthatatlanul kapcsolódó másik bűncselekmény kiegészítő jellegűnek tekintendő, mivel az csupán eszközként szolgált az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmény elkövetéséhez, különösen ha ezt a másik bűncselekményt az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmény elkövetéséhez szükséges feltételek megteremtésének elsődleges céljával követték el, például az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmény elkövetéséhez szükséges anyagi vagy jogi eszközök biztosításának, vagy az abból származó nyereség vagy termék biztosításának kizárólagos céljával.
- (57) A „bűnszervezetben való részvétellel kapcsolatos bűncselekmények” fogalma azoknak a nemzeti jogban foglalt, a 2008/841/IB tanácsi kerethatározattal⁽¹⁾ összhangban meghatározott fogalmán alapul, és kiterjedhet például az ilyen bűnszervezetekben tagként, szervezőként vagy vezetőként való részvételre.

⁽¹⁾ A Tanács 2008/841/IB kerethatározata (2008. október 24.) a szervezett bűnözés elleni küzdelemről (HL L 300., 2008.11.11., 42. o.).

- (58) Az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekményekkel kapcsolatban az Európai Ügyészség hatáskörének főszabályként elsőbbséget kell élveznie a nemzeti hatáskörigényekkel szemben, hogy az Ügyészség uniós szinten biztosítani tudja a nyomozások és a vádhatósági eljárások következetességét, és elláthassa azok irányítását. Az ilyen bűncselekményekkel kapcsolatban a tagállami hatóságok addig nem intézkedhetnek, amíg az Ügyészség nem dönt arról, hogy nyomozást indít-e, kivéve, ha sürgős intézkedés megtételére van szükség.
- (59) Többek között akkor tekintendő úgy, hogy egy adott eset uniós szinten kifejtett hatással jár, ha a bűncselekmény nemzetközi jellegű és nemzetközi méreteket ölt, ha a bűncselekményben bünszervezet vesz részt, vagy ha az adott típusú bűncselekmény súlyosan fenyegetheti az Unió pénzügyi érdekeit, az uniós intézmények hitelét és az uniós polgárok bizalmát.
- (60) Ha az Európai Ügyészség nem gyakorolhatja hatáskörét egy adott esetben, mivel okkal feltételezhető, hogy az Unió pénzügyi érdekeinek okozott vagy valószínűsíthetően az Unió pénzügyi érdekeinek sérelmét okozó kár nem haladja meg annak a kárnak a mértékét, amelyet valamely más sértettnek okoztak vagy valószínűsíthetően okoznak, az Európai Ügyészségnek akkor is módjában kell állnia, hogy a hatáskörét gyakorolja, amennyiben alkalmasabb lehet a nyomozás vagy a vádhatósági eljárás lefolytatására, mint az adott tagállam(ok) hatóságai. Többek között akkor tekinthető úgy, hogy az Európai Ügyészség alkalmasabb erre, ha a bűncselekmény nemzetközi jellege és léptéke miatt hatékonyabb lenne, ha az Ügyészség folytatná le a nyomozást és a vádhatósági eljárást, ha a bűncselekményben bünszervezet vesz részt, vagy ha egy adott típusú bűncselekmény súlyosan veszélyeztetheti az Unió pénzügyi érdekeit, az uniós intézmények hitelét és az uniós polgárok bizalmát. Ebben az esetben az Európai Ügyészségnek módjában kell állnia, hogy a tagállam(ok) illetékes nemzeti hatóságainak beleegyezésével a hatáskörét gyakorolja, amennyiben más ilyen sértett(ek)nek kárt okoztak.
- (61) Ha valamely tagállam igazságügyi vagy bűnüldöző hatósága egy bűncselekmény tárgyában nyomozást indít, és úgy ítéli meg, hogy az Európai Ügyészség nem gyakorolhatná a hatáskörét, erről tájékoztatnia kell az Európai Ügyészséget annak érdekében, hogy ez utóbbi megvizsgálhassa, hogy helyénvaló-e, ha mégis hatáskört gyakorol.
- (62) A hatáskörgyakorlás kérdésében fennálló nézetkülönbség esetén az illetékes nemzeti hatóságoknak kell dönteniük arról, hogy kit illet meg a hatáskör. Az illetékes nemzeti hatóság fogalma bármely olyan igazságügyi hatóságra utal, amely a nemzeti jog értelmében hatáskörrel rendelkezik az arról való döntéshez, hogy kit illet meg a hatáskör.
- (63) mivel az Európai Ügyészségnek a nemzeti bíróságok előtt kell vádat emelnie, hatáskörét a tagállamok azon büntetőjogi szabályaira történő utalással kell meghatározni, amelyek a vonatkozó uniós szabályozás – különösen az (EU) 2017/1371 irányelv – nemzeti jogrendszeren belüli végrehajtása keretében bűncselekménynek nyilvánítják az Unió pénzügyi érdekeit sértő cselekményeket vagy mulasztásokat, és meghatározzák az alkalmazandó szankciókat.
- (64) Az Európai Ügyészségnek a lehető legszélesebb értelemben kell gyakorolnia hatáskörét, hogy az általa végzett nyomozások és vádhatósági eljárások a tagállamok területén kívül elkövetett bűncselekményekre is kiterjedhessenek.
- (65) Nyomozásai és vádhatósági eljárásai során az Európai Ügyészségnek az arányosság, a pártatlanság, valamint a gyanúsítottal vagy vádlottal szembeni tisztességes eljárás elve alapján kell eljárnia. Ebbe beletartozik az is, hogy az Európai Ügyészség köteles minden lehetséges bizonyítékot – terhelőt és mentőt egyaránt – felkutatni, akár hivatalból, akár a védelem kérésére.
- (66) A jogbiztonság, valamint az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekményekkel szembeni eredményes küzdelem érdekében indokolt, hogy az Európai Ügyészség nyomozási és vádhatósági tevékenységeinek vezérelve a jogszerűség elve legyen, amelynek alapján az Ügyészség szigorúan alkalmazza az e rendeletben foglalt szabályokat, különösen a hatáskör és annak gyakorlása, a nyomozások megindítása és lezárása, az eljárás átadása és megszüntetése, valamint az egyszerűsített vádhatósági eljárások tekintetében.

- (67) A terhelt jogainak lehető legnagyobb fokú védelme érdekében az Európai Ügyészség egy gyanúsított vagy vádlott ellen alapvetően csak nyomozást vagy vádhatósági eljárást indíthat. Ha egy bűncselekményt több személy követett el, az Európai Ügyészség főszabályként csak egy ügyet indíthat, és közös nyomozást kell folytatnia az összes gyanúsítottal vagy vádlottal szemben.
- (68) Amennyiben egyazon bűncselekmény vonatkozásában több delegált európai ügyész is nyomozást indított, az állandó tanácsnak adott esetben össze kell vonnia e nyomozásokat. Az állandó tanács határozhat úgy is, hogy nem vonja össze az eljárásokat, illetve hogy azokat utólag szétválasztja, ha a nyomozás eredményessége ezt megkívánja, például ha az egyik gyanúsítottal vagy vádlottal szemben korábbi szakaszban le lehetne zárni az eljárást, míg más gyanúsítottakkal vagy vádlottakkal szemben folytatni kellene azt, vagy ha az ügy szétválasztása lerövidíthetné az egyik gyanúsított előzetes letartóztatását. Ha az összevonandó ügyekért több különböző állandó tanács felel, az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzata alapján kell meghatározni a megfelelő hatáskört és eljárást. Amennyiben az állandó tanács egy ügy szétválasztásáról határoz, az így keletkező ügyekre vonatkozó hatáskörét megőrzi.
- (69) Az Európai Ügyészségnek a nemzeti hatóságokra – köztük a rendőrségre – kell támaszkodnia, különösen a kényszerintézkedések végrehajtását illetően. A lojális együttműködés elve alapján valamennyi nemzeti hatóságnak és az érintett uniós szerveknek – köztük az Eurojustnak, az Europolnak és az OLAF-nak – együtt kell működniük az Európai Ügyészséggel, és aktívan kell támogatniuk annak nyomozásait és vádhatósági eljárásait, a bűncselekmény gyanújának az Európai Ügyészséghez történő bejelentésétől kezdve mindaddig, amíg az Európai Ügyészség eldönti, hogy vádat emel-e vagy más módon rendelkezik az ügyről.
- (70) Az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények ügyében végzett nyomozások és vádhatósági eljárások hatékonyságához elengedhetetlen, hogy az Európai Ügyészség – az arányosság elvének tiszteletben tartása mellett – legalább az e rendeletben meghatározott minimális számú nyomozási cselekmény elvégzésével képes legyen bizonyítékot gyűjteni. Ezeknek a nyomozási cselekményeknek az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó bűncselekményekkel – de legalább azon bűncselekményekkel, amelyek esetében a maximális büntetési tétel legalább négy év szabadságvesztés – kapcsolatban, az Európai Ügyészség nyomozási és vádhatósági tevékenysége céljából elvégezhetőnek kell lenniük, azonban e cselekmények a nemzeti joggal összhangban korlátozhatók.
- (71) Az e rendeletben felsorolt minimális számú nyomozási cselekményen túlmenően a delegált európai ügyészeknek jogot kell biztosítani arra, hogy bármely más olyan intézkedés megtételét kérjék vagy elrendeljék, amely a nemzeti jog értelmében hasonló nemzeti ügyekben az ügyész rendelkezésére áll. Minden olyan esetben biztosítani kell a nyomozási cselekmény elvégezhetőségét, amikor a megjelölt nyomozási cselekmény létezik a nemzeti jogban, azonban a nemzeti joggal összhangban korlátozások vonatkozhatnak rá.
- (72) A határokon átnyúló ügyekben az eljáró delegált európai ügyésznek lehetősége kell, hogy legyen arra, hogy a segítséget nyújtó delegált európai ügyészekhez forduljon, ha egy másik tagállamban intézkedés megtételére van szükség. Amennyiben az intézkedés bírói engedélyhez kötött, világosan meg kell jelölni, hogy melyik tagállamtól kell azt beszerezni, és semmilyen esetben sem lehet egynél több engedély beszerzését előírni. Amennyiben az igazságügyi hatóságok jogerősen elutasítják a nyomozási cselekményt, vagyis miután az összes jogorvoslati lehetőség kimerült, az eljáró delegált európai ügyésznek vissza kell vonnia a kérést, illetve utasítást.
- (73) A kölcsönös elismerésre vagy a határokon átnyúló együttműködésre vonatkozó jogi eszközök e rendelet szerinti alkalmazási lehetősége nem léphet a határokon átnyúló nyomozásokra vonatkozó, e rendelet szerinti konkrét szabályok alkalmazásának helyébe. E lehetőség inkább kiegészíti e szabályokat annak érdekében, hogy amennyiben egy határokon átnyúló nyomozásban olyan intézkedés megtétele szükséges, amely a nemzeti jogban, tisztán belföldi kontextusban nem áll rendelkezésre, a releváns jogi eszközt végrehajtó nemzeti jogszabálynak megfelelően alkalmazható legyen a nyomozás, illetve a vádhatósági eljárás lefolytatása során.
- (74) E rendelet határokon átnyúló együttműködésre vonatkozó rendelkezései nem sérthetik az ügyészségtől vagy a bíróságoktól eltérő nemzeti hatóságok közötti határokon átnyúló együttműködést elősegítő hatályos jogi eszközöket. Ugyanez alkalmazandó a közigazgatási jog alapján együttműködő nemzeti hatóságokra.
- (75) E rendelet előzetes letartóztatásra és a tagállamok közötti átadásra vonatkozó rendelkezései nem sérthetik azokat az egyedi tagállami eljárásokat, amelyekben nem kötik bírói engedélyhez a gyanúsított vagy vádlott előzetes letartóztatásba helyezését.

- (76) Az eljáró delegált európai ügyésznek biztosítani kell a jogot arra, hogy az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó területen belül európai elfogatóparancsot bocsásson ki, illetve azt kérje.
- (77) Az Európai Ügyészségnek biztosítani kell a jogot arra, hogy amennyiben egy ügy nyomozása során megállapítás nyer, hogy a bűncselekmény nem tartozik a hatáskörébe, az ügyet átadja a nemzeti hatóságoknak. Ügy átadása esetén a nemzeti hatóságok teljes mértékben megőrzik a nemzeti jog szerint arra vonatkozóan fennálló előjogaikat, hogy megindítsák, folytassák vagy megszüntessék a nyomozást.
- (78) E rendelet szerint az Európai Ügyészségnek kell ellátnia a vádhatósági feladatokat, ami magában foglalja a gyanúsított vagy vádlott elleni vádemelésről szóló döntés meghozatalát és azon tagállam megválasztását, amelynek bírósági hatáskörrel rendelkeznek majd a vád alapján a tárgyalást lefolytatni. A gyanúsítottal vagy vádlottal szembeni vádemelésről szóló döntést alapesetben az illetékes állandó tanácsnak kell meghoznia a delegált európai ügyész határozattervezete alapján, a vádhatósági eljárásra vonatkozó közös stratégia érvényesítése érdekében. Az állandó tanácsnak jogában kell, hogy álljon, hogy a határozattervezet kézhezvételétől számított 21 napon belül döntést hozzon, többek között további bizonyítékokat kérjen be az ügy bíróság elé vitelét megelőzően; ez alól kivételt képez az eljárás megszüntetéséről szóló döntés olyan esetben, amikor a delegált európai ügyész az ügy bíróság elé vitelére tett javaslatot.
- (79) Azon tagállamot, amelynek bírósági hatáskörrel rendelkeznek majd a vád alapján a tárgyalás lefolytatására, az illetékes állandó tanácsnak az e rendeletben rögzített szempontrendszer alapján kell megválasztania. Az állandó tanácsnak az eljáró delegált európai ügyész jelentése és határozattervezete alapján kell meghoznia a határozatát, melyeket az ügyet felügyelő európai ügyésznek – adott esetben saját megállapításaival kiegészítve – kell továbbítani az állandó tanács számára. Az ügyet felügyelő európai ügyésznek meg kell őriznie az arra vonatkozó teljes hatáskörét, hogy a delegált európai ügyésznek e rendelet értelmében konkrét utasításokat adjon.
- (80) Az Európai Ügyészség által a bíróságnak bemutatott bizonyítékok nem minősíthetők nem befogadhatónak pusztán azon az alapon, hogy azokat egy másik tagállamban, illetve másik tagállam jogának megfelelően gyűjtötték, feltéve, hogy az eljáró bíróság úgy ítéli meg, hogy az adott bizonyítékok elfogadása megfelel a tisztességes eljárás követelményének, és tiszteletben tartják a gyanúsítottnak vagy vádlottnak a Charta szerinti, védelemhez való jogait. Ez a rendelet tiszteletben tartja mindazokat az alapjogokat és elveket, amelyeket az EUSZ 6. cikke és a Charta, mindezekelőtt annak VI. címe, a nemzetközi jog, valamint az olyan nemzetközi megállapodások, amelyeknek az Unió vagy annak minden tagállama részes fele – köztük az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény –, továbbá a tagállamok alkotmányai elismernek, az említett források hatályának megfelelően. Az említett elvekkel összhangban és az EUMSZ 67. cikkének (1) bekezdésében foglaltak szerint tiszteletben tartva a tagállamok eltérő jogrendszereit és jogi hagyományait, e rendelet egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy megtiltana az eljáró bíróságnak, hogy azokat a tisztességes eljárásra vonatkozó, a nemzeti jogban rögzített alapelveket alkalmazza, amelyeket a nemzeti jogrendszerükben, többek között a „common law” jogrendszerben alkalmaznak.
- (81) Figyelemmel a jogszerűség elvére, az Európai Ügyészség nyomozásainak főszabályként vádemeléshez kell vezetniük az illetékes nemzeti bíróságok előtt, amennyiben elegendő bizonyíték áll rendelkezésre és a vádemelésnek nincs jogi akadálya, illetve ha nem alkalmaztak egyszerűsített vádhatósági eljárást. Az eljárás megszüntetésének okait e rendelet kimerítően felsorolja.
- (82) A nemzeti jogrendszerek különféle típusú – bíróság bevonásával vagy anélkül zajló – egyszerűsített vádhatósági eljárásokat tesznek lehetővé, például a gyanúsítottal vagy a vádlottal való megállapodás alapján a büntetőjogi igény érvényesítéséről való lemondás formájában. Ha léteznek ilyen eljárások, akkor a delegált európai ügyésznek hatáskörrel kell rendelkeznie arra, hogy azokat a nemzeti jogban előírt feltételek mellett és az e rendeletben meghatározott esetekben alkalmazza. Ezen esetek közé kell tartozniuk azoknak az ügyeknek, amelyekben a bűncselekménnyel okozott végső kár a kárnak megfelelő összeg lehetséges megfizetése után nem jelentős. Mivel az a cél, hogy az Ügyészség a vádhatósági eljárásra vonatkozóan koherens és hatékony stratégiát folytasson, egyszerűsített vádhatósági eljárás alkalmazása esetén minden esetben ki kell kérni az illetékes állandó tanács egyetértését. Az egyszerűsített eljárás sikeres alkalmazását követően az ügyet jogerősen le kell zárni.

- (83) Ez a rendelet megköveteli, hogy az Európai Ügyészség tiszteletben tartsa a Charta 47. és 48. cikkében rögzített, a tisztességes eljáráshoz és a védelemhez való jogot, valamint az ártatlanság vélelmét. A Charta 50. cikke, amely szerint ugyanazon bűncselekményért kétszeresen senki sem vonható büntetőeljárás alá, illetve nem büntethető (*ne bis in idem*), biztosítja, hogy az Európai Ügyészség vádemelési tevékenysége ne vezessen kétszeres büntetéshez. Az Európai Ügyészség tevékenységeit tehát e jogok maradéktalan tiszteletben tartásával kell folytatni, és e rendeletet is ennek megfelelően kell alkalmazni és értelmezni.
- (84) Az EUMSZ 82. cikkének (2) bekezdése megengedi, hogy az Unió szabályozási minimumokat állapítson meg a személyek büntetőeljárásban érvényesülő jogairól, a védelemhez való jogok és a tisztességes eljárás követelménye tiszteletben tartásának biztosítása érdekében. Ezeket a minimumszabályokat az uniós jogalkotó több lépésben, konkrét jogokról szóló irányelvek formájában meghatározta.
- (85) A nemzeti jogba átültetett vonatkozó uniós jogszabályok – például a 2010/64/EU ⁽¹⁾, a 2012/13/EU ⁽²⁾, a 2013/48/EU ⁽³⁾, az (EU) 2016/343 ⁽⁴⁾ és az (EU) 2016/1919 ⁽⁵⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv – által biztosított, védelemhez való jogoknak az Európai Ügyészség tevékenysége során érvényesülniük kell. Minden olyan gyanúsított és vádlott számára, akikkel szemben az Európai Ügyészség nyomozást indít, biztosítani kell e jogokat, valamint azt a nemzeti jogban biztosított jogot, hogy szakértő kijelölését vagy tanúk meghallgatását indítványozzák, vagy az Európai Ügyészségtől a védelem bizonyítékának egyéb módon történő bemutatását kérik.
- (86) Az EUMSZ 86. cikkének (3) bekezdése értelmében az uniós jogalkotó meghatározhatja az Európai Ügyészség által feladatai ellátása során végzett eljárási cselekmények bíróság általi felülvizsgálatára vonatkozó szabályokat. Az uniós jogalkotó számára biztosított ezen hatáskör az Európai Ügyészség feladatainak és struktúrájának sajátos, minden egyéb uniós szervtől és ügynökségtől különböző jellegét tükrözi, amely miatt különös szabályokra van szükség a bírósági felülvizsgálatot illetően.
- (87) Az EUMSZ 86. cikkének (2) bekezdése értelmében az Európai Ügyészség a vádhatósági feladatait a tagállamok hatáskörrel rendelkező bíróságai előtt látja el. Az Európai Ügyészség által a nyomozásai során végrehajtott aktusok szorosan összekapcsolódnak az azokból esetlegesen következő vádemeléssel, és ezért a tagállamok jogrendjében hatást váltanak ki. Ezeket az aktusokat sok esetben a nemzeti bűnüldöző hatóságok fogják elvégezni az Európai Ügyészség utasításai alapján, egyes esetekben a nemzeti bíróság engedélyének beszerzését követően.

Célszerű ezért előírni, hogy az Európai Ügyészségnek a harmadik felekre nézve joghatással járó eljárási aktusai az illetékes nemzeti bíróságok előtt bírósági felülvizsgálat tárgyát képezhessék, a nemzeti jogban meghatározott követelményeknek és eljárásoknak megfelelően. Ez biztosítaná azt, hogy az Európai Ügyészség által a vádemelést megelőzően elfogadott olyan eljárási aktusok, amelyek harmadik felekre (ebbe a kategóriába beletartozik a gyanúsított, a sértett, valamint az egyéb olyan érdekelt személyek, akiknek a jogait az ilyen aktusok sérthetik) nézve joghatással járnak, a nemzeti bíróságok előtt bírósági felülvizsgálat tárgyát képezhessék. Azok az eljárási aktusok, amelyek annak az e rendeletben meghatározott kritériumok alapján való eldöntésére vonatkoznak, hogy mely tagállam bíróságai rendelkeznek majd hatáskörrel a vád alapján eljárni, harmadik felekre nézve joghatással járnak, ezért helyénvaló, hogy legkésőbb a tárgyalási szakban a nemzeti bíróságok általi bírósági felülvizsgálat tárgyát képezhessék.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/64/EU irányelve (2010. október 20.) a büntetőeljárás során igénybe vehető tolmácsoláshoz és fordításhoz való jogról (HL L 280., 2010.10.26., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/13/EU irányelve (2012. május 22.) a büntetőeljárás során a tájékoztatáshoz való jogról (HL L 142., 2012.6.1., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/48/EU irányelve (2013. október 22.) a büntetőeljárás során és az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban ügyvédi segítség igénybevételéhez való jogról, valamint valamely harmadik félnek a szabadságelvonáskor történő tájékoztatásához való jogról és a szabadságelvonás ideje alatt harmadik felekkel és a konzuli hatóságokkal való kommunikációhoz való jogról (HL L 294., 2013.11.6., 1. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/343 irányelve (2016. március 9.) a büntetőeljárás során az ártatlanság véelme egyes vonatkozásainak és a tárgyaláson való jelenlét jogának megerősítéséről (HL L 65., 2016.3.11., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/1919 irányelve (2016. október 26.) a büntetőeljárások során a gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az európai elfogatóparancshoz kapcsolódó eljárásokban a keresett személyek költségmentességéről (HL L 297., 2016.11.4., 1. o.).

Az Európai Ügyészség mulasztásának megállapítása iránti kereset az illetékes nemzeti bíróságok előtt olyan eljárási aktusok tekintetében indítható, amelyek elfogadását az Ügyészség számára jogszabály írja elő, és amelyek harmadik felekre nézve joghatással járnak. Abban az esetben, ha a nemzeti jog bírósági felülvizsgálat lehetőségéről rendelkezik a harmadik felekre nézve joghatással nem járó eljárási aktusok esetében, illetve ha keresetindítás lehetőségéről rendelkezik az egyéb mulasztások esetében, ezt a rendeletet nem lehet úgy értelmezni, hogy érinti ezeket a jogi rendelkezéseket. Ezenfelül a tagállamok számára nem írható elő, hogy az illetékes nemzeti bíróságok előtti bírósági felülvizsgálat lehetőségéről rendelkezzenek olyan eljárási aktusokra vonatkozóan, amelyeknek nem rendeltetése, hogy harmadik felekre nézve joghatással járjanak, például amelyek szakértők kijelölésére vagy a tanúk költségeinek megtérítésére vonatkoznak.

Végezetül, e rendelet nem érinti az eljáró nemzeti bíróság hatásköreit.

- (88) Célszerű biztosítani, hogy az Európai Ügyészség által hozott, harmadik felekre nézve joghatással járó eljárási aktusok jogszerűségét a nemzeti bíróságok bírósági felülvizsgálatnak vethessék alá. Ezzel összefüggésben hatékony jogorvoslati lehetőségekről kell gondoskodni az EUSZ 19. cikke (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően. Emellett – ahogy azt a Bíróság ítélkezési gyakorlata is nyomatékosítja – az azokra a keresetekre irányadó nemzeti eljárási szabályok, amelyek az uniós jogból eredő egyéni jogok védelmét hivatottak biztosítani, nem lehetnek kevésbé kedvezőek, mint a hasonló belső jogi keresetek esetében (az egyenértékűség elve), és nem tehetik a gyakorlatban lehetetlenné vagy rendkívül nehézé az uniós jogrend által biztosított jogok gyakorlását (a tényleges érvényesülés elve).

A nemzeti bíróságok az ilyen aktusok jogszerűségét az uniós jog (azon belül e rendelet), valamint a nemzeti jog alapján is vizsgálhatják, mely utóbbi annyiban alkalmazandó, amennyiben az adott vonatkozást e rendelet nem szabályozza. Ahogy azt a Bíróság ítélkezési gyakorlata is nyomatékosítja, ha a nemzeti bíróságoknak a szóban forgó aktusok uniós jog szerinti érvényességével kapcsolatban kétségeik merülnek fel, akkor előzetes döntéshozatal céljából minden esetben a Bíróság elé kell terjeszteniük kérdéseiket.

Ugyanakkor a nemzeti bíróságok nem terjeszthetnek a Bíróság elé előzetes döntéshozatal céljából az Európai Ügyészség eljárási aktusainak érvényességével kapcsolatos kérdéseket abban az esetben, ha az érvényességet a nemzeti eljárásjog vagy az irányelveket átültető nemzeti intézkedések szempontjából kell vizsgálni, még akkor sem, ha e rendelet hivatkozik azokra. Ez azonban nem érinti az uniós elsődleges jog – többek között a Szerződések és a Charta – bármely rendelkezésének értelmezésére, vagy az uniós másodlagos jog, többek között e rendelet és az alkalmazandó irányelvek értelmezésére és érvényességére irányuló, előzetes döntéshozatal iránti kérelmeket. Ezenfelül, ez a rendelet nem zárja ki annak lehetőségét, hogy az Európai Ügyészség által végrehajtott, harmadik felekre nézve joghatással járó eljárási aktusok érvényességét a nemzeti bíróságok a nemzeti jogban rögzített arányossági elv tekintetében bírósági felülvizsgálatnak vessék alá.

- (89) E rendeletnek a bírósági felülvizsgálatra vonatkozó rendelkezése nem módosítja a Bíróságnak az Ügyészség harmadik felekre nézve joghatással járó igazgatási határozatainak felülvizsgálatára vonatkozó hatáskörét, nevezetesen az olyan határozatokra vonatkozó hatáskörét, amelyeket az Ügyészség nem a nyomozással, a vádhatósági eljárás lefolytatásával, valamint a bíróság elé állítással kapcsolatos feladatainak ellátása során hoz. E rendelet továbbá nem sértheti az Európai Unió tagállamai, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság azon lehetőségét sem, hogy az EUMSZ 263. cikkének második bekezdésével, valamint 265. cikkének első bekezdésével összhangban megsemmisítés iránti keresetet, illetve az EUMSZ 258. és 259. cikkével összhangban kötelezettségzegési eljárást kezdeményezzenek.
- (90) A 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendeletet⁽¹⁾ kell alkalmazni az adminisztratív jellegű személyes adatoknak az Európai Ügyészség általi kezelésére.
- (91) Az Unión belül biztosítani kell az egyének alapvető jogaira és szabadságaira vonatkozó szabályok következetes és egységes alkalmazását a személyes adatok kezelésével kapcsolatban.
- (92) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi, valamint a rendőrségi együttműködés területén a személyes adatok védelméről szóló 21. nyilatkozat kifejti, hogy az EUMSZ 16. cikke alapján a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és a rendőrségi együttműködés területén – e területek sajátos természetéből adódóan – a személyes adatok védelmére és az ilyen adatok szabad áramlására vonatkozó különleges szabályok válhatnak szükségessé.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- (93) E rendeletnek a személyes adatok védelmére vonatkozó szabályait az (EU) 2016/680 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ értelmezésének és alkalmazásának megfelelően kell értelmezni és alkalmazni, amely irányelv lesz alkalmazandó az uniós tagállamok illetékes hatóságai által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása érdekében végzett személyesadat-kezelésre.
- (94) A tisztességes adatkezelés elve – mint adatvédelmi elv – a tisztességes eljáráshoz való jognak a Charta 47. cikkében és az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 6. cikkében meghatározott fogalmától elkülönülő fogalom.
- (95) E rendelet adatvédelmi rendelkezései nem érinthetik azokat az alkalmazandó szabályokat, amelyek a személyes adatoknak a büntetőeljárás során bizonyítékként való elfogadhatóságára vonatkoznak.
- (96) Valamennyi uniós tagállam tagsággal rendelkezik a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezetében (Interpol). Az Interpol feladatának teljesítése céljából személyes adatokat kap, tárol és továbbít az illetékes hatóságoknak, hogy támogassa őket a nemzetközi bűnözés megelőzésében és a nemzetközi bűnözés ellen folytatott küzdelemben. Indokolt ezért megerősíteni az Unió és az Interpol közötti együttműködést a személyes adatok hatékony cseréjének előmozdításával, biztosítva ugyanakkor a személyes adatok automatikus kezelésével kapcsolatban az alapvető jogok és szabadságok tiszteletben tartását. Ezt a rendeletet – különösen ennek a rendeletnek a nemzetközi adattovábbításra vonatkozó rendelkezéseit – kell alkalmazni akkor, ha az Európai Ügyészség műveleti vonatkozású személyes adatokat továbbít az Interpolnak vagy az Interpolban megbízott tagokkal rendelkező országoknak. Ez a rendelet nem érintheti a 2005/69/IB tanácsi közös álláspontról⁽²⁾, valamint a 2007/533/IB tanácsi határozatról⁽³⁾ meghatározott egyedi szabályokat.
- (97) Amikor az Európai Ügyészség az EUMSZ 218. cikke szerint megkötött nemzetközi megállapodás alapján műveleti vonatkozású személyes adatokat továbbít egy harmadik ország hatóságának, egy nemzetközi szervezetnek vagy az Interpolnak, akkor az egyének magánéletének, alapvető jogainak és szabadságainak védelmére vonatkozó megfelelő garanciáknak biztosítaniuk kell, hogy az e rendeletben szereplő adatvédelmi rendelkezéseknek eleget tesznek.
- (98) Annak érdekében, hogy hatékonyan, megbízhatóan és következetesen nyomon lehessen követni e rendelet betartását és végrehajtását a műveleti vonatkozású személyes adatok tekintetében, a Charta 8. cikkében előírtaknak megfelelően az európai adatvédelmi biztost fel kell ruházni az e rendeletben meghatározott feladatokkal és tényleges hatáskörökkel, ideértve az e feladatok elvégzéséhez szükséges vizsgálati, korrekciós és tanácsadási hatáskört. Az európai adatvédelmi biztos hatáskörei ugyanakkor indokolatlanul nem sérthetik a büntetőeljárásokra – ezen belül a bűncselekmények nyomozására és vádhatósági eljárás alá vonására – vonatkozó különös szabályokat, illetve az igazságszolgáltatás függetlenségét.
- (99) Abból a célból, hogy az Európai Ügyészség teljesíteni tudja feladatait, továbbá az információs technológia fejlődésének és az információs társadalom fejlődési szintjének figyelembevétele érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a műveleti vonatkozású személyes adatok mellékletben felsorolt kategóriái és az érintettek mellékletben felsorolt kategóriái jegyzékének összeállítására és aktualizálására céljából. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munka során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban⁽⁴⁾ szereplő elvekkel összhangban kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kell kézhez kapnia minden dokumentumot, és szakértőik számára rendszeres részvételt kell lehetővé tenni a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjának ülésén.

(1) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/680 irányelve (2016. április 27.) a személyes adatoknak az illetékes hatóságok által a bűncselekmények megelőzése, nyomozása, felderítése, a vádeljárás lefolytatása vagy büntetőjogi szankciók végrehajtása céljából végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 2008/977/IB tanácsi kerethatározat hatályon kívül helyezéséről (HL L 119., 2016.5.4., 89. o.).

(2) A Tanács 2005/69/IB közös álláspontról (2005. január 24.) egyes adatoknak az Interpolal történő cseréjéről (HL L 27., 2005.1.29., 61. o.).

(3) A Tanács 2007/533/IB határozata (2007. június 12.) a Schengeni Információs Rendszer második generációjának (SIS II) létrehozásáról, működtetéséről és használatáról (HL L 205., 2007.8.7., 63. o.).

(4) Intézményközi megállapodás (2016. április 13.) az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság között a jogalkotás minőségének javításáról (HL L 123., 2016.5.12., 1. o.).

- (100) Az Európai Ügyészségnek szorosan együtt kell működnie más uniós intézményekkel, szervekkel és hivatalokkal az e rendelet alapján fennálló feladatai ellátásának megkönnyítése érdekében, és szükség esetén az információcsere és az együttműködés részletes szabályait rögzítő hivatalos megállapodásokat kell kötnie. Az Europollal és az OLAF-fal folytatott együttműködésnek különös jelentőséggel kell bírnia az átfedések elkerülése érdekében, valamint azért, hogy az Európai Ügyészség megszerezhesse e két szervtől a birtokukban lévő releváns információkat, és meghatározott nyomozások során felhasználhassa az általuk végzett elemzések eredményeit.
- (101) Az Európai Ügyészség számára azt is lehetővé kell tenni, hogy megszerezhesse az uniós intézmények, szervek és hivatalok adatbázisaiban és nyilvántartásaiban tárolt valamennyi olyan releváns információt, amely a hatáskörébe tartozik.
- (102) Az Európai Ügyészségnek és az Eurojustnak célszerű – saját megbízatásuk keretein belül – partnerként együttműködni az operatív ügyekben. Ez az együttműködés az Európai Ügyészség által folytatott olyan nyomozásokat érintheti, amelyekben szükségesnek vagy célszerűnek ítélik az Eurojust hatáskörébe tartozó ügyeket illető információcserét vagy nyomozási cselekmények koordinálását. Ha az Európai Ügyészség ilyen együttműködésre kéri az Eurojustot, az Európai Ügyészségnek azon tagállam Eurojusthoz delegált nemzeti tagjával kell együttműködnie, amelynek a delegált európai ügyésze az ügyben eljár. Az operatív együttműködésbe azon harmadik országok is bevonhatók, amelyek együttműködési megállapodást kötöttek az Eurojusttal.
- (103) Az Európai Ügyészségnek és az OLAF-nak szoros együttműködést kell kialakítania és fenntartania annak érdekében, hogy bizottságok megbízatásuk egymást kiegészítő jellegét, és elkerüljék az átfedéseket. E tekintetben az OLAF-nak alapvetően nem kellene igazgatási vizsgálatot indítania az Európai Ügyészség által ugyanabban az ügyben folytatott nyomozással párhuzamosan. Ez azonban nem érintheti az OLAF azon hatáskörét, hogy saját kezdeményezésre, az Európai Ügyészséggel szorosan egyeztetve igazgatási vizsgálatot indítson.
- (104) Az OLAF az Európai Ügyészséget támogató valamennyi tevékenysége során a Bizottságtól függetlenül jár el, összhangban a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾.
- (105) Lehetővé kell tenni, hogy azokban az esetekben, amikor az Európai Ügyészség nem végez nyomozást, releváns információkat nyújthasson az OLAF-nak ahhoz, hogy ez utóbbi mérlegelhesse a megbízatásával összhangban lévő megfelelő intézkedések meghozatalát. Az Európai Ügyészség mindenekelőtt fontolóra veheti, hogy tájékoztatja az OLAF-ot minden olyan esetről, amikor nincs észszerű ok annak feltételezésére, hogy az Ügyészség hatáskörébe tartozó bűncselekményt követnek vagy követtek el, viszont helyénvaló lehet az OLAF általi igazgatási vizsgálat lefolytatása, vagy pedig ha az Európai Ügyészség megszüntette az eljárást, és az adminisztratív nyomon követés vagy behajtás céljából kívánatos az ügy OLAF elé utalása. Az Európai Ügyészség az információ átadásakor kérheti az OLAF-tól, hogy vegye fontolóra igazgatási vizsgálat indítását vagy más adminisztratív követő vagy ellenőrző intézkedés meghozatalát, különösen a 883/2013/EU, Euratom rendelet szerinti óvintézkedések, behajtás vagy fegyelmi intézkedések céljából.
- (106) Amennyiben az Európai Ügyészség által az e rendelet szerinti nyomozások vagy vádhatósági eljárások kapcsán hozott határozatok a visszatérítetési eljárások elhalasztását eredményezik, akkor nem tekinthető úgy, mintha a tagállamok a visszatérítetési eljárások szempontjából az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ 122. cikke szerint hibát vagy hanyagságot követtek volna el.
- (107) Az Európai Ügyészségnek lehetővé kell tennie az uniós intézmények, szervek, illetve hivatalok és egyéb sértettek számára, hogy megfelelő intézkedéseket hozhassanak. Ez magában foglalhatja különösen a folyamatos jogsértés vagy az Unió jó hírneve csorbulásának megakadályozása céljából meghozandó óvintézkedések megtételét és azt is, hogy magánfélként részt vehessenek az eljárásokban a nemzeti jogszabályokkal összhangban. Az információcserét az Európai Ügyészség függetlenségének teljeskörű tiszteletben tartásával kell végezni, és csak a lehetséges mértékben, a nyomozások megfelelő lefolytatásának és bizalmas jellegének sérelme nélkül.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 883/2013/EU, Euratom rendelete (2013. szeptember 11.) az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) által lefolytatott vizsgálatokról, valamint az 1073/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet és az 1074/1999/Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 248., 2013.9.18., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1303/2013/EU rendelete (2013. december 17.) az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

- (108) Amennyiben az feladatainak ellátásához szükséges, az Európai Ügyészségnek lehetősége kell, hogy legyen együttműködési kapcsolatokat kialakítani és fenntartani harmadik országok hatóságaival és nemzetközi szervezetekkel. E rendelet alkalmazásában „nemzetközi szervezetek” a nemzetközi közjog hatálya alá tartozó nemzetközi szervezetek és azok alárendelt szervei, vagy olyan egyéb szervek, amelyeket két vagy több állam közötti megállapodás hozott létre vagy amelyek ilyen megállapodás alapján jöttek létre, valamint az Interpol.
- (109) Lehetővé kell tenni az Ügyészi Kollégium számára, hogy amennyiben úgy ítéli meg, hogy operatív szempontból szükséges valamely harmadik országgal vagy nemzetközi szervezettel együttműködést folytatni, javasolhassa, hogy a Tanács hívja fel a Bizottság figyelmét arra, hogy megfelelőségi határozatra, illetve a nemzetközi megállapodásra irányuló tárgyalások megkezdéséhez ajánlásra van szükség.

Mindaddig, amíg az Unió nem köt új nemzetközi megállapodásokat a bünyügyi jogsegély területén, illetve nem csatlakozik a tagállamok által már megkötött többoldalú megállapodásokhoz, a tagállamoknak az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdésében rögzített lojális együttműködés elvének megfelelően elő kell segíteniük az Európai Ügyészség feladatainak ellátását. Amennyiben ezt a vonatkozó többoldalú megállapodások lehetővé teszik és az érintett harmadik ország is hozzájárul, a tagállamok e többoldalú megállapodások végrehajtása tekintetében kötelesek illetékes hatóságként elismerni és adott esetben értesítéssel bejelenteni az Európai Ügyészséget. Ez bizonyos esetekben az ilyen megállapodások módosítását vonhatja maga után, ugyanakkor azok újratárgyalása nem tekinthető kötelezőnek, mivel az nem minden esetben lehetséges. A tagállamok a bünyügyi jogsegélyről szóló, általuk kötött egyéb nemzetközi megállapodások végrehajtása tekintetében is bejelenthetik értesítéssel illetékes hatóságként az Európai Ügyészséget, és ehhez módosíthatják az említett megállapodásokat.

Ha nem lehetséges az Európai Ügyészség illetékes hatóságként értesítéssel való bejelentése olyan többoldalú megállapodások vonatkozásában, amelyeket a tagállamok harmadik országokkal kötöttek, illetve ha a bejelentést az érintett harmadik országok nem fogadják el, az Uniónak az ilyen nemzetközi megállapodásokhoz való csatlakozásáig a delegált európai ügyészek – nemzeti ügyészi jogállásukra hivatkozva – együttműködhetnek e harmadik országokkal, feltéve, hogy tájékoztatják a harmadik országbeli hatóságokat arról, hogy a szóban forgó nemzetközi megállapodások alapján általuk a harmadik országtól begyűjtött bizonyítékokat az Európai Ügyészség nyomozásainak és vádhatósági eljárásainak céljára fogják felhasználni, illetve adott esetben igyekeznek megszerezni ehhez a beleegyezésüket.

Célszerű, hogy az Európai Ügyészségnek módjában álljon kölcsönösségi alapon vagy az íratlan nemzetközi szabályokra hivatkozva együttműködést kérni harmadik országok hatóságaitól. Erre azonban csak eseti alapon, az Európai Ügyészség tárgyi hatáskörén belül és a harmadik országok hatóságai által esetlegesen meghatározott feltételek mellett kerülhet sor.

- (110) Ez a rendelet nem kötelező az Európai Unió azon tagállamaira, amelyek nem vesznek részt az Európai Ügyészség létrehozását célzó megerősített együttműködésben. Célszerű, hogy a Bizottság adott esetben javaslatokat terjesszen elő annak biztosítása érdekében, hogy a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés hatékony legyen az Európai Ügyészség és az Európai Unió azon tagállamai között, amelyek nem vesznek részt az Európai Ügyészség létrehozását célzó megerősített együttműködésben. A javaslatoknak elsősorban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésre és a kiadatásra vonatkozó szabályokat kell érinteniük, maradéktalanul tiszteletben tartva az e területre vonatkozó uniós vívmányokat, valamint az EUSZ 4. cikkének (3) bekezdés szerinti lojális együttműködési kötelezettséget.
- (111) Az Európai Ügyészség teljes autonómiájának és függetlenségének biztosítása érdekében olyan önálló költségvetést kell biztosítani a számára, amelynek bevételei elsősorban az Európai Unió költségvetéséből nyújtott hozzájárulásból származnak. Az Európai Ügyészség pénzügyi, költségvetési és személyzeti rendszerének követnie kell a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ 208. cikkében említett szervekre alkalmazandó, vonatkozó uniós előírásokat, ugyanakkor figyelemmel kell lenni arra, hogy az Európai Ügyészség uniós szinten folytatott nyomozásokra és vádhatósági eljárásokra vonatkozó hatásköre egyedülálló.
- (112) Az Európai Ügyészség által végzett nyomozási cselekmények költségét alapvetően az ezeket végrehajtó nemzeti hatóságoknak kell fedezniük. Az Ügyészség e rendelettel és az alkalmazandó pénzügyi szabályokkal összhangban részben megtérítheti a kivételesen magas költségekkel járó olyan nyomozási cselekmények költségeit, mint például az összetett szakértői vélemények, a nagyszabású rendőrségi műveletek és a hosszú ideig folytatott megfigyelési tevékenységek, és ehhez adott esetben, amennyiben lehetséges, átcsoportosíthat összegeket az Európai Ügyészség más költségvetési soraiból, vagy módosíthatja a költségvetést.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 966/2012/EU, Euratom rendelete (2012. október 25.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról és az 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 298., 2012.10.26., 1. o.).

A tervezett bevételeket és kiadásokat tartalmazó előzetes kimutatástervezet elkészítésekor az adminisztratív igazgatónak figyelembe kell vennie, hogy az Ügyészségnek részben meg kell térítenie a kivételesen magas költségekkel járó nyomozási cselekmények költségeit, amennyiben az állandó tanács ezt jóváhagyta.

- (113) Az Európai Ügyészség működési kiadásait az Európai Ügyészség költségvetéséből kell fedezni. Ezekhez a költségekhez kell sorolni a delegált európai ügyészek és az Európai Ügyészség központi szintje közötti operatív kommunikáció költségeit – mint például a postaköltségeket, az utazási költségeket, az Európai Ügyészség belső működéséhez szükséges fordítások költségét –, valamint olyan egyéb költségeket is, amelyek a tagállamoknál előzőleg nem merültek fel a nyomozás során, és csak annak tudhatók be, hogy az Európai Ügyészség átvette a nyomozás és a vádhatósági eljárás feladatát. A delegált európai ügyészek hivatalának és titkárságának költségeit azonban a tagállamoknak kell fedezniük.

Az EUMSZ 332. cikkével összhangban az Európai Ügyészség megvalósításából eredő kiadások a tagállamokat terhelik. Nem tartoznak ezek közé a kiadások közé az EUSZ 13. cikkének (1) bekezdése szerinti intézményeknél felmerülő igazgatási költségek.

- (114) Az Ügyészi Kollégiumnak alapvetően minden esetben át kell ruháznia az adminisztratív igazgatóra az Európai Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzata és az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek⁽¹⁾ (a továbbiakban: személyzeti szabályzat és alkalmazási feltételek) által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott hatásköröket, kivéve, ha bizonyos körülmények miatt célszerű, hogy maga gyakorolja azokat.
- (115) Az adminisztratív igazgató – mint engedélyezésre jogosult tisztviselő – felelős az Európai Ügyészség költségvetésének végrehajtásáért. Ha az adminisztratív igazgató egyeztet az állandó tanáccsal a kivételesen magas költséggel járó nyomozási cselekményekről, ő felel azért, hogy a rendelkezésre álló pénzügyi források és az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában meghatározott kritériumok alapján döntsön az odaítélendő támogatás összegéről.
- (116) A különleges tanácsadói besorolásban lévő delegált európai ügyészek – közvetlen megállapodás útján meghatározandó – javadalmazásának az Ügyészi Kollégium külön határozatán kell alapulnia. E határozat célja többek között annak biztosítása, hogy a delegált európai ügyészek – abban a konkrét esetben, amikor a 13. cikk (3) bekezdése szerint nemzeti ügyészi hivatalt is betöltenek – főszabályként továbbra is nemzeti ügyészi minőségükben kapják javadalmazásukat, és hogy különleges tanácsadóknak járó javadalmazást csak az Európai Ügyészség számára delegált európai ügyészként végzett munkájának megfelelő mértékben kapjanak majd. Minden tagállam megőrzi az arra vonatkozó hatáskörét, hogy jogszabályban maga határozza meg – az uniós joggal összhangban – azokat a feltételeket, amelyekkel szociális biztonsági rendszere keretében ellátásokat nyújt.
- (117) Annak érdekében, hogy az Európai Ügyészség a később meghatározandó időpontban meg tudja kezdeni teljes értékű működését, olyan személyzetre lesz szüksége, amely tapasztalattal rendelkezik az uniós intézmények, szervek és hivatalok munkájában. E szükséglet kielégítése érdekében elő kell segíteni, hogy az Európai Ügyészség olyan ideiglenes alkalmazottakat és szerződéses alkalmazottakat tudjon felvenni, akik már valamely uniós intézménynél, szervnél vagy hivatalnál dolgoznak, mégpedig annak szavatolásával, hogy a személyzet érintett tagjainak szerződéses jogai jogfolytonosságot élveznek, amennyiben az Európai Ügyészség a működésének egy évvel az azt követő időpontig tartó kezdeti szakaszában veszi fel őket, hogy az Európai Ügyészség a 120. cikk (2) bekezdésében említett határozattal összhangban megkezdi működését.
- (118) Az Európai Ügyészség munkájának az EUMSZ 15. cikke (3) bekezdésének megfelelően átláthatónak kell lennie, az Ügyészi Kollégiumnak pedig konkrét rendelkezéseket kell elfogadnia arra vonatkozóan, hogy a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés joga miképp garantálandó. E rendelet egyetlen rendelkezésének sem célja, hogy korlátozza a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés jogát, amennyiben az az Unióban és a tagállamokban – különösen a Charta 42. cikke és egyéb vonatkozó rendelkezések értelmében – garantált.

⁽¹⁾ 31. EGK és 11. Euratom rendelet az Európai Közösség és az Európai Atomenergia-közösség tisztviselőinek személyzeti szabályzatáról és egyéb alkalmazottainak alkalmazási feltételeiről (HL L 45., 1962.6.14., 1385. o.).

- (119) Az uniós ügynökségekre alkalmazandó általános átláthatósági szabályoknak vonatkozniuk kell az Európai Ügyészségre is, de csak az olyan dokumentumok tekintetében, amelyek nem ügyiratok vagy ezek elektronikus másolatai, hogy operatív munkája során semmilyen módon ne merüljön fel a titoktartási kötelezettség megsértésének veszélye. Hasonlóképpen, az európai ombudsman által végzett igazgatási vizsgálatok során is tiszteletben kell tartani az Európai Ügyészséget terhelő titoktartási kötelezettséget. Az Ügyészség által folytatott nyomozások és vádhatósági eljárások integritásának garantálása céljából az operatív tevékenységekhez kapcsolódó dokumentumokra nem vonatkoznak az átláthatósági szabályok.
- (120) Konzultációra került sor az európai adatvédelmi biztossal, aki 2014. március 10-én véleményt nyilvánított.
- (121) A tagállamok állam-, illetve kormányfői szinten 2003. december 13-án Brüsszelben üléselő képviselői az 1965. április 8-i határozat⁽¹⁾ rendelkezéseinek megfelelően meghatározták az Európai Ügyészség székhelyét,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

TÁRGY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Tárgy

Ez a rendelet létrehozza az Európai Ügyészséget és meghatározza a működésére vonatkozó szabályokat.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

1. „tagállam”: olyan tagállam – kivéve, ha a szövegből más nem következik, különösen a VIII. fejezetben –, amely részt vesz az Európai Ügyészség létrehozását célzó megerősített együttműködésben, akár az EUMSZ 86. cikke (1) bekezdésének harmadik albekezdése értelmében megadottnak tekintett felhatalmazás, akár az EUMSZ 331. cikke (1) bekezdésének második vagy harmadik albekezdése szerint elfogadott határozat alapján;
2. „személy”: minden természetes és jogi személy;
3. „az Unió pénzügyi érdekei”: az uniós költségvetés, valamint a Szerződések alapján létrehozott intézmények, szervek és hivatalok költségvetése, továbbá a gazdálkodásuk és ellenőrzésük alá tartozó költségvetések alá tartozó, illetve ezek révén megszerzett vagy ezek részére teljesítendő valamennyi bevétel, kiadás és eszköz;
4. „az Európai Ügyészség személyzete”: az a központi szinten működő személyzet, amely támogatja az Ügyészi Kollégiumot, az állandó tanácsokat, az Európai Főügyészt, az európai ügyészeket, a delegált európai ügyészeket és az adminisztratív igazgatót az Európai Ügyészség e rendelet szerinti feladatainak teljesítése érdekében végzett napi munkájában;
5. „eljáró delegált európai ügyész”: az a delegált európai ügyész, aki az általa indított, rá kiosztott, illetve a 27. cikk alapján a saját hatáskörbe vonás jogára hivatkozással általa átvett nyomozásokért és vádhatósági eljárásokért felel;
6. „segítséget nyújtó delegált európai ügyész”: abban a másik tagállamban hivatalt viselő delegált európai ügyész, amelyben az eljáró delegált európai ügyésznek nyomozási cselekményt vagy egyéb intézkedést kell végrehajtania;

⁽¹⁾ A tagállamok kormányai képviselőinek 67/446/EGK, 67/30/Euratom határozata (1965. április 8.) a Közösségek bizonyos intézményeinek és szervezeti egységeinek ideiglenes helyéről (HL EGK 152., 1967.7.13., 18. o.).

7. „személyes adat”: azonosított vagy azonosítható természetes személyre („érintett”) vonatkozó bármely információ; azonosítható az a természetes személy, aki közvetlen vagy közvetett módon, különösen valamely azonosító, például név, azonosító szám, helymeghatározó adat, online azonosító vagy a természetes személy fizikai, fiziológiai, genetikai, szellemi, gazdasági, kulturális vagy szociális azonosságára vonatkozó egy vagy több tényező alapján azonosítható;
8. „adatkezelés”: a személyes adatokon vagy adatállományokon automatizált vagy nem automatizált módon végzett bármely művelet vagy műveletek összessége, így például a gyűjtés, rögzítés, rendszerezés, tagolás, tárolás, átalakítás vagy megváltoztatás, lekérdezés, betekintés, felhasználás, a közlés továbbítás, terjesztés vagy egyéb módon történő hozzáférhetővé tétel útján, az összehangolás vagy összekapcsolás, korlátozás, törlés, illetve megsemmisítés;
9. „az adatkezelés korlátozása”: a tárolt személyes adatok megjelölése jövőbeli kezelésük korlátozása céljából;
10. „profilalkotás”: személyes adatok automatizált kezelésének bármely olyan formája, amelynek során a személyes adatokat valamely természetes személyhez fűződő bizonyos személyes jellemzők értékelésére, különösen a munkahelyi teljesítményhez, gazdasági helyzetéhez, egészségi állapothoz, személyes preferenciákhoz vagy érdeklődéshez, megbízhatósághoz, viselkedéshez, tartózkodási helyhez vagy mozgáshoz kapcsolódó jellemzők elemzésére vagy előrejelzésére használják;
11. „álnevesítés”: a személyes adatok olyan módon történő kezelése, amelynek következtében további információ felhasználása nélkül a továbbiakban már nem állapítható meg, hogy a személyes adat mely konkrét természetes személyre vonatkozik, feltéve, hogy az ilyen további információt külön tárolják, és technikai és szervezési intézkedések megtételével biztosított, hogy azt azonosított vagy azonosítható természetes személyhez többé nem lehet kapcsolni;
12. „nyilvántartási rendszer”: a személyes adatok bármely módon – centralizált, decentralizált vagy funkcionális vagy földrajzi szempontok szerint – tagolt állománya, amely meghatározott ismérvek alapján hozzáférhető;
13. „adatkezelő”: az Európai Ügyészség vagy valamely más illetékes hatóság, amely a személyes adatok kezelésének céljait és eszközeit önállóan vagy másokkal együtt meghatározza; ha az ilyen adatkezelés céljait és eszközeit az uniós jog vagy az Európai Unió valamely tagállamának joga határozza meg, az adatkezelőt vagy a kijelölésre vonatkozó különös szempontokat az uniós jog vagy az Európai Unió valamely tagállamának joga is meghatározhatja;
14. „adatfeldolgozó”: az a természetes vagy jogi személy, közhatalmi szerv, ügynökség vagy bármely más szerv, amely az adatkezelő nevében személyes adatokat kezel;
15. „címzett”: az a természetes vagy jogi személy, közhatalmi szerv, ügynökség vagy bármely egyéb szerv, akivel vagy amellyel a személyes adatot közlik, függetlenül attól, hogy harmadik fél-e. Nem tekintendők azonban címzettnek az uniós tagállamoknak az (EU) 2016/680 irányelv 3. cikke 7. pontjának a) alpontjában meghatározott illetékes hatóságoktól eltérő olyan közhatalmi szervei, amelyek az Európai Ügyészség egyedi vizsgálata keretében kapnak személyes adatokat; az említett adatok e közhatalmi szervek általi kezelése meg kell, hogy feleljen az adatkezelés céljainak megfelelően alkalmazandó adatvédelmi szabályoknak;
16. „adatvédelmi incidens”: az adatbiztonság olyan sérelme, amely a továbbított, tárolt vagy más módon kezelt személyes adatok véletlen vagy jogellenes megsemmisítését, elvesztését, módosítását, jogosulatlan közlését vagy az azokhoz való jogosulatlan hozzáférést eredményezi;
17. „adminisztratív jellegű személyes adat”: az Európai Ügyészség által kezelt valamennyi személyes adat, a műveleti vonatkozású személyes adatok kivételével;
18. „műveleti vonatkozású személyes adat”: a 49. cikkben megállapított célkitűzések elérése céljából az Európai Ügyészség által kezelt valamennyi személyes adat;

19. „genetikai adat”: egy természetes személy örökölt vagy szerzett genetikai jellemzőire vonatkozó minden olyan személyes adat, amely az adott személy fiziológiájára vagy egészségi állapotára vonatkozó egyedi információt hordoz, és amely elsősorban az adott természetes személyből vett biológiai minta elemzéséből ered;
20. „biometrikus adat”: egy természetes személy fizikai, fiziológiai vagy viselkedési jellemzőire vonatkozó olyan, sajátos technikai eljárásokkal nyert személyes adat, amely lehetővé teszi vagy megerősíti a természetes személy egyedi azonosítását, ilyen például az arckép vagy a daktiloszkópiai adat;
21. „egészségügyi adat”: egy természetes személy testi vagy szellemi egészségi állapotára vonatkozó személyes adat, ideértve a természetes személy számára nyújtott egészségügyi szolgáltatásokra vonatkozó olyan adatot is, amely információt hordoz a természetes személy egészségi állapotáról;
22. „felügyeleti hatóság”: az Európai Unió valamely tagállama által az (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 51. cikke vagy az (EU) 2016/680 irányelv 41. cikke alapján létrehozott független közhatalmi szerv;
23. „nemzetközi szervezet”: a nemzetközi közjog hatálya alá tartozó szervezet vagy annak alárendelt szervei, vagy olyan egyéb szerv, amelyet két vagy több állam közötti megállapodás hozott létre, vagy amely ilyen megállapodás alapján jött létre.

II. FEJEZET

AZ EURÓPAI ÜGYÉSZSÉG LÉTREHOZÁSA, FELADATAI ÉS ALAPELVEI

3. cikk

Létrehozás

- (1) Az Unió szerveként létrejön az Európai Ügyészség.
- (2) Az Európai Ügyészség jogi személy.
- (3) Az Európai Ügyészség a 100. cikknek megfelelően együttműködik az Eurojusttal és igénybe veszi annak támogatását.

4. cikk

Feladatok

Az Európai Ügyészség felelős az (EU) 2017/1371 irányelvben megállapított és az e rendeletben meghatározott, az Unió pénzügyi érdekeit sértő bűncselekmények elkövetőivel és azok büntőrsaival szembeni nyomozás és vádhatósági eljárás lefolytatásáért, valamint e személyek bíróság elé állításáért. Ebben a vonatkozásban az Európai Ügyészség nyomozásokat folytat és eljárási cselekményeket végez, valamint ellátja az ügyészi feladatokat a tagállamok illetékes bíróságain az egyes ügyek jogerős lezárásáig.

5. cikk

A tevékenységekre vonatkozó alapelvek

- (1) Az Európai Ügyészség a tevékenységei végzése során biztosítja a Chartában rögzített jogok tiszteletben tartását.
- (2) Az Európai Ügyészséget minden tevékenységének végzése során a jogállamiság és az arányosság elve kötelezi.
- (3) Az Európai Ügyészség nevében végzett nyomozásokra és vádhatósági eljárásokra ez a rendelet az irányadó. A nemzeti jog csak az e rendelet által nem szabályozott kérdésekre alkalmazandó. E rendelet eltérő rendelkezésének hiányában az alkalmazandó nemzeti jog azon tagállam joga, amelynek a delegált európai ügyésze a 13. cikk (1) bekezdésének megfelelően az ügyben eljár. Ha egy kérdést a nemzeti jog és e rendelet is szabályoz, akkor az utóbbit kell alkalmazni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/679 rendelete (2016. április 27.) a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (általános adatvédelmi rendelet, HL L 119., 2016.5.4., 1. o.).

- (4) Az Európai Ügyészség pártatlanul jár el az általa folytatott nyomozások során, és minden releváns – akár terhelő, akár mentő – bizonyítékot felkutat.
- (5) Az Európai Ügyészség indokolatlan késedelem nélkül megindítja és lefolytatja a nyomozásokat.
- (6) Az illetékes nemzeti hatóságok aktívan segítik és támogatják az Európai Ügyészség nyomozásait és vádhatósági eljárásait. Az e rendelet alapján végzett minden cselekményre, gyakorlatra vagy eljárásra a lojális együttműködés elve az irányadó.

6. cikk

Függetlenség és elszámoltathatóság

- (1) Az Európai Ügyészség független. Az Európai Főügyész, az Európai Főügyész helyettesei, az európai ügyészek, a delegált európai ügyészek, az adminisztratív igazgató, valamint az Európai Ügyészség személyzete az e rendelet szerinti feladataik ellátása során az Unió egészének érdekében járnak el a jogban meghatározottaknak megfelelően, és nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasítást az Európai Ügyészségen kívül álló személyektől, az Európai Unió bármely tagállamától, valamint uniós intézményektől, szervektől és hivataloktól. Az Európai Unió tagállamai és az uniós intézmények, szervek és hivatalok kötelesek tiszteletben tartani az Európai Ügyészség függetlenségét, és nem kísérelhetnek meg befolyást gyakorolni rá feladatainak ellátása tekintetében.
- (2) Az Európai Ügyészség általános tevékenységét illetően elszámolással tartozik az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, és a 7. cikknek megfelelően éves jelentéseket nyújt be részükre.

7. cikk

Jelentéstétel

- (1) Az Európai Ügyészség évente jelentést készít az általános tevékenységéről az uniós intézmények hivatalos nyelvein, és azt nyilvánosságra hozza. A jelentést megküldi az Európai Parlamentnek és a nemzeti parlamenteknek, valamint a Tanácsnak és a Bizottságnak.
- (2) Az Európai Főügyész évente egyszer megjelenik az Európai Parlament és a Tanács előtt, illetve felkérés alapján a tagállamok nemzeti parlamentjei előtt, hogy számot adjon az Európai Ügyészség általános tevékenységéről, az Európai Ügyészség azon kötelezettségének sérelme nélkül, hogy a konkrét ügyeket és a személyes adatokat diszkréten és bizalmasan kezelje. A nemzeti parlamentek meghallgatásain az Európai Főügyészt helyettesítheti az egyik helyettese.

III. FEJEZET

AZ EURÓPAI ÜGYÉSZSÉG JOGÁLLÁSA, FELÉPÍTÉSE ÉS SZERVEZETE

1. SZAKASZ

Az európai ügyészség jogállása és felépítése

8. cikk

Az Európai Ügyészség felépítése

- (1) Az Európai Ügyészség decentralizált felépítésű, egységes hivatalként működő, oszthatatlan uniós szerv.
- (2) Az Európai Ügyészség szervezetileg egy központi szintből és egy decentralizált szintből áll.
- (3) A központi szintet az Európai Ügyészség székhelyén található központi hivatal alkotja. A központi hivatal az Ügyészi Kollégiumból, az állandó tanácsokból, az Európai Főügyészből, az Európai Főügyész helyetteseiből, az európai ügyészekből és az adminisztratív igazgatóból áll.

- (4) A decentralizált szintet a tagállamokban lévő delegált európai ügyészek alkotják.
- (5) A központi hivatalt és a delegált európai ügyészeket az e rendelet szerinti feladataik ellátásában az Európai Ügyészség személyzete segíti.

9. cikk

Az Ügyészi Kollégium

- (1) Az Európai Ügyészség Ügyészi Kollégiumát az Európai Főügyész és tagállamonként egy-egy európai ügyész alkotja. Az Ügyészi Kollégium ülésein az Európai Főügyész elnököl, és ő felel az ülések előkészítéséért.
- (2) Az Ügyészi Kollégium rendszeresen összeül, és felelősséggel tartozik az Európai Ügyészség tevékenységének általános felügyeletéért. Határoz a stratégiai kérdésekben, valamint a konkrét ügyek nyomán felmerülő általános kérdésekben – különösen annak biztosítása érdekében, hogy az Európai Ügyészség vádhatósági eljárásra vonatkozó irányvonala a tagállamok mindegyikében egységes, hatékony és következetes legyen – valamint egyéb, e rendeletben meghatározott kérdésekben. Az Ügyészi Kollégium a konkrét ügyeket illetően nem hozhat operatív döntéseket. Az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában e cikkel összhangban meg kell állapítani az Ügyészi Kollégium általános felügyeleti tevékenységei végzésének, valamint a stratégiai és általános ügyekkel kapcsolatos határozatok meghozatalának részletszabályait.
- (3) Az Európai Főügyész javaslatára – és az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatával összhangban – az Ügyészi Kollégium állandó tanácsokat hoz létre.
- (4) Az Ügyészi Kollégium a 21. cikkel összhangban elfogadja az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatát, és részletesen meghatározza az Ügyészi Kollégium tagjainak és az Európai Ügyészség személyzetének a feladataik ellátásához szükséges felelősségi köreit.
- (5) E rendelet eltérő rendelkezésének hiányában az Ügyészi Kollégium egyszerű többséggel határoz. Az Ügyészi Kollégium bármely tagja kezdeményezhet szavazást az Ügyészi Kollégium által eldöntendő kérdésekről. Az Ügyészi Kollégium minden tagja egy szavazattal rendelkezik. Az Európai Főügyész döntő szavazattal rendelkezik abban az esetben, ha az Ügyészi Kollégium által eldöntendő bármely kérdésben szavazategyenlőség áll fenn.

10. cikk

Az állandó tanácsok

- (1) Az állandó tanácsokban az Európai Főügyész vagy az egyik helyettese, vagy pedig az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatának megfelelően elnöknek kijelölt egyik európai ügyész tölti be az elnöki tiszteket. Az elnökön kívül az állandó tanácsok két állandó taggal rendelkeznek. Az állandó tanácsok számát, összetételét és a tanácsok közötti hatáskör-felosztást az Európai Ügyészség működési igényeinek kellő figyelembevételével, az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatával összhangban kell meghatározni.

Az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatának – az ügyek véletlenszerű kiosztására épülő rendszer révén – biztosítania kell a munkateher egyenletes megoszlását, valamint olyan, kivételes esetekre vonatkozó eljárásokat kell megállapítania, amelyek keretében az Európai Főügyész a döntésével eltérhet az ügyek véletlenszerű kiosztásának elvétől, ha ez az Európai Ügyészség hatékony működése érdekében szükséges.

- (2) Az állandó tanácsok – e cikk (3), (4) és (5) bekezdésével összhangban – ellenőrzik és irányítják a delegált európai ügyészek által folytatott nyomozásokat és vádhatósági eljárásokat. Az állandó tanácsok biztosítják továbbá a határokon átnyúló ügyekben a nyomozások és vádhatósági eljárások koordinációját, valamint az Ügyészi Kollégium által a 9. cikk (2) bekezdésének megfelelően hozott határozatok végrehajtását.

- (3) Az állandó tanácsok az e rendeletben meghatározott feltételeknek és eljárásoknak megfelelően – adott esetben az eljáró delegált európai ügyész által javasolt határozattervezet felülvizsgálatát követően – az alábbiakban felsorolt kérdésekben határoznak:

- a) az ügy bíróság elé vitele a 36. cikk (1), (3) és (4) bekezdésének megfelelően;
- b) az eljárás megszüntetése a 39. cikk (1) bekezdése a)-g) pontjának megfelelően;

- c) az egyszerűsített vádhatósági eljárás alkalmazása és a delegált európai ügyész utasítása a 40. cikknek megfelelően az ügy jogerős lezárása érdekében;
- d) az ügy átadása a nemzeti hatóságoknak a 34. cikk (1), (2), (3) vagy (6) bekezdésének megfelelően;
- e) a nyomozás újbóli megindítása a 39. cikk (2) bekezdésének megfelelően.

(4) Szükség esetén az állandó tanácsok az alábbiakban felsorolt kérdésekben is határoznak, az e rendeletben meghatározott feltételeknek és eljárásoknak megfelelően:

- a) a delegált európai ügyész utasítása arra, hogy a 26. cikk (1)–(4) bekezdésében foglalt szabályoknak megfelelően nyomozást indítson, ha nem indult nyomozás;
- b) a delegált európai ügyész utasítása arra, hogy a 27. cikk (6) bekezdésének megfelelően gyakorolja a saját hatáskörbe vonás jogát, ha az ügyet még nem vonták saját hatáskörbe;
- c) stratégiai kérdéseknek vagy konkrét ügyek nyomán felmerülő általános kérdéseknek az Ügyészi Kollégium elé terjesztése a 9. cikk (2) bekezdésével összhangban;
- d) valamely ügy kiosztása a 26. cikk (3) bekezdésének megfelelően;
- e) valamely ügy áthelyezése a 26. cikk (5) bekezdésének vagy a 28. cikk (3) bekezdésének megfelelően;
- f) az európai ügyész azon döntésének jóváhagyása, hogy a 28. cikk (4) bekezdésének megfelelően maga folytatja le a nyomozást.

(5) Az illetékes állandó tanács a nyomozást, illetve vádhatósági eljárást felügyelő európai ügyészen keresztül utasításokat adhat valamely konkrét ügyben, az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban az eljáró delegált európai ügyész számára, ha ez szükséges a nyomozás, illetve a vádhatósági eljárás hatékony lefolytatásához, az igazságszolgáltatás érdekének érvényesüléséhez, illetve az Európai Ügyészség koherens működésének biztosításához.

(6) Az állandó tanács egyszerű többséggel határoz. Az állandó tanács bármely tagjának kérésére szavazást tart. Minden tag egy szavazattal rendelkezik. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. A határozatokat az állandó tanácsok ülésein, tanácskozást követően kell meghozni, adott esetben az eljáró delegált európai ügyész határozattervezete alapján.

Az ügy aktáját – kérésre – az illetékes állandó tanács részére hozzáférhetővé kell tenni a határozatok előkészítése érdekében.

(7) Az állandó tanácsok dönthetnek úgy, hogy az e cikk (3) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti döntéshozatali hatáskörüket – ez utóbbi esetben csak a 39. cikk (1) bekezdésének a)–f) pontjában meghatározott szabályok tekintetében – átruházzák az ügyet a 12. cikk (1) bekezdésének megfelelően felügyelő európai ügyészre, ha ez a hatáskör-átruházás a bűncselekmény súlyossága vagy a konkrét ügyben az eljárás összetettsége miatt kellően indokolt, és az adott bűncselekmény az Unió pénzügyi érdekeinek 100 000 EUR-nál kisebb kárt okozott vagy okoz valószínűsíthetően. Az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában erre vonatkozóan iránymutatásokat kell megállapítani annak érdekében, hogy biztosított legyen az Európai Ügyészségben belüli egységes alkalmazás.

Az állandó tanács a döntéshozatali hatáskör átruházására vonatkozó határozatairól tájékoztatja az Európai Főügyészt. Az Európai Főügyész az ezen információ kézhezvételétől számított három napon belül határozatának felülvizsgálatára kérheti az állandó tanácsot, ha úgy véli, hogy az Európai Ügyészség által folytatott nyomozások és vádhatósági eljárások összhangja érdekében erre szükség van. Ha az Európai Főügyész az érintett állandó tanács tagja, az Európai Főügyész egyik helyettese gyakorolja az említett felülvizsgálat kérésére vonatkozó jogot. Az ügyet felügyelő európai ügyész beszámol az állandó tanácsnak az ügy jogerős lezárásáról, továbbá minden olyan információról, illetve körülményről, amely megítélése szerint valószínűsíthetően szükségessé teszi, hogy a hatáskör-átruházás fenntartásának lehetőségét újból megvizsgálják, különös tekintettel a 36. cikk (3) bekezdésében említett körülményekre.

A hatáskör-átruházásról szóló határozat bármikor visszavonható az állandó tanács egyik tagjának kérésére, és arról e cikk (6) bekezdésével összhangban kell határozni. A hatáskör-átruházást vissza kell vonni, ha az európai ügyészt a 16. cikk (7) bekezdésével összhangban a delegált európai ügyész helyettesíti.

A hatáskör-átruházási elv következetes alkalmazásának biztosítása érdekében minden állandó tanács évente beszámol az Ügyészi Kollégiumnak a hatáskör-átruházás alkalmazásáról.

(8) Az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában fel kell hatalmazni az állandó tanácsokat arra, hogy írásbeli eljárás útján is hozhassanak határozatot, amelynek részletes szabályait szintén az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában kell megállapítani.

A (3), (4), (5) és (7) bekezdés alapján hozott valamennyi határozatot, illetve kiadott utasítást írásban rögzíteni kell és iktatni kell az ügy aktájába.

(9) Az állandó tagokon kívül az az európai ügyész, aki a 12. cikk (1) bekezdésének megfelelően valamely nyomozást, illetve vádhatósági eljárást felügyel, részt vesz az állandó tanács tanácskozásain. Az európai ügyész szavazati joggal rendelkezik, kivéve az állandó tanácsnak a hatáskör-átruházásra, illetve annak visszavonására vonatkozó, e cikk (7) bekezdése szerinti határozata, az ügyek kiosztására és áthelyezésére vonatkozó, a 26. cikk (3), (4) és (5) bekezdése, továbbá a 27. cikk (6) bekezdése szerinti határozata, valamint az ügy bíróság elé vitelére vonatkozó, a 36. cikk (3) bekezdése szerinti határozata esetében, ha egynél több tagállam rendelkezik joghatósággal az ügyre vonatkozóan, valamint a 31. cikk (8) bekezdésében ismertetett helyzetek esetében.

Az állandó tanácsok – valamely európai ügyész vagy delegált európai ügyész kérésére, vagy saját kezdeményezésükre – az ügyben érintett más európai ügyészeket vagy delegált európai ügyészeket is meghívhatnak az üléseikre, szavazati jog nélkül.

(10) Az állandó tanácsok elnökei – az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatának megfelelően – rendszeresen tájékoztatják az Ügyészi Kollégiumot az e cikk alapján hozott döntésekről, hogy az Ügyészi Kollégium betölthesse a 9. cikk (2) bekezdése szerinti szerepét.

11. cikk

Az Európai Főügyész és helyettesei

(1) Az Európai Ügyészség vezetője az Európai Főügyész. Az Európai Főügyész megszervezi az Európai Ügyészség munkáját, irányítja annak tevékenységét, valamint döntéseket hoz e rendeletnek és az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatának megfelelően.

(2) Két helyettest kell kinevezni arra, hogy az Európai Főügyészt segítsék feladatai ellátásában, illetve helyettesítsék távollétében vagy amikor feladatai ellátásában akadályoztatva van.

(3) Az Európai Főügyész képviseli az Európai Ügyészséget az Unió és az Európai Unió tagállamainak intézményeivel, valamint harmadik felekkel szemben. Az Európai Főügyész a képvisellel kapcsolatos feladatait átruházhatja valamelyik helyettesére vagy az egyik európai ügyészre.

12. cikk

Az európai ügyészek

(1) Az európai ügyészek az állandó tanács nevében és a 10. cikk (3), (4) és (5) bekezdésének megfelelően általa adott utasításokkal összhangban felügyelik azokat a nyomozásokat és vádhatósági eljárásokat, amelyekért az ügyben a származási tagállamukban eljáró delegált európai ügyészek felelősek. Az európai ügyészek az általuk felügyelt ügyekről összefoglalót készítenek, illetve adott esetben az érintett állandó tanács által hozandó határozatokra vonatkozóan javaslatot tesznek a delegált európai ügyészek határozattervezetei alapján.

Az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában – a 16. cikk (7) bekezdésének sérelme nélkül – rendelkezni kell az európai ügyészek helyettesítésének mechanizmusáról arra az esetre, ha az ügyet felügyelő európai ügyész átmenetileg akadályoztatva van feladatai ellátásában, vagy ha más okból kifolyólag nem tudja ellátni az európai ügyészi feladatokat. A helyettes európai ügyész az európai ügyész bármelyik feladatát – a 28. cikk (4) bekezdése szerinti nyomozás folytatásának lehetőségét kivéve – elláthatja.

(2) Az európai ügyészek a származási tagállamukban folyó nyomozások és vádhatósági eljárások mennyiségéből adódó munkateher vagy a személyüket érintő összeférhetlenség okán kivételes esetben kérhetik, hogy a származási tagállamukban a delegált európai ügyészek által kezelt konkrét ügyekben folytatott nyomozások és vádhatósági eljárások felügyeletével más európai ügyészt bízzanak meg, feltéve, hogy ezzel az utóbbi egyetért. A kérésről az Európai Főügyész határoz az európai ügyész munkaterhe alapján. Az európai ügyészt érintő összeférhetlenség esetén az Európai Főügyész helyt ad e kérésnek. Az ezzel kapcsolatos döntéshozatalra és az érintett ügyek ezt követő kiosztására vonatkozó eljárásra irányadó elveket az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában kell meghatározni. A 28. cikk (4) bekezdése nem alkalmazandó az e bekezdéssel összhangban felügyelt nyomozásokra és vádhatósági eljárásokra.

(3) Az ügyet felügyelő európai ügyészek – az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban és az illetékes állandó tanács utasításainak megfelelően – konkrét ügyben utasításokat adhatnak az eljáró delegált európai ügyész számára, ha erre szükség van a nyomozás, illetve vádhatósági eljárás hatékony lefolytatásához, az igazságszolgáltatás érdekének érvényesüléséhez, illetve az Európai Ügyészség koherens működésének biztosításához.

(4) Ha valamely tagállam nemzeti joga úgy rendelkezik, hogy a nemzeti ügyészség szervezetén belül bizonyos aktusokat belső felülvizsgálatnak kell alávetni, a delegált európai ügyész által hozott ilyen aktusok felülvizsgálata az ügyet felügyelő európai ügyész felügyeleti hatásköre alá tartozik, az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatával összhangban és az állandó tanács felügyeleti és ellenőrzési hatáskörének sérelme nélkül.

(5) Az európai ügyészek saját származási tagállamukban összekötőként működnek és az információs csatorna szerepét töltik be az állandó tanácsok és a delegált európai ügyészek között. A delegált európai ügyészekkel szorosan együttműködve a tagállamukban ellenőrzik az Európai Ügyészség feladatainak végrehajtását. Emellett – e rendelettel és az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatával összhangban – biztosítják, hogy a központi hivaltól érkező minden releváns információ eljusson a delegált európai ügyészekhez, illetve fordítva.

13. cikk

A delegált európai ügyészek

(1) A delegált európai ügyészek az Európai Ügyészség nevében járnak el saját tagállamukban, és a nemzeti ügyészekkel azonos jogkörökkel rendelkeznek a nyomozás, a vádhatósági eljárás és az ügyek bíróság elé vitele tekintetében az e rendeletben rájuk ruházott különleges jogkörökön és jogálláson túlmenően, e jogkörökre és jogállásra is figyelemmel és az e rendeletben előírt feltételek mellett.

A delegált európai ügyészek felelnek az általuk indított, nekik kiosztott, illetve a saját hatáskörbe vonás jogára hivatkozással általuk átvett nyomozásokért és vádhatósági eljárásokért. A delegált európai ügyészek követik az adott ügygel megbízott állandó tanács iránymutatásait és utasításait, valamint az ügyet felügyelő európai ügyész utasításait.

A delegált európai ügyészek felelnek továbbá az ügyek bíróság elé viteléért, így különösen jogkörrel rendelkeznek arra, hogy a bírósági eljárás során indítványt tegyenek, a bizonyításfelvételen részt vegyenek, és igénybe vegyék a nemzeti jog alapján rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségeket.

(2) Minden tagállam két vagy több delegált európai ügyésszel rendelkezik. A tagállamok érintett hatóságaival való egyeztetést és megállapodást követően az Európai Főügyész hagyja jóvá a delegált európai ügyészek számát, valamint a hatáskörök feladat szerinti és területi felosztását az egyes tagállamokban lévő delegált európai ügyészek között.

(3) A delegált európai ügyészek nemzeti ügyészi feladatokat is elláthatnak, ha ez nem akadályozza őket az e rendelet szerinti kötelezettségeik teljesítésében. Ez irányú megbízásokról tájékoztatják az adott ügyet felügyelő európai ügyészt. Ha egy delegált európai ügyész a delegált európai ügyészi feladatait a nemzeti ügyészként gyakorolt hasonló feladatai miatt nem tudja ellátni, erről tájékoztatja az adott ügyet felügyelő európai ügyészt, aki az illetékes nemzeti ügyészségekkel egyeztet arról, hogy elsőbbséget kell-e biztosítani a szóban forgó ügyész e rendelet szerinti feladatai ellátásának. Az európai ügyész javasolhatja az állandó tanácsnak, hogy az ügyet a 28. cikk (3) bekezdésének megfelelően helyezze át ugyanazon tagállam egy másik delegált európai ügyészéhez, illetve a 28. cikk (4) bekezdésével összhangban úgy is dönthet, hogy a nyomozást saját maga folytatja le.

2. SZAKASZ

Az európai ügyészség tagjainak kinevezése és felmentése

14. cikk

Az Európai Főügyész kinevezése és felmentése

- (1) Az Európai Parlament és a Tanács közös megegyezéssel, hét évre nevezi ki az Európai Főügyészt, akinek a hivatali ideje nem megújítható. A Tanács egyszerű többséggel határoz.
- (2) Az Európai Főügyész kiválasztása olyan jelöltek közül történik:
- a) akik valamely tagállam ügyészi vagy bírói karának aktív tagjai, vagy aktív európai ügyészek;
 - b) akiknek a függetlenségéhez nem férhet kétség;
 - c) akik rendelkeznek a legmagasabb szintű ügyészi vagy bírói tisztségbe történő kinevezéshez – a saját tagállamukban – szükséges képesítéssel, és akik a nemzeti jogrendszereket, a pénzügyi nyomozásokat és a büntetőügyekben folytatott nemzetközi igazságügyi együttműködést illetően releváns gyakorlati tapasztalatra tettek szert, vagy európai ügyészi hivatalt töltöttek be, és
 - d) akik a tisztség betöltéséhez szükséges mértékben rendelkeznek vezetői tapasztalattal és képesítéssel.
- (3) A kiválasztás nyilvános felhíváson alapul, amelyet közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*; ezt követően a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület összeállítja az előválogatott jelöltek listáját, és benyújtja azt az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület tizenkét főből áll, akiket a Bíróságnak és a Számvevőszéknek a volt tagjai, az Eurojust volt nemzeti tagjai, a nemzeti legfelsőbb bíróságok tagjai, magas rangú ügyészek, valamint szaktekintélyként elismert jogászok közül választanak ki. A választható személyek közül egyre az Európai Parlament tesz javaslatot. A Tanács megállapítja a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület működési szabályzatát, és a Bizottság javaslata alapján határozatot hoz tagjainak kinevezéséről.
- (4) Ha egy európai ügyészt Európai Főügyésszé neveznek ki, európai ügyészi tisztségét haladéktalanul be kell tölteni a 16. cikk (1) és (2) bekezdésében meghatározott eljárásnak megfelelően.
- (5) A Bíróság – az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérelmére – felmentheti tisztségéből az Európai Főügyészt, ha megállapítja, hogy az illető személy már nem tudja ellátni a feladatait vagy hogy súlyos kötelezettségszegés elkövetésében vétkes.
- (6) Ha az Európai Főügyész lemond, tisztségéből felmentik vagy attól bármilyen egyéb okból megválnak, hivatalát az (1), (2) és (3) bekezdésben foglalt eljárásnak megfelelően haladéktalanul be kell tölteni.

15. cikk

Az Európai Főügyész helyetteseinek kinevezése és felmentése

- (1) Az Ügyészi Kollégium két európai ügyészt nevez ki az Európai Főügyész helyettesévé, akiknek a hivatali ideje három év, amely megújítható, azonban nem haladhatja meg az európai ügyészként betöltött hivatali idejüket. A kiválasztási eljárást az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzata szabályozza. Az Európai Főügyész helyettesei megőrzik európai ügyészi jogállásukat.
- (2) Az Európai Főügyész helyettesi feladatainak ellátására vonatkozó szabályokat és feltételeket az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzat rögzíti. Amennyiben egy európai ügyész már nem tudja ellátni az Európai Főügyész helyetteseként teljesítendő feladatait, az Ügyészi Kollégium az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatával összhangban felmentheti e tisztségéből.
- (3) Ha az Európai Főügyész egy helyettese lemond, ha tisztségéből felmentik vagy attól bármilyen egyéb okból megválnak, hivatalát az e cikk (1) bekezdésében foglalt eljárásnak megfelelően haladéktalanul be kell tölteni. Az ilyen személy – a 16. cikkben foglalt szabályokra is figyelemmel – megőrzi európai ügyészi tisztségét.

16. cikk

Az európai ügyészek kinevezése és felmentése

(1) Minden tagállam három személyt jelöl az európai ügyész tisztségére olyan jelöltek közül:

a) akik az adott tagállam ügyészi vagy bírói karának aktív tagjai;

b) akiknek a függetlenségéhez nem férhet kétség; és

c) akik rendelkeznek a magas szintű ügyészi vagy bírói tisztségbe történő kinevezéshez – a saját tagállamukban – szükséges képesítéssel, és akik a nemzeti jogrendszereket, a pénzügyi nyomozásokat és a büntetőügyekben folytatott nemzetközi igazságügyi együttműködést illetően releváns gyakorlati tapasztalatra tettek szert.

(2) A 14. cikk (3) bekezdésében említett, kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület indokolással ellátott véleményének kézhezvételét követően a Tanács kiválasztja és kinevezi a jelöltek egyikét az adott tagállam európai ügyészévé. Ha a kiválasztással foglalkozó tanácsadó testület azt állapítja meg, hogy egy adott jelölt nem teljesíti az európai ügyész feladatainak ellátásához szükséges feltételeket, akkor ez a véleménye kötelező erővel bír a Tanácsra nézve.

(3) A Tanács az európai ügyészeket egyszerű többséggel választja és nevezi ki hatéves, nem megújítható időtartamra. A Tanács határozhat úgy, hogy a hatéves időszak leteltével legfeljebb három évvel meghosszabbítja megbízatásukat.

(4) Az európai ügyészek egyharmadának helyére háromévente új személyeket kell kinevezni. A Tanács – egyszerű többséggel – átmeneti szabályokat fogad el az európai ügyészeknek az első hivatali időre szóló és az alatt történő kinevezésére vonatkozóan.

(5) Az Európai Unió Bírósága – az Európai Parlament, a Tanács vagy a Bizottság kérelmére – felmentheti tisztségéből az európai ügyészt, ha megállapítja, hogy az illető személy már nem tudja ellátni a feladatait vagy súlyos kötelezettségszegés elkövetésében vétkes.

(6) Ha egy európai ügyész lemond, tisztségéből felmentik vagy attól bármilyen egyéb okból megválnak, hivatalát az (1) és (2) bekezdésében foglalt eljárásnak megfelelően haladéktalanul be kell tölteni. Ha az adott európai ügyész az Európai Főügyész helyettesének tisztségét is betölti, automatikusan fel kell menteni ez utóbbi tisztségéből is.

(7) Az Ügyészi Kollégium – minden egyes európai ügyész jelölésekor – ugyanazon tagállam delegált európai ügyészei közül kijelöl egy személyt az adott európai ügyész helyettesítésére, ha az nem tudja ellátni a feladatait, vagy az (5) és (6) bekezdésnek megfelelően távozik hivatalából.

Ha az Ügyészi Kollégium szükségesnek látja a helyettesítést, a kijelölt személy – legfeljebb három hónapig – ideiglenes európai ügyészként jár el az európai ügyész tisztségének újbóli betöltéséig vagy az európai ügyész visszatéréséig. Az Ügyészi Kollégium szükség esetén kérésre meghosszabbíthatja ezt az időszakot. Az ideiglenes helyettesítés mechanizmusát és részletes szabályait az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában kell meghatározni.

17. cikk

A delegált európai ügyészek kinevezése és felmentése

(1) Az Ügyészi Kollégium – az Európai Főügyész javaslatára – kinevezi a tagállamok által jelölt delegált európai ügyészeket. Az Ügyészi Kollégium elutasíthatja a jelölt személyt, ha az nem teljesíti a (2) bekezdésben említett kritériumokat. A delegált európai ügyészeket ötéves, megújítható időtartamra nevezik ki.

(2) A delegált európai ügyészek – delegált európai ügyésszé való kinevezésüktől egészen felmentésükig – az őket jelölő tagállamok ügyészi vagy bírói karának aktív tagjai. Függetlenségükhöz nem férhet kétség, és rendelkezniük kell a szükséges képesítéssel és a nemzeti jogrendszerüket illetően szerzett releváns gyakorlati tapasztalattal.

(3) Az Ügyészi Kollégium felmenti tisztségéből a delegált európai ügyészt, ha úgy ítéli meg, hogy már nem teljesíti a (2) bekezdésben szereplő követelményeket, nem tudja ellátni a feladatait, vagy súlyos kötelezettségszegés elkövetésében vétkes.

(4) Ha valamely tagállam úgy határoz, hogy a delegált európai ügyésszé kinevezett nemzeti ügyészt felmenti a tisztségéből, vagy fegyelmi intézkedést kezdeményez vele szemben az e rendelet szerinti feladataival össze nem függő okokból, erről az intézkedés megtétele előtt tájékoztatja az Európai Főügyészt. A tagállam az Európai Főügyész beleegyezése nélkül nem mentheti fel a delegált európai ügyészt, illetve nem kezdeményezhet vele szemben fegyelmi intézkedést az e rendelet szerinti feladataival összefüggő okokból. Ha az Európai Főügyész nem adja beleegyezését, az érintett tagállam kérheti az Ügyészi Kollégiumot, hogy ismét vizsgálja meg a kérdést.

(5) Ha a delegált európai ügyész lemond, a szolgálataira az Európai Ügyészség feladatainak ellátásához már nincs szükség, a tisztségéből felmentik vagy attól bármilyen egyéb okból megválnak, az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja az Európai Főügyészt, és szükség esetén az (1) bekezdéssel összhangban másik ügyészt jelöl az új delegált európai ügyésszé való kinevezés céljából.

18. cikk

Az adminisztratív igazgató jogállása

(1) Az adminisztratív igazgató az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja értelmében az Európai Ügyészség ideiglenes alkalmazottjaként tevékenykedik.

(2) Az adminisztratív igazgatót az Európai Ügyészség eljárási szabályzatának megfelelően, nyílt és átlátható kiválasztási eljárás keretében az Európai Főügyész által javasolt jelöltek listájáról az Ügyészi Kollégium nevezi ki. Az adminisztratív igazgató szerződésének megkötése céljából az Európai Ügyészséget az Európai Főügyész képviseli.

(3) Az adminisztratív igazgató hivatali ideje négy év. Ezen időszak végére az Ügyészi Kollégium értékelést készít, amelyben figyelembe veszi az adminisztratív igazgató teljesítményének értékelését.

(4) Az Ügyészi Kollégium – az Európai Főügyésznek a (3) bekezdésben említett értékelést figyelembe vevő javaslata alapján eljárva – egyszer, legfeljebb négy évre meghosszabbíthatja az adminisztratív igazgató hivatali idejét.

(5) Az az adminisztratív igazgató, akinek hivatali idejét meghosszabbították, a teljes hivatali idő lejártát követően nem vehet részt az azonos munkakör betöltésére irányuló kiválasztási eljárásban.

(6) Az adminisztratív igazgató elszámolással tartozik az Európai Főügyésznek és az Ügyészi Kollégiumnak.

(7) Az adminisztratív igazgató az Ügyészi Kollégium tagjainak kétharmados többségével hozott határozatával – a személyzeti szabályzatban és az egyéb alkalmazottakra vonatkozó alkalmazási feltételekben rögzített, a szerződés megszűnésére vonatkozó szabályok sérelme nélkül – elbocsátható az Európai Ügyészségtől.

19. cikk

Az adminisztratív igazgató feladatköre

(1) Igazgatási és költségvetési célokból az Európai Ügyészséget az adminisztratív igazgató irányítja.

(2) Az adminisztratív igazgató – az Ügyészi Kollégium vagy az Európai Főügyész hatáskörének sérelme nélkül – feladatait függetlenül eljárva látja el, és egyetlen kormánytól vagy más szervtől sem kérhet vagy fogadhat el utasítást.

(3) Az adminisztratív igazgató igazgatási és költségvetési célokból az Európai Ügyészség jogi képviselője. Az Európai Ügyészség költségvetését az adminisztratív igazgató hajtja végre.

(4) Az adminisztratív igazgató felelős az Európai Ügyészség igazgatási feladatainak végrehajtásáért, különösen az alábbiakért:

- a) az Európai Ügyészség napi szintű igazgatása és a személyzeti ügyek kezelése;
- b) az Európai Főügyész és az Ügyészi Kollégium által elfogadott határozatok végrehajtása;
- c) az éves és a többéves programozási dokumentumra irányuló javaslat elkészítése és az Európai Főügyészhez való benyújtása;
- d) az éves és a többéves programozási dokumentum végrehajtása, valamint az azok végrehajtásáról való jelentéstétel az Ügyészi Kollégiumnak;
- e) az Európai Ügyészség éves tevékenységi jelentése igazgatási és költségvetési részének elkészítése;
- f) cselekvési terv készítése a belső vagy külső ellenőrzési jelentésekből, értékelésekből és vizsgálatokból – többek között az európai adatvédelmi biztos és az OLAF vizsgálataiból – levont következtetések nyomán követése céljából, valamint jelentéstétel az említettek és az Ügyészi Kollégium részére évente kétszer;
- g) az Európai Ügyészség csalás elleni belső stratégiájának elkészítése és jóváhagyás céljából az Ügyészi Kollégium elé terjesztése;
- h) az Európai Ügyészségre alkalmazandó pénzügyi szabályzattervezetere irányuló javaslat elkészítése és az Európai Főügyészhez való benyújtása;
- i) az Európai Ügyészség tervezett bevételeire és kiadásaira vonatkozó kimutatás tervezetere irányuló javaslat elkészítése és az Európai Főügyészhez való benyújtása;
- j) az Európai Ügyészség operatív munkájának elősegítéséhez szükséges adminisztratív támogatás biztosítása;
- k) az Európai Főügyész és helyettesei támogatása feladataik ellátásában.

20. cikk

Az Európai Ügyészségre vonatkozó átmeneti igazgatási szabályok

(1) A saját költségvetésében elkülönített előzetes költségvetési előirányzatok alapján a Bizottság felel az Európai Ügyészség létrehozásáért és annak kezdeti adminisztratív működéséért mindaddig, amíg ez utóbbi kapacitással nem rendelkezik saját költségvetésének végrehajtására. E célból a Bizottság:

- a) kijelölhet – a Tanáccsal folytatott egyeztetést követően – egy bizottsági tisztviselőt az ideiglenes adminisztratív igazgatói tisztség betöltésére és az adminisztratív igazgatói feladatok ellátására, ideértve a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek által a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott hatáskörök gyakorlását az Európai Ügyészség adminisztratív személyzetét illetően, az adminisztratív igazgató 18. cikk szerinti hivatalba lépése előtt betöltendő személyzeti álláshelyek betöltése vonatkozásában;
- b) felkínálhatja támogatását az Európai Ügyészségnek, elsősorban úgy, hogy szükség esetén korlátozott számban bizottsági tisztviselőket rendel ki az Európai Ügyészséghez, akik az ideiglenes adminisztratív igazgató felügyelete alatt az Európai Ügyészség adminisztratív tevékenységében vesznek részt.

(2) Az ideiglenes adminisztratív igazgató engedélyezhet minden, az Európai Ügyészség költségvetésében rögzített előirányzatok által fedezett kifizetést, és szerződéseket köthet, ideértve a személyzettel kapcsolatos munkaszerződéseket is.

(3) Attól kezdve, hogy az Ügyészi Kollégium a 9. cikk (1) bekezdésének megfelelően megkezdte működését, az ideiglenes adminisztratív igazgató a 18. cikknek megfelelően látja el a feladatait. Az ideiglenes adminisztratív igazgató tisztségébe abban az időpontban szűnik meg, amikor az adminisztratív igazgató az Ügyészi Kollégium általi, a 18. cikknek megfelelő kinevezését követően hivatalba lép.

(4) Addig, amíg az Ügyészi Kollégium a 9. cikk (1) bekezdésének megfelelően meg nem kezdi működését, a Bizottság az e cikkben meghatározott feladatkörét egy, a tagállamok képviselőiből álló szakértői csoporttal egyeztetve gyakorolja.

3. SZAKASZ

Az európai ügyészség belső eljárási szabályzata

21. cikk

Az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzata

- (1) Az Európai Ügyészség munkaszervezésére a belső eljárási szabályzat az irányadó.
- (2) Az Európai Ügyészség létrejöttét követően az Európai Főügyész haladéktalanul előkészíti az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatára vonatkozó javaslatát, amelyet az Ügyészi Kollégium kétharmados többséggel fogad el.
- (3) Az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatának módosítására bármely európai ügyész javaslatot tehet, amelyet az Ügyészi Kollégium fogad el, ha kétharmados többséggel így határoz.

IV. FEJEZET

AZ EURÓPAI ÜGYÉSZSÉG HATÁSKÖRE ÉS HATÁSKÖRÉNEK GYAKORLÁSA

1. SZAKASZ

Az európai ügyészség hatásköre

22. cikk

Az Európai Ügyészség tárgyi hatásköre

- (1) Az Európai Ügyészség hatáskörrel rendelkezik az Unió pénzügyi érdekeit sértő azon bűncselekmények tekintetében, amelyeket a – nemzeti jogba átültetett – (EU) 2017/1371 irányelv határoz meg, tekintet nélkül arra, hogy az adott elkövetési magatartás a nemzeti jogban más típusú bűncselekménynek is minősülhet. A nemzeti jogba átültetett (EU) 2017/1371 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének d) pontjában említett bűncselekményeket illetően az Európai Ügyészség csak abban az esetben rendelkezik hatáskörrel, ha az említett rendelkezésben meghatározott valamely szándékos cselekmény vagy mulasztás az Unió két vagy több tagállamának területéhez kapcsolódik, és legalább 10 millió EUR összegű teljes kárt okoz.
- (2) Az Európai Ügyészség hatáskörrel rendelkezik a – nemzeti jogba átültetett – 2008/841/IB kerethatározatban meghatározott, bünszervezetben való részvétellel kapcsolatos bűncselekmények tekintetében is, ha az ilyen bünszervezet által folytatott büntetendő tevékenység elsősorban az (1) bekezdésben említett valamely bűncselekmény elkövetésére irányul.
- (3) Az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozik ezen túlmenően minden egyéb olyan bűncselekmény is, amely elválaszthatatlanul kapcsolódik egy, az e cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó büntetendő cselekményhez. Az ilyen bűncselekmények vonatkozásában fennálló hatáskör kizárólag a 25. cikk (3) bekezdésével összhangban gyakorolható.
- (4) A közvetlen nemzeti adókkal kapcsolatos bűncselekmények – beleértve a hozzájuk elválaszthatatlanul kapcsolódó bűncselekményeket is – semmilyen esetben sem tartoznak az Európai Ügyészség hatáskörébe. Ez a rendelet nem érinti a tagállamok adóhatóságainak felépítését és működését.

23. cikk

Az Európai Ügyészség területi és személyi hatásköre

Az Európai Ügyészség hatáskörrel rendelkezik a 22. cikkben említett bűncselekmények esetében, ha az adott bűncselekményt:

- a) részben vagy egészben egy vagy több tagállam területén követték el;
- b) valamely tagállam állampolgára követte el, feltéve, hogy a tagállam joghatósággal rendelkezik e bűncselekmény tekintetében, ha azt a területén kívül követték el; vagy

- c) az a) pontban említett területeken kívül olyan személy követte el, akire a bűncselekmény elkövetése idején vonatkozott a személyzeti szabályzat vagy az alkalmazási feltételek, feltéve, hogy a tagállam joghatósággal rendelkezik e bűncselekmény tekintetében, ha azt a területén kívül követték el.

2. SZAKASZ

Az európai ügyészség hatáskörének gyakorlása

24. cikk

Az információk bejelentése, nyilvántartásba vétele és ellenőrzése

(1) Az Unió intézményei, szervei és hivatalai, valamint az alkalmazandó nemzeti jog alapján illetékes tagállami hatóságok indokolatlan késedelem nélkül jelentést tesznek az Európai Ügyészségnek minden olyan büntetendő cselekményről, amellyel kapcsolatban az Európai Ügyészség a 22. cikkel és a 25. cikk (2), illetve (3) bekezdésével összhangban gyakorolhatná hatáskörét.

(2) Ha valamely tagállam igazságügyi vagy bűnüldöző hatósága olyan bűncselekmény tárgyában indít nyomozást, amelynek esetében az Európai Ügyészség a 22. cikkel és a 25. cikk (2), illetve (3) bekezdésével összhangban gyakorolhatná hatáskörét, vagy ha az adott tagállam illetékes igazságügyi vagy bűnüldöző hatósága a nyomozás megindítását követően bármikor úgy ítéli meg, hogy a nyomozás ilyen bűncselekményt érint, akkor ez a hatóság indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az Európai Ügyészséget annak érdekében, hogy ez utóbbi dönthessen arról, hogy él-e a 27. cikk szerinti, a saját hatáskörbe vonásra vonatkozó jogával.

(3) Ha valamely tagállam igazságügyi vagy bűnüldöző hatósága egy, a 22. cikk szerinti bűncselekmény tárgyában indít nyomozást, és úgy ítéli meg, hogy helyénvaló lehet, hogy az Európai Ügyészség a 25. cikk (3) bekezdésével összhangban ne gyakorolja hatáskörét, tájékoztatja erről az Európai Ügyészséget.

(4) A jelentésnek tartalmaznia kell legalább a tényállás leírását, beleértve az okozott vagy valószínűsíthetően okozott kár felbecsülését, a lehetséges jogi minősítést, valamint minden rendelkezésre álló információt a potenciális sértettekről, a gyanúsítottakról, valamint minden más érintett személyről.

(5) Az Európai Ügyészséget e cikk (1) és (2) bekezdésének megfelelően azokban az esetekben is tájékoztatni kell, amikor nem lehet megállapítani, hogy teljesülnek-e a 25. cikk (2) bekezdésében meghatározott kritériumok.

(6) Az Európai Ügyészségnek átadott információkat az Ügyészség belső eljárási szabályzatának megfelelően nyilvántartásba kell venni és ellenőrizni kell. Az ellenőrzés során azt kell megállapítani, hogy az (1) és a (2) bekezdésnek megfelelően rendelkezésre bocsátott információkat figyelembe véve van-e alapja a nyomozás megindításának vagy a saját hatáskörbe vonás joga gyakorlásának.

(7) Ha az ellenőrzést követően az Európai Ügyészség úgy határoz, hogy alaptalan lenne a 26. cikknek megfelelően megindítani a nyomozást, vagy a 27. cikkel összhangban gyakorolni a saját hatáskörbe vonás jogát, akkor ennek az indokait rögzíteni kell az ügyviteli rendszerben.

Az Európai Ügyészség köteles tájékoztatni azt a hatóságot, amelyik az (1) vagy a (2) bekezdésnek megfelelően bejelentést tett a büntetendő cselekményről, valamint a bűncselekmények sértettjeit, továbbá ha a nemzeti jog azt előírja, a büntetendő cselekményt bejelentő egyéb személyeket.

(8) Ha az Európai Ügyészség arról szerez tudomást, hogy valószínűsíthetően nem az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó bűncselekményt követtek el, akkor az Európai Ügyészség indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az illetékes nemzeti hatóságokat és továbbít részükre minden releváns bizonyítékot.

(9) Az Európai Ügyészség konkrét ügyek kapcsán az uniós intézményektől, szervektől és hivataloktól, illetve a nemzeti hatóságoktól a birtokukban lévő további releváns információk rendelkezésre bocsátását kérheti. A kért információk olyan jogsértésekre is vonatkozhatnak, amelyek ugyan sértették az Unió pénzügyi érdekeit, de a 25. cikk (2) bekezdésével összhangban nem tartoznak az Európai Ügyészség hatáskörébe.

(10) Az Európai Ügyészség további információkat abból a célból is kérhet, hogy az Ügyészi Kollégium a 9. cikk (2) bekezdésének megfelelően általános iránymutatásokat adhasson ki az Európai Ügyészségnek a 25. cikk (2) bekezdésének hatálya alá tartozó ügyekről való tájékoztatására vonatkozó kötelezettség értelmezéséről.

25. cikk

Az Európai Ügyészség hatáskörének gyakorlása

(1) Az Európai Ügyészség hatáskörét úgy gyakorolja, hogy vagy a 26. cikknek megfelelően nyomozást indít, vagy pedig a 27. cikknek megfelelően él a saját hatáskörbe vonás jogával. Ha az Európai Ügyészség úgy határoz, hogy gyakorolja a hatáskörét, az illetékes nemzeti hatóságok ugyanazon büntetendő cselekmény vonatkozásában nem gyakorolhatják saját hatáskörüket.

(2) Ha a 22. cikk hatálya alá tartozó bűncselekmény az Unió pénzügyi érdekeinek 10 000 EUR-nál kisebb kárt okozott vagy okoz valószínűsíthetően, az Európai Ügyészség csak abban az esetben gyakorolhatja hatáskörét, ha:

- a) az ügy uniós szinten olyan következményekkel jár, amelyek az Európai Ügyészség nyomozását teszik szükségessé, vagy
- b) fennáll a gyanúja annak, hogy az Unió tisztviselői vagy egyéb alkalmazottai, illetve az intézmények tagjai követték el a bűncselekményt.

Az Európai Ügyészség adott esetben egyeztet az illetékes nemzeti hatóságokkal vagy uniós szervekkel annak megállapítása érdekében, hogy teljesülnek-e az első albekezdés a), illetve b) pontjában szereplő kritériumok.

(3) Az Európai Ügyészség tartózkodik a 22. cikk hatálya alá tartozó bűncselekmények vonatkozásában hatásköre gyakorolásától, továbbá az illetékes nemzeti hatóságokkal folytatott egyeztetést követően indokolatlan késedelem nélkül ez utóbbiak elé utalja az ügyet a 34. cikknek megfelelően, ha:

- a) a nemzeti jog alapján a 22. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó bűncselekményért kiszabható legsúlyosabb szankció ugyanannyira vagy kevésbé súlyos, mint a 22. cikk (3) bekezdésében említett, elválaszthatatlanul kapcsolódó bűncselekményért kiszabható legsúlyosabb szankció, kivéve, ha az utóbbi bűncselekmény eszközselekményként szolgált a 22. cikk (1) bekezdésének hatálya alá tartozó bűncselekmény elkövetéséhez; vagy
- b) indokolt azt feltételezni, hogy az a kár, amelyet a 22. cikkben említett bűncselekménnyel az Unió pénzügyi érdekeinek okoztak vagy valószínűsíthetően okoznak, nem nagyobb annak a kárnak a mértékénél, amelyet egy másik sértettnek okoztak vagy valószínűsíthetően okoznak.

E bekezdés első albekezdésének b) pontja nem alkalmazandó a nemzeti jogba átültetett (EU) 2017/1371 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének a), b) és d) pontjában említett bűncselekményekre.

(4) Az Európai Ügyészség az illetékes nemzeti hatóságok hozzájárulásával a 22. cikkben említett bűncselekmények tekintetében olyan ügyekben is gyakorolhatja hatáskörét, amelyek az e cikk (3) bekezdése b) pontjának alkalmazása miatt egyébként ki lennének zárva a hatásköréből, feltéve, hogy az Európai Ügyészség alkalmasabbnak látszik a nyomozás vagy a vádhatósági eljárás lefolytatására.

(5) Az Európai Ügyészség indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az illetékes nemzeti hatóságokat minden olyan határozatáról, amely hatáskörének gyakorlására vagy az attól való tartózkodásra vonatkozik.

(6) Ha az Európai Ügyészség és a nemzeti ügyészségek nem értenek egyet abban a kérdésben, hogy az adott büntetendő cselekmény a 22. cikk (2) bekezdésének vagy (3) bekezdésének, illetve a 25. cikk (2) bekezdésének vagy (3) bekezdésének hatálya alá tartozik-e, a nemzeti szinten a vádhatósági hatáskörök elosztásának kérdésében döntésre jogosult nemzeti hatóságoknak kell dönteniük arról, hogy ki kapja meg a hatáskört az ügyre vonatkozó nyomozás lefolytatására. A tagállamok meghatározzák azt a nemzeti hatóságot, amelyik a hatáskör odaítélésének kérdésében dönteni fog.

V. FEJEZET

A NYOMOZÁSOKRA, A NYOMOZÁSI CSELEKMÉNYEKRE, A VÁDHATÓSÁGI ELJÁRÁSRA ÉS A VÁDHATÓSÁGI ELJÁRÁS ALTERNATÍVÁIRA VONATKOZÓ ELJÁRÁSI SZABÁLYOK

1. SZAKASZ

A nyomozásokra vonatkozó szabályok

26. cikk

A nyomozás megindítása és az Európai Ügyészségen belüli hatáskörfelosztás

(1) Ha az alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően alapos okkal feltételezhető, hogy az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó bűncselekményt követnek vagy követtek el, a nemzeti joga alapján a bűncselekményre joghatósággal rendelkező tagállam delegált európai ügyésze – a 25. cikk (2) és (3) bekezdésében megállapított szabályok sérelme nélkül – nyomozást indít, és ennek tényét rögzíti az ügyviteli rendszerben.

(2) Ha az Európai Ügyészség a 24. cikk (6) bekezdése szerinti ellenőrzés során nyomozás megindítása mellett dönt, erről indokolatlan késedelem nélkül értesíti azt a hatóságot, amely a 24. cikk (1) vagy (2) bekezdésének megfelelően bejelentette a büntetendő cselekményt.

(3) Ha nem indított nyomozást egyetlen delegált európai ügyész sem, akkor az az állandó tanács, amelynek az ügyet kiosztották, az (1) bekezdésben foglalt feltételek mellett utasítja a delegált európai ügyészek egyikét a nyomozás megindítására.

(4) Főszabályként annak a tagállamnak a delegált európai ügyésze indítja meg a nyomozást és kezeli az ügyet, amelyben a büntetendő tevékenység összpontosul, illetve, ha az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó több, egymáshoz kapcsolódó bűncselekményt követtek el, annak a tagállamnak a delegált európai ügyésze, amelyben a bűncselekmények többségét követtek el. Az ügyben joghatósággal bíró másik tagállam delegált európai ügyésze csak akkor indíthat nyomozást, illetve őt az illetékes állandó tanács csak abban az esetben utasíthatja nyomozás megindítására, ha az előző mondatban megfogalmazott szabálytól való eltérés kellően indokolt, mégpedig a következő, fontossági sorrendben felsorolt szempontok figyelembevételével:

- a) a gyanúsított vagy vádlott szokásos tartózkodási helye;
- b) a gyanúsított vagy vádlott állampolgársága;
- c) az a hely, ahol a legjelentősebb pénzügyi kár bekövetkezett.

(5) Az illetékes állandó tanács a 36. cikk szerinti, a vádhatósági eljárás megindítására vonatkozó határozat meghozatala előtt a több tagállam joghatósága alá tartozó ügyekben az érintett európai ügyészekkel és/vagy delegált európai ügyészekkel folytatott egyeztetést követően határozhat úgy, hogy:

- a) az ügyet áthelyezi egy másik tagállam delegált európai ügyészéhez;
- b) az ügyeket egyesíti vagy elkülöníti, és minden ügyhöz kijelöli az eljáró delegált európai ügyészt;

ha ezek a határozatok az igazságszolgáltatás általános érdekét szolgálják, és megfelelnek az eljáró delegált európai ügyész kiválasztására vonatkozóan az e cikk (4) bekezdésében meghatározott feltételeknek.

(6) Amikor az állandó tanács az ügyek áthelyezéséről, egyesítéséről vagy elkülönítéséről dönt, kellően figyelembe veszi a nyomozások aktuális állását.

(7) Az Európai Ügyészség indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az illetékes nemzeti hatóságokat minden olyan határozatáról, amely nyomozás megindítására vonatkozik.

27. cikk

A saját hatáskörbe vonás joga

(1) Minden releváns információk a 24. cikk (2) bekezdése szerinti beérkezését követően az Európai Ügyészség mielőbb, de legkésőbb öt nappal a nemzeti hatóságok által szolgáltatott információk beérkezését követően határoz arról, hogy gyakorolja-e a saját hatáskörbe vonásra vonatkozó jogát, és erről tájékoztatja a nemzeti hatóságokat. Az Európai Főügyész a konkrét ügyben indokolással ellátott határozattal legfeljebb öt nappal meghosszabbíthatja ezt a határidőt, és erről megfelelően tájékoztatja a nemzeti hatóságokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett határidők lejártáig a nemzeti hatóságok tartózkodnak attól, hogy a nemzeti jog alapján olyan határozatot hozzanak, amely esetleg kizárhatja az Európai Ügyészség saját hatáskörbe vonásra vonatkozó jogának gyakorlását.

A nemzeti hatóságok a nemzeti jog alapján megteszik az eredményes nyomozás és vádhatósági eljárás biztosításához szükséges bármely sürgősségi intézkedést.

(3) Ha az Európai Ügyészség – a 24. cikk (2) bekezdésben említett tájékoztatástól eltérő módon – tudomást szerez arról, hogy az esetleg hatáskörébe tartozó bűncselekmény tárgyában valamely tagállam illetékes hatóságai már nyomozást folytatnak, erről haladéktalanul tájékoztatja e hatóságokat. A 24. cikk (2) bekezdése szerinti megfelelő tájékoztatást követően az Európai Ügyészség határoz arról, hogy gyakorolja-e a saját hatáskörbe vonás jogát. A határozatot az e cikk (1) bekezdésében meghatározott határidőkön belül kell meghozni.

(4) Az Európai Ügyészség a saját hatáskörbe vonás jogának gyakorlására vonatkozó döntését megelőzően adott esetben egyeztet az érintett tagállam illetékes hatóságaival.

(5) Ha az Európai Ügyészség gyakorolja a saját hatáskörbe vonás jogát, az illetékes tagállami hatóságok átadják az ügy aktáját az Európai Ügyészségnek, és tartózkodnak ugyanazzal a bűncselekménnyel kapcsolatban további nyomozási cselekmények végzésétől.

(6) A saját hatáskörbe vonás e cikk szerinti jogát minden olyan tagállam delegált európai ügyésze gyakorolhatja, amelynek illetékes hatósága a 22. és a 23. cikk hatálya alá tartozó bűncselekmény tárgyában nyomozást indított.

Ha a 24. cikk (2) bekezdése szerinti tájékoztatását követően az adott delegált európai ügyész úgy dönt, hogy nem gyakorolja a saját hatáskörbe vonás jogát, a tagállama szerinti európai ügyészen keresztül tájékoztatja az illetékes állandó tanácsot annak érdekében, hogy az a 10. cikk (4) bekezdésével összhangban határozhasson a kérdésben.

(7) Ha az Európai Ügyészség tartózkodik a hatásköre gyakorlásától, erről indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az illetékes nemzeti hatóságokat. Az illetékes nemzeti hatóságok az eljárás során bármikor tájékoztatják az Európai Ügyészséget minden olyan új tényről, amelynek alapján az Európai Ügyészség esetleg megváltoztathatja azon döntését, hogy nem gyakorolja a hatáskörét.

Az Európai Ügyészség az ilyen információk kézhezvételét követően gyakorolhatja a saját hatáskörbe vonás jogát, feltéve, hogy a nemzeti nyomozás még nem fejeződött be, és a vádiratot még nem nyújtották be a bírósághoz. A határozatot az (1) bekezdésben meghatározott határidőn belül kell meghozni.

(8) Ha a bűncselekmény 100 000 EUR-nál kisebb kárt okozott vagy okoz valószínűsíthetően az Unió pénzügyi érdekeinek, és az Ügyészi Kollégium úgy ítéli meg, hogy a bűncselekmény súlyosságát vagy a konkrét ügyben lefolytandó eljárás összetettségét figyelembe véve nem szükséges uniós szintű nyomozást vagy vádhatósági eljárást lefolytatni, akkor a 9. cikk (2) bekezdésének megfelelően általános iránymutatásokat ad ki, amelyek alapján a delegált európai ügyészek önállóan és indokolatlan késedelem nélkül határozhatnak úgy, hogy az ügyet nem vonják a hatáskörükbe.

Az iránymutatásokban a szükséges részletességgel meg kell határozni – egyértelmű szempontok megállapításával – azokat a körülményeket, amelyekre az iránymutatások vonatkoznak, és mindenekelőtt figyelembe véve a bűncselekmény jellegét, a helyzet sürgősségét, valamint az illetékes nemzeti hatóságok az iránti elkötelezettségét, hogy minden szükséges intézkedést megtegyenek az Unió pénzügyi érdekeit ért kár teljes megtérülése érdekében.

(9) A delegált európai ügyész az iránymutatások egységes alkalmazása érdekében a (8) bekezdés szerint hozott minden határozatról tájékoztatja az illetékes állandó tanácsot, és minden egyes állandó tanács évente jelentést tesz az Ügyészi Kollégium részére az iránymutatások alkalmazásáról.

28. cikk

A nyomozás lefolytatása

(1) Az eljáró delegált európai ügyész – e rendelettel és a nemzeti joggal összhangban – vagy saját maga végezhet nyomozási cselekményeket és egyéb intézkedéseket, vagy azok elvégzésére utasíthatja a tagállama illetékes hatóságait. E hatóságok – a nemzeti joggal összhangban – minden utasításnak eleget tesznek és végrehajtják a nekik kijelölt intézkedéseket. Az eljáró delegált európai ügyész az ügyviteli rendszeren keresztül az ügygel kapcsolatban minden lényeges fejleményt bejelent az illetékes európai ügyész és az állandó tanács részére, az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában meghatározott szabályoknak megfelelően.

(2) Az Európai Ügyészség által folytatott nyomozások során bármikor, az illetékes nemzeti hatóságok – a nemzeti joggal összhangban – minden sürgősségi intézkedést megtesznek a nyomozások eredményessége érdekében, abban az esetben is, ha nem kifejezetten az eljáró delegált európai ügyész utasítására járnak el. A nemzeti hatóságok indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják az eljáró delegált európai ügyészt a megtett sürgősségi intézkedésekről.

(3) Az illetékes állandó tanács az ügyet felügyelő európai ügyész javaslatára dönthet az ügy áthelyezéséről ugyanazon tagállam másik delegált európai ügyészéhez, ha az eljáró delegált európai ügyész:

a) nem tudja lefolytatni a nyomozást vagy a vádhatósági eljárást, vagy

b) nem követi az illetékes állandó tanács vagy az európai ügyész utasításait.

(4) Az ügyet felügyelő európai ügyész kivételes esetekben – az illetékes állandó tanács jóváhagyásával – indokolással ellátott határozatban dönthet úgy, hogy személyesen folytatja le a nyomozást, vagy oly módon, hogy személyesen végez nyomozási cselekményeket és egyéb intézkedéseket, vagy azok elvégzésére utasítja tagállama illetékes hatóságait, ha ez a nyomozás vagy a vádhatósági eljárás eredményességéhez az alábbi egy vagy több szempont alapján elengedhetetlen:

- a) a bűncselekmény súlyossága, különös tekintettel annak lehetséges uniós szintű következményeire;
- b) uniós tisztviselők vagy egyéb alkalmazottak, illetve az uniós intézmények tagjainak érintettsége a nyomozásban;
- c) a (3) bekezdés szerinti ügyáthelyezési mechanizmus sikertelensége.

A tagállamok biztosítják, hogy ilyen kivételes esetekben az európai ügyész jogosult nyomozási cselekmények és egyéb intézkedések elrendelésére vagy kérelmezésére, valamint hogy rá is vonatkoznak a delegált európai ügyészek e rendelet és a nemzeti jog szerinti hatáskörei, felelősségi körei és kötelezettségei.

Az illetékes nemzeti hatóságokat és az ügyben érintett delegált európai ügyészeket indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatni kell az e bekezdés szerint hozott határozatokról.

29. cikk

Kiváltságok vagy mentességek megvonása

(1) Ha az Európai Ügyészség nyomozása olyan személyeket érint, akiket a nemzeti jog alapján valamilyen kiváltság vagy mentesség véd, és e kiváltság vagy mentesség akadályozza a konkrét nyomozás lefolytatását, akkor az Európai Főügyész indokolással ellátott írásbeli kérelmet nyújt be annak – az adott nemzeti jog által meghatározott eljárás szerinti – megvonása iránt.

(2) Ha az Európai Ügyészség nyomozása olyan személyeket érint, akiket az uniós jog – különösen az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv – alapján valamilyen kiváltság vagy mentesség véd, és e kiváltság vagy mentesség akadályozza valamely konkrét nyomozás lefolytatását, akkor az Európai Főügyész indokolással ellátott írásbeli kérelmet nyújt be annak – az uniós jog által meghatározott eljárás szerinti – megvonása iránt.

2. SZAKASZ

A nyomozási cselekményekre és az egyéb intézkedésekre vonatkozó szabályok

30. cikk

Nyomozási cselekmények és egyéb intézkedések

(1) A tagállamok biztosítják, hogy legalább azokban az esetekben, amelyekben a maximális büntetési tétel legalább négy év szabadságvesztés, a delegált európai ügyészek jogosultak legyenek elrendelni, illetve kérelmezni az alábbi nyomozási cselekményeket:

- a) bármely helyiség, földterület, jármű, magánlakás, ruházat és egyéb személyes vagyontárgy vagy számítástechnikai rendszer átkutatása, illetve átvizsgálása, valamint bármely, ezek épségének megőrzése és a bizonyítékok elvesztésének vagy sérülésének megelőzése érdekében szükséges intézkedés megtétele;
- b) bármely jelentőséggel bíró tárgy vagy irat beszerzése akár eredeti, akár más meghatározott formában;
- c) számítógépen tárolt, titkosított vagy dekódolt adatok beszerzése akár eredeti, akár más meghatározott formában, ideértve a bankszámlaadatokat és a forgalmi adatokat, azon adatok kivételével, amelyeket kifejezetten a 2002/58/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 15. cikke (1) bekezdésének második mondatával összhangban a nemzeti jog alapján őriznek meg;
- d) a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek a befagyasztása, ideértve a vagyoni eszközöket is, ha az eljáró bíróság várhatóan elrendeli azok elkobzását, és indokolt attól tartani, hogy ezen eszközök és jövedelmek tulajdonosa, birtokosa vagy a felettük való rendelkezésre jogosult személy megkísérli az elkobzást elrendelő határozat végrehajtásának megghiúsítását;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2002/58/EK irányelve (2002. július 12.) az elektronikus hírközlési ágazatban a személyes adatok kezeléséről, feldolgozásáról és a magánélet védelméről (HL L 201., 2002.7.31., 37. o.).

e) a gyanúsított vagy a vádlott által használt bármely elektronikus kommunikációs eszközön keresztül a gyanúsított vagy a vádlott részére és általa küldött elektronikus kommunikáció megszerzése;

f) tárgyak felkutatása és nyomon követése technikai eszközökkel, az ellenőrzött áruszállítást is ideértve.

(2) A 29. cikk sérelme nélkül, az e cikk (1) bekezdésében említett nyomozási cselekmények az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban feltételekhez köthetők, ha a nemzeti jog olyan személyek és szakemberek konkrét kategóriáira vonatkozó korlátozásokat tartalmaz, akiket jogilag titoktartási kötelezettség terhel.

(3) Az e cikk (1) bekezdésének c), e) és f) pontjában említett nyomozási cselekmények az alkalmazandó nemzeti jog által előírt további feltételekhez köthetők, a korlátozásokat is ideértve. Így különösen, a tagállamok az e cikk (1) bekezdése e) és f) pontjának alkalmazását meghatározott súlyos bűncselekményekre korlátozhatják. Azok a tagállamok, amelyek ilyen korlátozást kívánnak alkalmazni, a 117. cikkel összhangban közlik e meghatározott súlyos bűncselekmények jegyzékét az Európai Ügyészséggel.

(4) A delegált európai ügyészek az (1) bekezdésben említett cselekményeken kívül a saját tagállamukban bármely egyéb olyan intézkedést is kérelmezhetnek, illetve elrendelhetnek, amelyeket az ügyészek a nemzeti jog alapján hasonló belföldi ügyekben alkalmazhatnak.

(5) A delegált európai ügyész csak akkor rendelheti el az (1) és (4) bekezdésben említett cselekményeket, illetve intézkedéseket, ha alapos okkal feltételezhető, hogy az adott cselekmény, illetve intézkedés a nyomozás céljából hasznos információt vagy bizonyítékot eredményezhet, és ha ugyanaz a cél kisebb beavatkozással járó eszközzel nem érhető el. A cselekmények, illetve intézkedések végrehajtásának az eljárásaira és a módozataira az alkalmazandó nemzeti jog az irányadó.

31. cikk

Határokon átnyúló nyomozások

(1) A delegált európai ügyészek szoros együttműködésben járnak el, segítséget nyújtva egymásnak és rendszeresen egyeztetve egymással a határokon átnyúló ügyekben. Ha egy intézkedést az eljáró delegált európai ügyész tagállamától eltérő tagállamban kell végrehajtani” az eljáró delegált európai ügyész döntést hoz a szükséges intézkedésről és azt átadja azon delegált európai ügyésznek, amelynek tagállamában az intézkedést végre kell hajtani.

(2) Az eljáró delegált európai ügyész bármely olyan intézkedést átadhat, amelyet a 30. cikkel összhangban ő maga alkalmazhat. Az ilyen intézkedések indokolására és elfogadására az eljáró delegált európai ügyész tagállamának joga irányadó. Ha az eljáró delegált európai ügyész egy adott nyomozási cselekményt egy másik tagállam delegált európai ügyészének vagy ügyészeinek ad át, akkor erről egyidejűleg tájékoztatja az ügyet felügyelő európai ügyészt.

(3) Ha a segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállamának joga értelmében az intézkedéshez bírói engedélyre van szükség, a segítséget nyújtó delegált európai ügyész az adott tagállam jogával összhangban beszerzi az engedélyt.

Ha az átadott intézkedésre vonatkozóan megtagadják a bírói engedélyt, az eljáró delegált európai ügyész visszavonja a megbízást.

Mindazonáltal, ha a segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállamának joga nem ír elő bírói engedélyt, az eljáró delegált európai ügyész tagállamának joga azonban igen, az engedélyt az utóbbi delegált európai ügyész szerzi be, és terjeszti elő a megbízással együtt.

(4) A segítséget nyújtó delegált európai ügyész végrehajtja az átadott intézkedést vagy utasítja az illetékes nemzeti hatóságot annak végrehajtására.

- (5) Ha a segítséget nyújtó delegált európai ügyész megítélése szerint
- a) a megbízás hiányos vagy nyilvánvaló érdemi hibát tartalmaz;
 - b) az intézkedés alapos és objektív ok miatt nem hajtható végre a megbízásban megszabott határidőn belül;
 - c) egy kisebb beavatkozással járó alternatív intézkedéssel is elérhető lenne ugyanaz az eredmény, mint az átadott intézkedéssel; vagy
 - d) az átadott intézkedés a segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállamának jogában nem létezik, illetve nem lenne alkalmazható egy hasonló belföldi ügyben,

a segítséget nyújtó delegált európai ügyész tájékoztatja az ügyet felügyelő európai ügyészt és az ügy kétoldalú rendezése érdekében egyeztet az eljáró delegált európai ügyésszel.

(6) Ha az átadott intézkedés tisztán belföldi helyzetben nem létezik, azonban a kölcsönös elismerésre vagy a határokon átnyúló együttműködésre vonatkozó jogi eszközök hatálya alá tartozó nemzetközi helyzetekben igen, az érintett delegált európai ügyészek az ügyet felügyelő európai ügyész egyetértésével alkalmazhatják a szóban forgó eszközöket.

(7) Ha a delegált európai ügyészek hét munkanapon belül nem tudják rendezni az ügyet és a megbízás érvényben marad, az ügyet az illetékes állandó tanács elé kell terjeszteni. Ugyanez vonatkozik arra az esetre, amikor az átadott intézkedést nem hajtják végre a megszabott határidőn vagy észszerű időtartamon belül.

(8) Az illetékes állandó tanács a szükséges mértékben meghallgatja az ügyben érintett delegált európai ügyészeket, majd indokolatlan késedelem nélkül, az alkalmazandó nemzeti joggal és e rendelettel összhangban döntést hoz arról, hogy a segítséget nyújtó delegált európai ügyésznek végre kell-e hajtania az átadott intézkedést vagy egy azt helyettesítő intézkedést, és ha igen, milyen határidőn belül, valamint döntéséről az illetékes európai ügyészen keresztül tájékoztatja az érintett delegált európai ügyészeket.

32. cikk

Az átadott intézkedések végrehajtása

Az átadott intézkedéseket ezzel a rendelettel és a segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállamának jogával összhangban kell végrehajtani. Az eljáró delegált európai ügyész által kifejezetten jelzett alaki követelményeket és eljárásokat be kell tartani, kivéve, ha azok ellentétesek a segítséget nyújtó delegált európai ügyész tagállamának alapvető jogelveivel.

33. cikk

Előzetes letartóztatás és tagállamok közötti átadás

(1) Az eljáró delegált európai ügyész a hasonló belföldi ügyekben alkalmazandó nemzeti jognak megfelelően elrendelheti vagy kérheti a gyanúsított vagy a vádlott őrizetbe vételét vagy előzetes letartóztatását.

(2) Ha olyan személyt kell őrizetbe venni és átadni, aki nem az eljáró delegált európai ügyész tagállamában tartózkodik, ez utóbbi a 2002/584/IB tanácsi kerethatározattal⁽¹⁾ összhangban európai elfogatóparancsot bocsát ki vagy megkereséssel fordul az adott tagállam illetékes hatóságához az európai elfogatóparancs kibocsátása érdekében.

3. SZAKASZ

A vádhatósági eljárásra vonatkozó szabályok

34. cikk

Eljárások átadása és áthelyezése a nemzeti hatóságokhoz

(1) Ha az Európai Ügyészség által folytatott nyomozás arra az eredményre vezet, hogy a nyomozás alapját képező tényállás nem minősül az Európai Ügyészség 22. és 23. cikk szerinti hatáskörébe tartozó bűncselekménynek, az illetékes állandó tanács határoz arról, hogy az ügyet indokolatlan késedelem nélkül átadja az illetékes nemzeti hatóságoknak.

⁽¹⁾ A Tanács 2002/584/IB kerethatározata (2002. június 13.) az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról (HL L 190., 2002.7.18., 1. o.).

(2) Ha az Európai Ügyészség által folytatott nyomozás arra az eredményre vezet, hogy az Európai Ügyészség hatáskörének gyakorlására vonatkozó, a 25. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott különös feltételek már nem állnak fenn, az illetékes állandó tanács határoz arról, hogy az ügyet indokolatlan késedelem nélkül – a vádhatósági eljárás nemzeti bíróságok előtti megindítását megelőzően – átadja az illetékes nemzeti hatóságoknak.

(3) Ha a bűncselekmény 100 000 EUR-nál kisebb kárt okozott vagy okoz valószínűsíthetően az Unió pénzügyi érdekeinek, és az Ügyészi Kollégium úgy ítéli meg, hogy a bűncselekmény súlyosságát vagy a konkrét ügyben lefolytandó eljárás összetettségét figyelembe véve nem szükséges uniós szintű nyomozást vagy vádhatósági eljárást lefolytatni, továbbá, hogy a nyomozás, illetve a vádhatósági eljárás eredményessége így kívánja, akkor a 9. cikk (2) bekezdésének megfelelően általános iránymutatásokat ad ki, amelyek alapján az állandó tanácsok az ügyet átadhatják az illetékes nemzeti hatóságoknak.

Az említett iránymutatásokban az állandó tanácsok számára azt is lehetővé kell tenni, hogy az ügyet abban az esetben is átadassák az illetékes nemzeti hatóságoknak, ha az Európai Ügyészség az (EU) 2017/1371 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett bűncselekmények tekintetében gyakorolja a hatáskörét, és a kár, amelyet az Unió pénzügyi érdekeinek okoztak vagy valószínűsíthetően okoznak, nem nagyobb annak a kárnak a mértékénél, amelyet egy másik sértettnek okoztak vagy valószínűsíthetően okoznak.

Az iránymutatások egységes alkalmazása érdekében minden egyes állandó tanács évente jelentést tesz az Ügyészi Kollégiumnak az iránymutatások alkalmazásáról.

Az ügyek ilyen átadása a 22. cikk (3) bekezdése szerinti, az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó elválaszthatatlanul kapcsolódó bűncselekményekre is kiterjed.

(4) Az állandó tanács minden olyan határozatáról tájékoztatja az Európai Főügyészt, amelynek értelmében valamely ügyet a (3) bekezdés alapján átad a nemzeti hatóságoknak. Ezen információ kézhezvételétől számított három napon belül az Európai Főügyész a határozat felülvizsgálatára kérheti az állandó tanácsot, ha úgy véli, hogy az Európai Ügyészség ügyek átadásával kapcsolatos szabályainak következetes alkalmazása érdekében erre van szükség. Ha az Európai Főügyész az érintett állandó tanács tagja, az Európai Főügyész egyik helyettese gyakorolja az említett felülvizsgálat kérésére vonatkozó jogot.

(5) Ha az illetékes nemzeti hatóságok nem fogadják el az adott ügy (2) és (3) bekezdéssel összhangban történő átvételét legfeljebb harminc napon belül, akkor továbbra is az Európai Ügyészség illetékes arra, hogy az e rendeletben megállapított szabályoknak megfelelően az ügyben a vádhatósági eljárást lefolytassa vagy az eljárást megszüntesse.

(6) Ha az Európai Ügyészség a 39. cikk (3) bekezdésével összhangban mérlegeli az eljárás megszüntetését, akkor – ha a nemzeti hatóság ezt kéri – az állandó tanács haladéktalanul átadja az eljárást ennek a hatóságnak.

(7) Ha az e cikk (1), (2) vagy (3) bekezdése és a 25. cikk (3) bekezdése szerinti átadást követően a nemzeti hatóság úgy dönt, hogy nyomozást indít, akkor az Európai Ügyészség átadja az ügy aktáját a nemzeti hatóságnak, további nyomozási vagy büntetőeljárás cselekményeket nem folytathat, illetve lezárja az ügyet.

(8) Ha az ügy az e cikk (1), (2) vagy (3) bekezdésével és a 25. cikk (3) bekezdésével összhangban átadásra került, akkor az Európai Ügyészség tájékoztatja az érintett uniós intézményeket, szerveket és hivatalokat, valamint – ha a nemzeti jog azt előírja – az ügy gyanúsítottjait vagy vádlottjait és a bűncselekmény sértettjeit az átadásról.

35. cikk

A nyomozás lezárása

(1) Ha az eljáró delegált európai ügyész úgy ítéli meg, hogy a nyomozás befejeződött, jelentést nyújt be az ügyet felügyelő európai ügyésznek, amely jelentésnek tartalmaznia kell az ügy összefoglalását, valamint egy arra vonatkozó határozattervezetet, hogy az ügyben nemzeti bíróság előtt folyjon-e a vádhatósági eljárás, vagy a 34., a 39., illetve a 40. cikkel összhangban az eljárás átadására, megszüntetésére vagy egyszerűsített vádhatósági eljárásra kerüljön-e sor. Az ügyet felügyelő európai ügyész továbbítja e dokumentumokat az illetékes állandó tanácsnak, és ha szükségesnek tartja, a dokumentumokhoz a saját megállapításait is mellékel. Amikor az állandó tanács a 10. cikk (3) bekezdésével összhangban határozatot hoz a delegált európai ügyész javaslata alapján, az utóbbinak ennek megfelelően kell kezelnie az ügyet a továbbiakban.

(2) Ha az állandó tanács a kapott jelentések alapján úgy dönt, hogy nem a delegált európai ügyész által javasolt határozatot hozza meg, akkor – ha szükséges – saját maga is áttekinti az ügy aktáját, mielőtt végleges határozatot hozna vagy további utasításokat adna a delegált európai ügyésznek.

(3) Adott esetben a delegált európai ügyész a jelentésében kellően megindokolja, hogy az ügyet miért kell a hivatalának helye szerinti tagállam bírósága, vagy a 26. cikk (4) bekezdésével összhangban egy másik, az ügyben joghatósággal rendelkező tagállam bírósága elé vinni.

36. cikk

Nemzeti bíróságok előtti vádhatósági eljárás

(1) Ha a delegált európai ügyész az ügy bíróság elé vitelére vonatkozó határozattervezetet terjeszt elő, az állandó tanács a 35. cikkben meghatározott eljárásnak megfelelően 21 napon belül dönt a tervezetről. Az állandó tanács nem határozhat úgy, hogy megszünteti az eljárást, ha a határozattervezet az ügy bíróság elé vitelét javasolja.

(2) Ha az állandó tanács nem határoz 21 napon belül, a delegált európai ügyész által javasolt határozatot elfogadottnak kell tekinteni.

(3) Ha az ügyben több tagállam is joghatósággal rendelkezik, az állandó tanács főszabályként úgy határoz, hogy a vádhatósági eljárást az eljáró delegált európai ügyész tagállamában kell megindítani. Mindazonáltal az állandó tanács a 35. cikk (1) bekezdésének megfelelően benyújtott jelentésre figyelemmel úgy is határozhat, hogy ettől eltérő tagállamban indítja meg a vádhatósági eljárást, ha ez – a 26. cikk (4) és (5) bekezdésében meghatározott szempontok figyelembevételével – kellően indokolt, és ennek megfelelő utasítást ad az említett tagállam delegált európai ügyészének.

(4) Az illetékes állandó tanács az ügy bíróság elé vitelére vonatkozó döntést megelőzően az eljáró delegált európai ügyész javaslata alapján úgy is határozhat, hogy több olyan ügyet egyesít, amelyekben különböző delegált európai ügyészek folytattak nyomozást ugyanazon személlyel/személyekkel szemben, abból a célból, hogy az egyesített ügyekben egyetlen olyan tagállam bíróságai előtt folyjon a vádhatósági eljárás, amely a saját jogával összhangban mindegyik ügy tekintetében joghatósággal rendelkezik.

(5) Ha megszületett az arra vonatkozó döntés, hogy melyik tagállamban folytassák le a vádhatósági eljárást, az adott tagállamon belüli illetékes nemzeti bíróságot az adott tagállam nemzeti joga alapján kell megállapítani.

(6) Ha behajtás, közigazgatási ellenőrzés vagy nyomon követés céljából szükséges, a központi hivatal értesíti az illetékes nemzeti hatóságokat, az érdekelt feleket, valamint az érintett uniós intézményeket, szerveket és hivatalokat a vádhatósági eljárás megindítására vonatkozó döntésről.

(7) Ha a bíróság ítéletét követően a vádhatóságnak döntenie kell arról, hogy fellebbezzen-e, akkor a delegált európai ügyész határozattervezetet tartalmazó jelentést nyújt be az illetékes állandó tanácshoz, és megvárja ez utóbbi utasításait. Ha az utasítások bevárására a nemzeti jogban meghatározott határidőn belül nincs mód, akkor a delegált európai ügyész az állandó tanács előzetes utasítása nélkül is benyújthatja a fellebbezést, majd haladéktalanul benyújtja a jelentést az állandó tanácsnak. Az állandó tanács ezt követően a fellebbezés fenntartására vagy visszavonására utasítja a delegált európai ügyészt. Ugyanezt az eljárást kell alkalmazni akkor is, ha a bírósági eljárás során az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban az eljáró delegált európai ügyész olyan álláspontra jut, amely az eljárás megszüntetését eredményezheti.

37. cikk

Bizonyítékok

(1) Az Európai Ügyészség ügyészei vagy a terhelt által a bíróság elé terjesztett bizonyítékok elfogadása nem tagadható meg csupán azon az alapon, hogy az adott bizonyítékot egy másik tagállamban vagy egy másik tagállam jogával összhangban gyűjtötték.

(2) Ez a rendelet nem érinti az eljáró bíróság arra vonatkozó hatáskörét, hogy szabadon értékelje a terhelt vagy az Európai Ügyészség ügyészei által előterjesztett bizonyítékokat.

38. cikk

Rendelkezés az elkobzott vagyontárgyokról

Ha a nemzeti jog – ideértve a 2014/42/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽¹⁾ átültető nemzeti jogszabályokat – szerinti követelményeknek és eljárásoknak megfelelően az illetékes nemzeti bíróság jogerős határozattal az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó bűncselekményhez kapcsolódó bármely vagyontárgy vagy ilyen bűncselekményből származó jövedelem elkobzásáról döntött, akkor az ilyen vagyoni eszközökről vagy jövedelemről az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban kell rendelkezni. Ez nem érintheti hátrányosan az Uniónak vagy a bűncselekmény más sértetteinek az elszenvedett károk miatti kártalanításhoz való jogát.

4. SZAKASZ

A vádhatósági eljárás alternatíváira vonatkozó szabályok

39. cikk

Az eljárás megszüntetése

(1) Ha a vádhatósági eljárás lefolytatása az eljáró delegált európai ügyész tagállamának joga értelmében lehetetlenné vált, az állandó tanács az eljáró delegált európai ügyész által a 35. cikk (1) bekezdésével összhangban benyújtott jelentés alapján úgy határozhat, hogy valamely személlyel szemben megszünteti az eljárást az alábbi indokok valamelyike alapján:

- a) a gyanúsított vagy vádlott halála, illetve a gyanúsított vagy vádlott jogi személy megszűnése;
- b) a gyanúsított vagy vádlott kóros elmeállapota;
- c) a gyanúsított vagy vádlott kegyelemben részesítése;
- d) a gyanúsított vagy vádlott mentelmi joga, kivéve, ha azt felfüggesztették;
- e) a vádhatósági eljárásra vonatkozó, a nemzeti jogban előírt elévülési idő lejárta;
- f) ugyanazon tényállás tekintetében a gyanúsított vagy vádlott ügyének már jogerős elbírálása;
- g) releváns bizonyítékok hiánya.

(2) Az (1) bekezdésnek megfelelően hozott döntés nem akadályozhatja azt, hogy további nyomozási cselekményekre kerüljön sor olyan új tények alapján, amelyekről az Európai Ügyészségnek a döntés meghozatalakor nem volt tudomása, és amelyekről a döntést követően tudomást szerzett. Az arra vonatkozó döntés, hogy az új tények alapján újraindítsák a nyomozást, az illetékes állandó tanács hozza meg.

(3) Ha az Európai Ügyészségnek a 22. cikk (3) bekezdése alapján van hatásköre, csak a 25. cikk (6) bekezdésében említett tagállami nemzeti hatóságokkal folytatott egyeztetést követően szüntetheti meg az eljárást. Adott esetben az állandó tanács az illetékes nemzeti hatóságokhoz utalja az eljárást a 34. cikk (6), (7) és (8) bekezdésével összhangban.

Ugyanez irányadó arra az esetre is, ha az Európai Ügyészség az (EU) 2017/1371 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett bűncselekmények tekintetében gyakorolja hatáskörét, és a kár, amelyet az Unió pénzügyi érdekeinek okoztak vagy valószínűsíthetően okoznak, nem nagyobb annál a kárnál, amelyet egy másik sértettnek okoztak vagy valószínűsíthetően okoznak.

(4) Ha az eljárást megszüntették, az Európai Ügyészség erről hivatalosan értesíti az illetékes nemzeti hatóságokat, és tájékoztatja az érintett uniós intézményeket, szerveket és hivatalokat, valamint adott esetben a nemzeti joggal összhangban az ügy gyanúsítottjait vagy vádlottjait és a bűncselekmény sértettjeit. Azok az ügyek, amelyekben az eljárást megszüntették, átadhatók az OLAF-nak vagy az illetékes nemzeti közigazgatási vagy igazságügyi hatóságoknak behajtás vagy egyéb közigazgatási eljárás lefolytatása céljából.

5. SZAKASZ

Az egyszerűsített eljárásokra vonatkozó szabályok

40. cikk

Egyszerűsített vádhatósági eljárások

(1) Ha az alkalmazandó nemzeti jog rendelkezik olyan egyszerűsített vádhatósági eljárásról, amelynek célja az ügynek a gyanúsítottal való megegyezésen alapuló jogerős lezárása, akkor az eljáró delegált európai ügyész a 10. cikk (3) bekezdésével és a 35. cikk (1) bekezdésével összhangban javasolhatja az illetékes állandó tanácsnak, hogy a nemzeti jogban előírt feltételekkel összhangban ezt az eljárást alkalmazza.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/42/EU irányelve (2014. április 3.) a bűncselekmény elkövetési eszközeinek és az abból származó jövedelemnek az Európai Unión belüli befagyasztásáról és elkobzásáról (HL L 127., 2014.4.29., 39. o.).

Ha az Európai Ügyészség az (EU) 2017/1371 irányelv 3. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett bűncselekmények tekintetében gyakorolja hatáskörét, és a kár, amelyet az Unió pénzügyi érdekeinek okoztak vagy valószínűsíthetően okoznak, nem nagyobb annál a kárnál, amelyet egy másik sértettnek okoztak vagy valószínűsíthetően okoznak, akkor az eljáró delegált európai ügyész egyeztet a nemzeti ügyészségekkel, mielőtt az egyszerűsített vádhatósági eljárás alkalmazását javasolná.

(2) Az állandó tanács a következő indokokat figyelembe véve dönt az eljáró delegált európai ügyész javaslatáról:

- a) a bűncselekmény súlyossága, különösen az okozott kár alapján;
- b) a gyanúsított elkövető hajlandósága a jogellenes magatartással okozott kár megtérítésére;
- c) az eljárás alkalmazása összhangban lenne-e az Európai Ügyészség e rendeletben meghatározott általános céljaival és alapelveivel.

Az Ügyészi Kollégium a 9. cikk (2) bekezdésével összhangban iránymutatásokat fogad el ezen indokok alkalmazására vonatkozóan.

(3) Ha az állandó tanács egyetért a javaslattal, akkor az eljáró delegált európai ügyész a nemzeti jogban előírt feltételek mellett alkalmazza az egyszerűsített vádhatósági eljárást, és ezt rögzíti az ügyviteli rendszerben. Ha az egyszerűsített vádhatósági eljárás a gyanúsítottal közösen elfogadott feltételek teljesítésével lezárul, az állandó tanács az ügy jogerős lezárása érdekében utasítja a delegált európai ügyészt.

VI. FEJEZET

ELJÁRÁSI BIZTOSÍTÉKOK

41. cikk

A gyanúsítottak és a vádlottak jogai

(1) Az Európai Ügyészség a tevékenysége során teljeskörűen tiszteletben tartja a gyanúsítottak és a vádlottak számára a Chartában biztosított jogokat, többek között a tisztességes eljáráshoz való jogot és a védelemhez való jogot.

(2) Az Európai Ügyészség büntetőeljárásaiban érintett valamennyi gyanúsítottat és vádlottat megilletik legalább az uniós jogban – többek között a gyanúsítottakat és vádlottakat a büntetőeljárások során megillető jogokról rendelkező irányelvekben – és az átültető nemzeti jogszabályokban meghatározott eljárási jogok, mint például:

- a) a 2010/64/EU irányelv szerinti, tolmácsoláshoz és fordításhoz való jog;
- b) a 2012/13/EU irányelv szerinti, a tájékoztatáshoz és az ügy anyagaiba való betekintéshez való jog;
- c) a 2013/48/EU irányelv szerinti, ügyvédi segítség igénybevételéhez, valamint őrizetbe vétel esetén harmadik személyek tájékoztatásához és a velük történő kommunikációhoz való jog;
- d) az (EU) 2016/343 irányelv szerinti, a hallgatáshoz és az ártatlanság vélelméhez való jog;
- e) az (EU) 2016/1919 irányelv szerinti, költségmentességhez való jog.

(3) Az e fejezetben említett jogok sérelme nélkül, a gyanúsítottakat és vádlottakat, valamint az Európai Ügyészség eljárásaiban érintett más személyeket megilleti az alkalmazandó nemzeti jog által számukra biztosított valamennyi eljárási jog, beleértve a bizonyíték benyújtásához való jogot, a szakértők kijelölésének vagy szakértői vizsgálatnak és a tanúk meghallgatásának a kérelmezéséhez való jogot, valamint az annak kérelmezéséhez való jogot, hogy az Európai Ügyészség biztosítsa ezen intézkedések végrehajtását a védelem számára.

42. cikk

Bírósági felülvizsgálat

(1) Az Európai Ügyészség harmadik felekre nézve joghatással bíró eljárási aktusai a nemzeti jogban meghatározott követelményeknek és eljárásoknak megfelelően bírósági felülvizsgálat tárgyát képezhetik az illetékes nemzeti bíróságok előtt. Ugyanez irányadó az Európai Ügyészség által azon, harmadik felekre nézve joghatással bíró eljárási aktusok elfogadásának elmulasztására is, amelyeket az Európai Ügyészség e rendelet alapján köteles lett volna elfogadni.

(2) A Bíróság az EUMSZ 267. cikkének megfelelően hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben:

- a) az Európai Ügyészség eljárási aktusainak érvényessége, annyiban, amennyiben az érvényességre vonatkozó kérdés valamely tagállami bíróság vagy törvényszék előtt közvetlenül az uniós jog alapján merült fel;
- b) az uniós jog rendelkezéseinek – beleértve e rendeletet is – értelmezése vagy érvényessége;
- c) e rendelet 22. és 25. cikkének értelmezése az Európai Ügyészség és az illetékes nemzeti hatóságok közötti hatásköri összeütközés kapcsán.

(3) E cikk (1) bekezdésétől eltérve az Európai Ügyészségnek az egyes ügyek megszüntetésére vonatkozó határozatait – annyiban, amennyiben azokat közvetlenül az uniós jog alapján támadják meg – az EUMSZ 263. cikkének negyedik bekezdése értelmében bírósági felülvizsgálat céljából a Bíróság elé lehet terjeszteni.

(4) A Bíróság az EUMSZ 268. cikke értelmében hatáskörrel rendelkezik az Európai Ügyészség által okozott károk miatt felmerülő kártérítési jogvitákban.

(5) A Bíróság az EUMSZ 272. cikke értelmében hatáskörrel rendelkezik az Európai Ügyészség által kötött szerződésekben foglalt választott bírósági kikötések miatt felmerülő jogvitákban.

(6) A Bíróság az EUMSZ 270. cikke értelmében hatáskörrel rendelkezik a személyzeti ügyekben felmerülő jogvitákban.

(7) A Bíróság a 14. cikk (5) bekezdésének, illetve a 16. cikk (5) bekezdésének értelmében hatáskörrel rendelkezik az Európai Főügyész vagy az európai ügyészek felmentése miatt felmerülő jogvitákban.

(8) Ez a cikk nem érinti az Európai Ügyészség következő határozatainak az EUMSZ 263. cikkének negyedik bekezdése szerinti, a Bíróság általi bírósági felülvizsgálatát: az érintetteknek a VIII. fejezet szerinti jogaira vonatkozó határozatok, azon határozatok, amelyek nem eljárási aktusok, mint például az Európai Ügyészségnek a dokumentumokhoz való nyilvános hozzáférés joga vonatkozásában hozott határozatai, valamint a delegált európai ügyészek felmentéséről e rendelet 17. cikke (3) bekezdésének megfelelően hozott határozatok vagy bármely más igazgatási határozat.

VII. FEJEZET

AZ INFORMÁCIÓK KEZELÉSE

43. cikk

Az Európai Ügyészség hozzáférése az információkhoz

(1) A delegált európai ügyészek számára lehetővé kell tenni, hogy megszerezhessék a bűnügyi nyomozási és bűnüldözési célú nemzeti adatbázisokban, valamint az egyéb releváns hatósági nyilvántartásokban tárolt valamennyi releváns információt, a hasonló ügyekben a nemzeti jogban előírt feltételekkel megegyezően.

(2) Az Európai Ügyészség számára azt is lehetővé kell tenni, hogy megszerezhesse az uniós intézmények, szervek és hivatalok adatbázisaiban és nyilvántartásaiban tárolt valamennyi olyan releváns információt, amely a hatáskörébe tartozik.

44. cikk

Ügyviteli rendszer

(1) Az Európai Ügyészség ügyviteli rendszert hoz létre, amelyet az e rendeletben és az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában megállapított szabályokkal összhangban kell fenntartani és kezelni.

(2) Az ügyviteli rendszer célja:

- a) az Európai Ügyészség által folytatott nyomozások és vádhatósági eljárások lefolytatásának támogatása, különösen a belső információs munkafolyamatok kezelése és a határokon átnyúló ügyekben végzett nyomozási munka támogatása révén;
- b) a nyomozásokra és a vádhatósági eljárásokra vonatkozó információkhoz való biztonságos hozzáférés biztosítása a központi hivatal és a delegált európai ügyészek számára;

- c) az információk közötti kereszthivatkozásoknak és az adatok operatív elemzési és statisztikai célú kinyerésének lehetővé tétele;
- d) az ellenőrzés megkönnyítése annak biztosítása érdekében, hogy a műveleti vonatkozású személyes adatok kezelése jogszerű legyen, és megfeleljen az e rendeletben előírt vonatkozó rendelkezéseknek.

(3) Az ügyviteli rendszer összeköthető a 2008/976/IB tanácsi határozat ⁽¹⁾ 9. cikkében említett biztonságos távközlési kapcsolattal.

(4) Az ügyviteli rendszernek a következőkre kell kiterjednie:

- a) az Európai Ügyészség által a 24. cikkel összhangban szerzett információk nyilvántartása, az említett információkkal kapcsolatos döntéseket is ideértve;
- b) az összes ügyiratot felsoroló tárgymutató;
- c) az ügyiratokban szereplő, a 45. cikk (3) bekezdésével összhangban az ügyviteli rendszerben elektronikusan tárolt valamennyi információ.

A tárgymutató az ügyek azonosításához vagy a különböző ügyiratok közötti kereszthivatkozások létrehozásához szükséges adatokon kívül nem tartalmazhat műveleti vonatkozású személyes adatokat.

(5) A műveleti vonatkozású személyes adatok kezelése céljából az Európai Ügyészség az e rendelettel és az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatával összhangban kizárólag az ügyiratokat nem tartalmazó automatizált adatállományt hozhat létre. Erről az egyéb automatizált adatállományról részletesen tájékoztatni kell az európai adatvédelmi biztost.

45. cikk

Az Európai Ügyészség ügyiratai

(1) Ha az Európai Ügyészség úgy dönt, hogy nyomozást indít vagy gyakorolja a saját hatáskörbe vonás e rendelet szerinti jogát, az ügyet kezelő delegált európai ügyésznek ügyiratot kell nyitnia.

Az ügyiratban fel kell tüntetni a delegált európai ügyész rendelkezésére álló, az Európai Ügyészség által folytatott nyomozással vagy vádhatósági eljárással kapcsolatos valamennyi információt és bizonyítékot.

A nyomozás megindítását követően a 44. cikk (4) bekezdésének a) pontjában említett nyilvántartásban szereplő információk az ügyirat részévé válnak.

(2) Az ügyiratot az eljáró delegált európai ügyész kezeli a tagállamának jogával összhangban.

Az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzata az ügyiratok rendszerezésére és kezelésére vonatkozó szabályokat is tartalmazhat az annak biztosításához szükséges mértékben, hogy az Európai Ügyészség egységes hivatalként működhessen. A gyanúsítottak és a vádlottak, valamint az adott eljárásban részt vevő egyéb személyek számára az ügyirathoz való hozzáférést az eljáró delegált európai ügyésznek kell engedélyeznie a tagállamának nemzeti jogával összhangban.

(3) Az Európai Ügyészség ügyviteli rendszerének ki kell terjednie az ügyiratokban szereplő, elektronikusan tárolható valamennyi információra és bizonyítékra annak érdekében, hogy a központi hivatal elláthassa az e rendelet szerinti feladatait. Az eljáró delegált európai ügyésznek gondoskodnia kell arról, hogy az ügyviteli rendszerben található információk tartalma mindenkor az ügyiratot tükrözze, különösen arról, hogy az ügyviteli rendszerben szereplő műveleti vonatkozású személyes adatokat töröljék vagy helyesbítsék, ha az adatokat a vonatkozó ügyiratból törölték vagy abban helyesbítették.

46. cikk

Hozzáférés az ügyviteli rendszerhez

Az Európai Főügyésznek, az Európai Főügyész helyetteseinek, a többi európai ügyésznek és a delegált európai ügyészeknek közvetlen hozzáférést kell biztosítani a nyilvántartáshoz és a tárgymutatóhoz.

⁽¹⁾ A Tanács 2008/976/IB határozata (2008. december 16.) az Európai Igazságügyi Hálózatról (HL L 348., 2008.12.24., 130. o.).

Az ügyet felügyelő európai ügyész és az illetékes állandó tanács részére hatáskörük 10. és 12. cikk szerinti gyakorlásakor közvetlen hozzáférést kell biztosítani az ügyviteli rendszerben elektronikusan tárolt információkhoz. Az ügyet felügyelő európai ügyész részére az ügyirathoz is közvetlen hozzáférést kell biztosítani. Az illetékes állandó tanács részére kérésére hozzáférést kell biztosítani az ügyirathoz.

A többi delegált európai ügyész is kérhet hozzáférést az ügyviteli rendszerben elektronikusan tárolt, valamint az ügyiratban szereplő információkhoz. Az eljáró delegált európai ügyész az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban dönt annak engedélyezéséről, hogy más delegált európai ügyészek is hozzáférhessenek ezekhez az információkhoz. Ha a hozzáférést nem engedélyezi, a kérdés az illetékes állandó tanács elé utalható. Az illetékes állandó tanácsnak a szükséges mértékben meg kell hallgatnia az érintett delegált európai ügyészeket, majd ezt követően kell meghoznia döntését az alkalmazandó nemzeti joggal és e rendelettel összhangban.

Az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában további szabályokat kell meghatározni a betekintési jogra vonatkozóan, valamint meg kell határozni azt az eljárást, amelynek keretében az Európai Főügyész, az Európai Főügyész helyettesei, a többi európai ügyész, a delegált európai ügyészek és az Ügyészség személyzete esetében megállapítják az ügyviteli rendszerhez való hozzáférés szintjét, figyelembe véve a feladataik ellátásához szükséges mértéket.

VIII. FEJEZET

ADATVÉDELEM

47. cikk

A személyes adatok kezelésére vonatkozó elvek

(1) A személyes adatok:

- a) kezelését jogszerűen és tisztességesen kell végezni („jogszerűség és tisztességes eljárás”);
- b) gyűjtése csak meghatározott, egyértelmű és jogszerű célból történhet, és azokat nem lehet ezekkel a célokkal össze nem egyeztethető módon tovább kezelni; nem minősül az eredeti céllal össze nem egyeztethetőnek a közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból történő további adatkezelés, feltéve, hogy az Európai Ügyészség az érintettek jogai és szabadságai tekintetében megfelelő garanciákat nyújt („célhoz kötöttség”);
- c) az adatkezelés céljai szempontjából megfelelőek és relevánsak kell, hogy legyenek, és a szükségesre kell korlátozódniuk („adattakarékosság”);
- d) pontosak és szükség esetén naprakészek kell, hogy legyenek; minden észszerű intézkedést meg kell tenni annak érdekében, hogy az adatkezelés céljai szempontjából pontatlan személyes adatokat haladéktalanul töröljék vagy helyesbítsék („pontoság”);
- e) tárolásának olyan formában kell történnie, amely az érintettek azonosítását csak a személyes adatok kezelése céljainak eléréséhez szükséges ideig teszi lehetővé; a személyes adatok ennél hosszabb ideig történő tárolására csak akkor kerülhet sor, ha a személyes adatok kezelésére közérdekű archiválás céljából, tudományos és történelmi kutatási célból vagy statisztikai célból kerül majd sor, feltéve, hogy az Európai Ügyészség – mindenekelőtt az e rendeletben előírt megfelelő technikai és szervezési intézkedések végrehajtása révén – az érintettek jogai és szabadságai tekintetében megfelelő garanciákat nyújt („korlátozott tárolhatóság”);
- f) kezelését oly módon kell végezni, hogy megfelelő technikai vagy szervezési intézkedések alkalmazásával biztosítva legyen a személyes adatok megfelelő biztonsága, az adatok jogosulatlan vagy jogellenes kezelésével, véletlen elvesztésével, megsemmisítésével vagy károsodásával szembeni védelmet is ideértve („integritás és bizalmas jelleg”).

(2) Az Európai Ügyészség felelős az (1) bekezdésnek való megfelelésért, továbbá képesnek kell lennie e megfelelés igazolására („elszámoltathatóság”) a személyes adatok részben vagy egészben automatizált módon történő kezelése esetén, valamint azoknak a személyes adatoknak a nem automatizált módon történő kezelése esetén, amelyek valamely nyilván tartási rendszer részét képezik, vagy amelyeket egy nyilvántartási rendszer részévé kívánnak tenni.

(3) Az Európai Ügyészség által a 49. cikkben meghatározott, de a műveleti vonatkozású személyes adatok gyűjtésének céljától eltérő célból végzett adatkezelés akkor megengedett, ha:

- a) az Európai Ügyészség e rendelettel összhangban jogosult az említett műveleti vonatkozású személyes adatokat az említett célból kezelni; és
- b) az adatkezelés az uniós joggal összhangban, az említett egyéb cél szempontjából szükséges és arányos; és
- c) adott esetben, a műveleti vonatkozású személyes adatok felhasználása a 30. cikk szerint elrendelt nyomozási cselekményekre vonatkozó alkalmazandó nemzeti eljárásjog szerint nem tiltott. Az alkalmazandó nemzeti jog annak a tagállamnak az eljárásjoga, amelyből az adatok származnak.

48. cikk

Adminisztratív jellegű személyes adatok

(1) A 45/2001/EK rendeletet kell alkalmazni az Európai Ügyészség által kezelt valamennyi adminisztratív jellegű személyes adatra.

(2) Az Európai Ügyészségnek a belső eljárási szabályzatban foglalt adatvédelmi rendelkezések keretében határidőket kell megállapítania az adminisztratív jellegű személyes adatok tárolására vonatkozóan.

49. cikk

A műveleti vonatkozású személyes adatok kezelése

(1) Az Európai Ügyészségnek a műveleti vonatkozású személyes adatokat e rendelettel összhangban automatizált eszközökkel vagy strukturált manuális adatállományokban kell kezelnie, és ezt kizárólag az alábbi célokból teheti:

- a) az e rendelettel összhangban folytatott büntügyi nyomozások és vádhatósági eljárások; vagy
- b) az e rendelettel összhangban valamely uniós tagállam illetékes hatóságaival és más uniós intézményekkel, szervekkel és hivatalokkal folytatott információcsere; vagy
- c) az e rendelettel összhangban harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel folytatott együttműködés.

(2) A műveleti vonatkozású személyes adatok kategóriáit, valamint azon érintettek kategóriáit, akiknek műveleti vonatkozású személyes adatait az Európai Ügyészség az (1) bekezdésben említett egyes célokból a 44. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett tárgymutatóban kezelheti, e cikk (3) bekezdésével összhangban mellékletben kell felsorolni.

(3) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a műveleti vonatkozású személyes adatok (2) bekezdésben említett kategóriái és az érintettek (2) bekezdésben említett kategóriái jegyzékének összeállítása, és a jegyzéknek az információs technológia fejlődésének és az információs társadalom fejlődési szintjének figyelembevétele érdekében történő aktualizálása céljából a 115. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.

Rendkívül sürgős esetben az e bekezdésben foglaltak szerint elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra a 116. cikkben előírt eljárást kell alkalmazni.

(4) Az Európai Ügyészség ideiglenesen is kezelhet műveleti vonatkozású személyes adatokat annak megállapítása céljából, hogy az adott adatok a feladatai ellátása és az (1) bekezdésben említett célok szempontjából relevánsak-e. Az Ügyészi Kollégiumnak – az Európai Főügyész javaslata alapján eljárva és az európai adatvédelmi biztossal való konzultációt követően – tovább kell pontosítania a szóban forgó műveleti vonatkozású személyes adatok kezelésének feltételeit, különösen az adatokhoz való hozzáférést és azok felhasználását, valamint az adatok tárolására és törlésére vonatkozó határidőket illetően.

(5) Az Európai Ügyészség úgy köteles kezelni a műveleti vonatkozású személyes adatokat, hogy megállapítható legyen, hogy mely hatóság szolgáltatta az adatokat, illetve hogy az adatokat honnan kérték le.

(6) Az 57–62. cikk alkalmazásakor az Európai Ügyészségnek az érintett tájékoztatására vonatkozó kötelezettséget és e tájékoztatás mellőzésének, korlátozásának vagy késleltetésének lehetőségét illetően adott esetben a nemzeti eljárásjognak megfelelően kell eljárnia. Az 57–62. cikkel kapcsolatos döntéseket megelőzően az eljáró delegált európai ügyésznek adott esetben egyeztetnie kell az adott ügyben érintett többi delegált európai ügyésszel.

50. cikk

A műveleti vonatkozású személyes adatok tárolására előírt határidők

(1) Az Európai Ügyészségnek rendszeresen felül kell vizsgálnia, hogy szükséges-e a kezelt műveleti vonatkozású személyes adatok tárolása. Erre a felülvizsgálatra a műveleti vonatkozású személyes adatok első kezelésétől számított három éven belül, ezt követően pedig háromévente kell sort keríteni. Ha öt évnél hosszabb ideig tárolnak műveleti vonatkozású személyes adatokat, arról tájékoztatni kell az európai adatvédelmi biztost.

(2) Az Európai Ügyészség által kezelt műveleti vonatkozású személyes adatok nem tárolhatók öt évnél tovább azt követően, hogy az adott ügyben hozott felmentő határozat jogerőre emelkedett; ha a vádlottat bűnösnek találták, a határidő meghosszabbítható addig, amíg a kiszabott büntetést végre nem hajtják, vagy az ítélező tagállam joga szerint az már nem hajtható végre.

(3) Azelőtt, hogy a (2) bekezdésben említett határidők valamelyike lejárna, az Európai Ügyészségnek felül kell vizsgálnia, hogy feladatai ellátásához szükséges-e tovább tárolnia a műveleti vonatkozású személyes adatokat, és ha igen, meddig. A további tárolást indokolni, az okokat pedig rögzíteni kell. Ha nem döntenek a műveleti vonatkozású személyes adatok további tárolásáról, akkor azokat automatikusan törölni kell.

51. cikk

Az érintettek különböző kategóriái közötti különbségtétel

Az Európai Ügyészségnek – adott esetben és amennyire lehetséges – világos különbséget kell tennie az érintettek különböző kategóriáinak műveleti vonatkozású személyes adatai között az alábbiak szerint:

- a) olyan személyek, akik tekintetében alapos okkal feltételezhető, hogy bűncselekményt követtek el vagy készülnek elkövetni;
- b) bűncselekmény elkövetéséért elítélt személyek;
- c) bűncselekmény áldozatai, illetve olyan személyek, akikről bizonyos tények alapján okkal feltételezhető, hogy bűncselekmény áldozatai lehetnek; és
- d) a bűncselekmény kapcsán érintett egyéb felek, például olyan személyek, akik a bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás vagy az azt követő büntetőeljárás során felszólíthatók vallomástételre, bűncselekményről információval szolgálhatnak, vagy az a) és b) pontban említett személyekkel kapcsolatban vannak vagy e személyek bűntársai.

52. cikk

A műveleti vonatkozású személyes adatok és a személyes adatok minőségének ellenőrzése közötti különbségtétel

(1) Az Európai Ügyészségnek – amennyire lehetséges – különbséget kell tennie a tényeken alapuló és a személyes értékelésen alapuló műveleti vonatkozású személyes adatok között.

(2) Az Európai Ügyészségnek minden észszerű intézkedést meg kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy a pontatlan, hiányos vagy már nem naprakész műveleti vonatkozású személyes adatokat ne lehessen továbbítani vagy hozzáférhetővé tenni. E célból az Európai Ügyészség – amennyire ez a gyakorlatban megvalósítható – a továbbítást vagy hozzáférhetővé tételt megelőzően ellenőrzi a műveleti vonatkozású személyes adatok minőségét. Amennyire lehetséges, az Európai Ügyészségnek minden műveleti vonatkozású személyes adat továbbításakor csatolnia kell azokat a szükséges információkat, amelyek lehetővé teszik a címzett számára, hogy a műveleti vonatkozású személyes adatok pontosságát, teljességét, megbízhatóságát és naprakészességét értékelje.

(3) Ha kiderül, hogy pontatlan műveleti vonatkozású személyes adatokat továbbítottak vagy a műveleti vonatkozású személyes adatokat jogszerűtlenül továbbították, a címzettet erről haladéktalanul értesíteni kell. Ebben az esetben a 61. cikkel összhangban a műveleti vonatkozású személyes adatokat helyesbíteni, törölni vagy az adatkezelést korlátozni kell.

53. cikk

Különös adatkezelési feltételek

(1) Ha e rendelet alkalmazásában szükséges, az Európai Ügyészségnek különös feltételeket kell előírnia az adatkezelésre vonatkozóan, és a műveleti vonatkozású személyes adatok címzettjét tájékoztatnia kell az említett feltételekről és a betartásukra vonatkozó követelményről.

(2) Az Európai Ügyészségnek meg kell felelnie az (EU) 2016/680 irányelv 9. cikkének (3) és (4) bekezdésével összhangban valamely nemzeti hatóság által előírt különös adatkezelési feltételeknek.

54. cikk

A műveleti vonatkozású személyes adatoknak az uniós intézmények, szervek és hivatalok részére történő továbbítása

(1) Az e rendelet és különösen az 53. cikk alapján előírt további korlátozásokra is figyelemmel, az Európai Ügyészség csak abban az esetben továbbíthat műveleti vonatkozású személyes adatokat egy másik uniós intézmény, szerv vagy hivatal részére, ha az adatok e másik uniós intézmény, szerv vagy hivatal hatáskörébe tartozó feladatok jogszerű ellátásához szükségesek.

(2) Ha a műveleti vonatkozású személyes adatok továbbítása a másik uniós intézmény, szerv vagy hivatal kérésére történik, mind az adatkezelő, mind a címzett felelős e továbbítás jogszerűségéért.

Az Európai Ügyészség köteles meggyőződni a másik uniós intézmény, szerv vagy hivatal illetékességéről, és a műveleti vonatkozású személyes adatok továbbításának szükségességét előzetesen elbírálni. Ha a szükségességgel kapcsolatban kétségek merülnek fel, az Európai Ügyészség további tájékoztatást kér a címzettől.

A másik uniós intézmény, szerv vagy hivatal gondoskodik arról, hogy a műveleti vonatkozású személyes adatok továbbításának szükségessége utóbb igazolható legyen.

(3) A másik uniós intézmény, szerv vagy hivatal a műveleti vonatkozású személyes adatokat csak azok továbbítása céljának megfelelően kezelheti.

55. cikk

A műveleti vonatkozású személyes adatok különleges kategóriáinak kezelése

(1) A faji vagy etnikai származásra, politikai véleményre, vallási vagy világnézeti meggyőződésre vagy szakszervezeti tagságra utaló műveleti vonatkozású személyes adatok, valamint a természetes személyek egyedi azonosítását célzó genetikai és biometrikus adatok, az egészségügyi műveleti vonatkozású adatok és a természetes személyek szexuális életére vagy szexuális irányultságára vonatkozó műveleti vonatkozású személyes adatok kezelése csak akkor megengedett, az érintettek jogaira és szabadságaira vonatkozó megfelelő garanciák mellett, ha arra az Európai Ügyészség nyomozásaihoz feltétlenül szükség van, és ha ezek az adatok az Európai Ügyészség által már kezelt más műveleti vonatkozású személyes adatokat egészítik ki.

(2) Ennek a cikknek az alkalmazásáról az adatvédelmi tisztviselőt haladéktalanul tájékoztatni kell.

56. cikk

Automatizált döntéshozatal egyedi ügyekben, beleértve a profilalkotást

Az érintett jogosult arra, hogy ne terjedjen ki rá az Európai Ügyészség olyan, kizárólag automatizált adatkezelésen – ideértve a profilalkotást is – alapuló döntésének hatálya, amely rá nézve joghatással járna vagy őt hasonlóképpen jelentős mértékben érintené.

57. cikk

Kommunikáció és szabályok az érintett jogainak gyakorlása vonatkozásában

(1) Az Európai Ügyészség megfelelő lépéseket tesz annak érdekében, hogy az érintettel közölje az 58. cikkben említett valamennyi információt. Az adatok kezelésére vonatkozó, az 56., 59–62. és 75. cikk szerinti bármilyen tájékoztatást tömör, érthető és könnyen hozzáférhető formában, világosan és közérthetően megfogalmazva nyújtja. Az információ bármilyen megfelelő módon – így elektronikus úton is – nyújtható. Az adatkezelő az információkat főszabályként a kérelem formájával megegyező formában nyújtja.

(2) Az Európai Ügyészség elősegíti az érintett 58–62. cikk szerinti jogainak gyakorlását.

(3) Az Európai Ügyészség indokolatlan késedelem nélkül, de mindenképpen a kérelem kézhezvételétől számított három hónapon belül írásban tájékoztatja az érintettet a kérelme elbírálásának fejleményeiről.

(4) Az Európai Ügyészség előírja, hogy az 58. cikk szerinti információkat, valamint a 56., 59–62. és 75. cikk szerinti tájékoztatást, illetve intézkedést díjmentesen kell biztosítani, illetve meghozni. Ha az érintett kérelme egyértelműen megalapozatlan vagy – különösen ismétlődő jellege miatt – túlzó, az Európai Ügyészség:

- a) észszerű összegű díjat számíthat fel, figyelemmel a kért információ vagy tájékoztatás nyújtásával, illetve a kért intézkedés meghozatalával járó adminisztratív költségekre; vagy
- b) megtagadhatja a kérelem alapján történő intézkedést.

Annak bizonyítása, hogy a kérelem egyértelműen megalapozatlan vagy túlzó, az Európai Ügyészséget terheli.

(5) Ha az Európai Ügyészségnek megalapozott kétségei vannak az 59. vagy 61. cikkben említett kérelmet benyújtó természetes személy kilétével kapcsolatban, további, az érintett személyazonosságának megerősítéséhez szükséges információk nyújtását kérheti.

58. cikk

Az érintett rendelkezésére bocsátandó vagy számára nyújtandó információk

(1) Az Európai Ügyészség az érintett rendelkezésére bocsátja legalább az alábbi információkat:

- a) az Európai Ügyészség megnevezése és elérhetőségei;
- b) az adatvédelmi tisztviselő elérhetőségei;
- c) a műveleti vonatkozású személyes adatok tervezett kezelésének célja;
- d) az európai adatvédelmi biztosnál való panasztétel joga és az európai adatvédelmi biztos elérhetőségei;
- e) az érintett azon joga, hogy kérelmezheti az Európai Ügyészségtől a rá vonatkozó műveleti vonatkozású személyes adatokhoz való hozzáférést, azok helyesbítését, törlését vagy kezelésének korlátozását.

(2) Annak érdekében, hogy az érintett gyakorolni tudja jogait, az Európai Ügyészség meghatározott esetekben az (1) bekezdésben említetteken felül tájékoztatja a címzettet:

- a) az adatkezelés jogalapjáról;
- b) a műveleti vonatkozású személyes adatok tárolásának időtartamáról, vagy ha ez nem lehetséges, ezen időtartam meghatározásának szempontjairól;
- c) adott esetben a műveleti vonatkozású személyes adatok címzettjeinek kategóriáiról, beleértve a harmadik országbeli címzetteket vagy a nemzetközi szervezeteket is;
- d) szükség esetén további információkról, különösen akkor, ha a műveleti vonatkozású személyes adatok gyűjtésére az érintett tudomása nélkül került sor.

(3) Az Európai Ügyészség az érintett (2) bekezdés szerinti tájékoztatását annyiban és addig késleltetheti, korlátozhatja vagy mellőzheti, amennyiben és ameddig az említett intézkedés – kellő tekintettel az érintett természetes személy alapvető jogaira és jogos érdekeire – egy demokratikus társadalomban szükséges és arányos intézkedésnek minősül annak érdekében, hogy:

- a) ne gördüljenek akadályok a hivatalos vagy jogi vizsgálatok, nyomozások vagy eljárások elé;
- b) ne szenvedjen sérelmet a bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása vagy a vádeljárás lefolytatása, illetve a büntetőjogi szankciók végrehajtása;
- c) biztosított legyen az Európai Unió tagállamai közbiztonságának védelme;
- d) biztosított legyen az Európai Unió tagállamai nemzetbiztonságának védelme;
- e) biztosított legyen mások jogainak és szabadságainak védelme.

59. cikk

Az érintett hozzáférési joga

Az érintett számára biztosítani kell a jogot arra, hogy az Európai Ügyészségtől visszajelzést kapjon arra vonatkozóan, hogy folyamatban van-e rá vonatkozó műveleti vonatkozású személyes adatok kezelése, és ha folyamatban van ilyen műveleti vonatkozású személyes adatok kezelése, hozzáférést kell biztosítani a részére a személyes adatokhoz és a következő információkhoz:

- a) az adatkezelés céljai és jogalapja;
- b) az érintett műveleti vonatkozású személyes adatok kategóriái;
- c) olyan címzettek vagy címzettek kategóriái, akikkel, illetve amelyekkel a műveleti vonatkozású személyes adatokat közölték, ideértve különösen a harmadik országbeli címzetteket, illetve a nemzetközi szervezeteket;
- d) adott esetben, a műveleti vonatkozású személyes adatok tárolásának tervezett időtartama, vagy ha ez nem lehetséges, ezen időtartam meghatározásának szempontjai;
- e) az érintett azon joga, hogy kérelmezheti az Európai Ügyészségtől a rá vonatkozó műveleti vonatkozású személyes adatok helyesbítését, törlését, vagy kezelésének korlátozását;
- f) az európai adatvédelmi biztosnál való panasztétel joga és az európai adatvédelmi biztos elérhetőségei;
- g) tájékoztatás az adatkezelés tárgyát képező műveleti vonatkozású személyes adatokról és az azok forrására vonatkozó minden elérhető információ.

60. cikk

A hozzáférési jog korlátozása

(1) Az Európai Ügyészség teljesen vagy részlegesen korlátozhatja az érintettek hozzáférési jogát annyiban és addig, amennyiben és ameddig e részleges vagy teljes korlátozás – kellő tekintettel az érintett természetes személy alapvető jogaira és jogos érdekeire – egy demokratikus társadalomban szükséges és arányos intézkedésnek minősül annak érdekében, hogy:

- a) ne gördüljenek akadályok a hivatalos vagy jogi vizsgálatok, nyomozások vagy eljárások elé;
- b) ne szenvedjen sérelmet a bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása vagy a vádeljárás lefolytatása, illetve a büntetőjogi szankciók végrehajtása;
- c) biztosított legyen az Európai Unió tagállamai közbiztonságának védelme;
- d) biztosított legyen az Európai Unió tagállamai nemzetbiztonságának védelme;
- e) biztosított legyen mások jogainak és szabadságainak védelme.

(2) Ha az ilyen információk rendelkezésre bocsátása veszélyeztetné az (1) bekezdés célját, az Európai Ügyészség csupán arról értesíti az érintettet, hogy elvégezte az ellenőrzéseket, azonban nem ad ki olyan információt, amelyből kiderülhet, hogy az Európai Ügyészségnél folyamatban van-e az érintettre vonatkozó műveleti vonatkozású személyesadat-kezelés.

Az Európai Ügyészség tájékoztatja az érintettet arról, hogy az Európai Ügyészség döntése ellen panaszt tehet az európai adatvédelmi biztosnál, illetve bírósági jogorvoslatot kérhet a Bíróságtól.

(3) Az Európai Ügyészség nyilvántartja a döntés ténybeli vagy jogi indokait. Ezeket az információkat kérésre az európai adatvédelmi biztos rendelkezésére kell bocsátani.

61. cikk

A műveleti vonatkozású személyes adatok helyesbítéséhez, törléséhez és kezelésének korlátozásához való jog

(1) Az érintett jogosult arra, hogy kérésére az Európai Ügyészség indokolatlan késedelem nélkül helyesbítse a rá vonatkozó pontatlan műveleti vonatkozású személyes adatokat. Figyelembe véve az adatkezelés célját, az érintett jogosult arra, hogy kérje a hiányos műveleti vonatkozású személyes adatok – egyebek mellett kiegészítő nyilatkozat útján történő – kiegészítését.

(2) Az Európai Ügyészség indokolatlan késedelem nélkül törli a műveleti vonatkozású személyes adatokat, az érintett pedig jogosult arra, hogy kérésére a rá vonatkozó műveleti vonatkozású személyes adatokat az Európai Ügyészség indokolatlan késedelem nélkül törölje, ha az adatkezelés sérti a 47., a 49. vagy az 55. cikket, vagy ha a műveleti vonatkozású személyes adatokat az Európai Ügyészségre vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez törölni kell.

(3) Az Európai Ügyészség törlés helyett korlátozza az adatkezelést, ha:

- a) az érintett vitatja a műveleti vonatkozású személyes adatok pontosságát, és azok pontossága vagy pontatlansága nem állapítható meg egyértelműen; vagy
- b) a műveleti vonatkozású személyes adatokat bizonyítás céljából meg kell őrizni.

Az adatkezelés első albekezdés a) pontja szerinti korlátozása esetén az Európai Ügyészség az adatkezelés korlátozásának feloldásáról előzetesen tájékoztatja az érintettet.

(4) Ha az adatkezelést a (3) bekezdés alapján korlátozták, a műveleti vonatkozású személyes adatokat a tárolás kivételével csak az érintett vagy az Európai Ügyészség eljárásában félként részt vevő más természetes vagy jogi személy jogainak védelme érdekében, illetve a (3) bekezdés b) pontja szerinti célból lehet kezelni.

(5) Az Európai Ügyészség írásban tájékoztatja az érintettet a műveleti vonatkozású személyes adatok helyesbítésének, törlésének vagy az adatkezelés korlátozásának a megtagadásáról és a megtagadás indokairól. Az Európai Ügyészség teljesen vagy részlegesen korlátozhatja az ilyen információkra vonatkozó tájékoztatási kötelezettséget annyiban, amennyiben e korlátozás – kellő tekintettel az érintett természetes személy alapvető jogaira és jogos érdekeire – egy demokratikus társadalomban szükséges és arányos intézkedésnek minősül ahhoz, hogy:

- a) ne gördüljenek akadályok a hivatalos vagy jogi vizsgálatok, nyomozások vagy eljárások elé;
- b) ne szenvedjen sérelmet a bűncselekmények megelőzése, felderítése, nyomozása vagy a vádeljárás lefolytatása, illetve a büntetőjogi szankciók végrehajtása;
- c) biztosított legyen az Európai Unió tagállamai közbiztonságának védelme;
- d) biztosított legyen az Európai Unió tagállamai nemzetbiztonságának védelme;
- e) biztosított legyen mások jogainak és szabadságainak védelme.

Az Európai Ügyészség tájékoztatja az érintettet arról, hogy az Európai Ügyészség döntése ellen panaszt tehet az európai adatvédelmi biztosnál, illetve bírósági jogorvoslatot kérhet a Bíróságtól.

(6) Az Európai Ügyészség tájékoztatja a pontatlan műveleti vonatkozású személyes adatok helyesbítéséről azt az illetékes hatóságot, amelytől a pontatlan műveleti vonatkozású személyes adat származik.

(7) Ha a műveleti vonatkozású személyes adatokat helyesbítették vagy törölték, illetve az adatkezelést korlátozták az (1), (2) és (3) bekezdés szerinti esetekben, az Európai Ügyészség értesíti a címzetteket, és tájékoztatja őket, hogy saját felelősségi körükön belül kell a műveleti vonatkozású személyes adatokat helyesbíteniük vagy törölniük, illetve azok kezelését korlátozniuk.

62. cikk

Az érintett jogainak gyakorlása és az európai adatvédelmi biztos általi ellenőrzés

(1) Az 58. cikk (3) bekezdése, a 60. cikk (2) bekezdése és a 61. cikk (5) bekezdése szerinti esetekben az érintett jogainak gyakorlására az európai adatvédelmi biztos közreműködésével is sor kerülhet.

(2) Az Európai Ügyészség tájékoztatja az érintettet arról, hogy jogait az (1) bekezdésnek megfelelően az európai adatvédelmi biztos közreműködésével is gyakorolhatja.

(3) Ha az (1) bekezdésben említett jog gyakorlására sor kerül, az európai adatvédelmi biztos az érintettet tájékoztatja legalább arról, hogy minden szükséges ellenőrzést, illetve felülvizsgálatot elvégzett. Az európai adatvédelmi biztos arról is tájékoztatja az érintettet, hogy döntése ellen bírósági jogorvoslatot kérhet a Bíróságtól.

63. cikk

Az Európai Ügyészség kötelezettségei

(1) Az Európai Ügyészség az adatkezelés jellege, hatóköre, körülményei és céljai, valamint a természetes személyek jogaira és szabadságaira jelentett, változó valószínűségű és súlyosságú kockázat figyelembevételével megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket hajt végre annak biztosítása és bizonyítása céljából, hogy a személyes adatok kezelése e rendelettel összhangban történik. Ezeket az intézkedéseket az Európai Ügyészség felülvizsgálja és szükség esetén naprakésszé teszi.

(2) Ha az az adatkezelési tevékenység vonatkozásában arányos, az (1) bekezdésben említett intézkedések részeként az Európai Ügyészség megfelelő belső adatvédelmi szabályokat is alkalmaz.

64. cikk

Közös adatkezelők

(1) Ha az adatkezelés céljait és eszközeit az Európai Ügyészség egy vagy több másik adatkezelővel közösen határozza meg, az Európai Ügyészség és a másik adatkezelő(k) közös adatkezelőknek minősülnek. A közös adatkezelők átlátható módon, a közöttük létrejött megállapodásban határozzák meg az adatvédelmi kötelezettségek teljesítéséért fennálló, különösen az érintett jogainak gyakorlásával és az információk rendelkezésre bocsátásával kapcsolatos feladataikkal összefüggő felelősségük megosztását, kivéve azt az esetet, ha és annyiban, amennyiben az adatkezelőkre vonatkozó felelősség megosztását a rájuk alkalmazandó uniós jog vagy az Európai Unió valamely tagállamának rájuk alkalmazandó joga határozza meg. A megállapodásban az érintettek számára kapcsolattartót lehet kijelölni.

(2) Az (1) bekezdésben említett megállapodásnak megfelelően tükröznie kell a közös adatkezelők érintettekkel szembeni szerepét és a velük való kapcsolatukat. A megállapodás lényegét az érintett rendelkezésére kell bocsátani.

(3) Az érintett az (1) bekezdésben említett megállapodás feltételeitől függetlenül mindegyik adatkezelő vonatkozásában és mindegyik adatkezelővel szemben gyakorolhatja az e rendelet szerinti jogait.

65. cikk

Adatfeldolgozó

(1) Ha az adatkezelést az Európai Ügyészség nevében más végzi, az Európai Ügyészség kizárólag olyan adatfeldolgozókat vehet igénybe, akik vagy amelyek megfelelő garanciákat nyújtanak az adatkezelés e rendelet követelményeinek való megfelelését és az érintettek jogainak védelmét biztosító, megfelelő technikai és szervezési intézkedések végrehajtására.

(2) Az adatfeldolgozó az Európai Ügyészség előzetesen írásban tett eseti vagy általános felhatalmazása nélkül további adatfeldolgozót nem vehet igénybe. Az általános írásbeli felhatalmazás esetén az adatfeldolgozó tájékoztatja az Európai Ügyészséget minden olyan tervezett változásról, amely további adatfeldolgozók igénybevételét vagy azok cseréjét érinti, ezzel biztosítva lehetőséget az Európai Ügyészségnek arra, hogy ezekkel a változtatásokkal szemben kifogást emeljen.

(3) Az adatfeldolgozó által végzett adatkezelést az uniós jog vagy az Európai Unió valamely tagállamának joga alapján létrejött olyan – az adatkezelés tárgyát, időtartamát, jellegét és célját, a műveleti vonatkozású személyes adatok típusát, az érintettek kategóriáit, valamint az Európai Ügyészség kötelezettségeit és jogait meghatározó – szerződésnek vagy más jogi aktusnak kell szabályoznia, amely köti az adatfeldolgozót az Európai Ügyészséggel szemben. A szerződésnek vagy más jogi aktusnak különösen elő kell írnia, hogy az adatfeldolgozó:

- a) kizárólag az adatkezelő utasítása alapján jár el;
- b) biztosítja azt, hogy a műveleti vonatkozású személyes adatok kezelésére feljogosított személyek titoktartási kötelezettséget vállalnak vagy jogszabályon alapuló megfelelő titoktartási kötelezettség alatt állnak;
- c) minden megfelelő eszközzel segíti az adatkezelőt az érintettek jogaira vonatkozó rendelkezéseknek történő megfelelés érdekében;
- d) az adatkezelési szolgáltatás nyújtásának befejezését követően az Európai Ügyészség döntése alapján minden műveleti vonatkozású személyes adatot töröl vagy visszajuttat az Európai Ügyészségnek, és törli a meglévő másolatokat, kivéve, ha az uniós jog vagy az Európai Unió valamely tagállamának joga a műveleti vonatkozású személyes adatok tárolását írja elő;

- e) az e cikkben meghatározott kötelezettségek teljesítésének bizonyításához szükséges minden információt az Európai Ügyészség rendelkezésére bocsát;
- f) teljesíti a további adatfeldolgozó igénybevételére vonatkozóan a (2) és (3) bekezdésben említett feltételeket.
- (4) A (3) bekezdésben említett szerződést vagy más jogi aktust írásba – ideértve az elektronikus formátumot is – kell foglalni.
- (5) Ha egy adatfeldolgozó e rendeletet sértve maga határozza meg az adatkezelés céljait és eszközeit, akkor őt az adott adatkezelés tekintetében adatkezelőnek kell tekinteni.

66. cikk

Az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó irányítása alatt végzett adatkezelés

Az adatfeldolgozó és bármely, az Európai Ügyészség vagy az adatfeldolgozó irányítása alatt eljáró, a műveleti vonatkozású személyes adatokhoz hozzáféréssel rendelkező személy ezeket az adatokat kizárólag az Európai Ügyészség utasításának megfelelően kezelheti, kivéve, ha az ettől való eltérésre őt az uniós jog vagy az Európai Unió valamely tagállamának joga kötelezi.

67. cikk

Beépített és alapértelmezett adatvédelem

- (1) Az Európai Ügyészség a tudomány és technológia állása és a megvalósítás költségei, továbbá az adatkezelés jellege, hatóköre, körülményei és céljai, valamint a természetes személyek jogaira és szabadságaira jelentett, változó valószínűségű és súlyosságú kockázat figyelembevételével mind az adatkezelés módjának meghatározásakor, mind pedig az adatkezelés során olyan megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket – például álnevesítést – hajt végre, amelyek célja egyrészt az adatvédelmi elvek, például az adattakarékosság hatékony megvalósítása, másrészt az e rendeletben foglalt követelmények teljesítéséhez és az érintettek jogainak védelméhez szükséges garanciák beépítése az adatkezelés folyamatába.
- (2) Az Európai Ügyészség megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket hajt végre annak biztosítására, hogy alapértelmezés szerint kizárólag olyan műveleti vonatkozású személyes adatok kezelésére kerüljön sor, amelyek megfelelőek, relevánsak és nem lépik túl az adatkezelés céljához szükséges mértéket. Ez a kötelezettség vonatkozik a gyűjtött műveleti vonatkozású személyes adatok mennyiségére, kezelésük mértékére, tárolásuk időtartamára és hozzáférhetőségükre. Ezek az intézkedések különösen azt kell, hogy biztosítsák, hogy a műveleti vonatkozású személyes adatok alapértelmezés szerint a természetes személy beavatkozása nélkül ne válhassanak hozzáférhetővé meghatározatlan számú személy számára.

68. cikk

Az adatkezelési kategóriák nyilvántartása

- (1) Az Európai Ügyészség nyilvántartást vezet a felelőssége mellett végzett adatkezelési tevékenységek minden kategóriájáról. E nyilvántartásnak a következő információkat kell tartalmaznia:
- a) az Európai Ügyészség elérhetősége, valamint az adatvédelmi tisztviselő neve és elérhetőségei;
- b) az adatkezelés céljai;
- c) az érintettek kategóriáinak, valamint a műveleti vonatkozású személyes adatok kategóriáinak ismertetése;
- d) olyan címzettek kategóriái, akikkel a műveleti vonatkozású személyes adatokat közölték vagy közölni fogják, ideértve a harmadik országbeli címzetteket vagy nemzetközi szervezeteket;
- e) adott esetben a műveleti vonatkozású személyes adatok harmadik országba vagy nemzetközi szervezet részére történő továbbítására vonatkozó információk, ideértve a harmadik ország vagy a nemzetközi szervezet azonosítását is;
- f) ha lehetséges, a különböző adatkategóriák törlésére előírt határidők;
- g) ha lehetséges, a 73. cikkben említett technikai és szervezési biztonsági intézkedések általános leírása.
- (2) Az (1) bekezdésben említett nyilvántartást írásban kell vezetni, ideértve az elektronikus formátumot is.
- (3) Az Európai Ügyészség kérésre a nyilvántartást az európai adatvédelmi biztos rendelkezésére bocsátja.

69. cikk

Az automatizált adatkezelés naplózása

(1) Az Európai Ügyészség naplót vezet az automatizált adatkezelési rendszerben végrehajtott következő adatkezelési műveletekről: az operatív célokra használt műveleti vonatkozású személyes adatok gyűjtése, megváltoztatása, az azokba való betekintés, azok közlése – beleértve a továbbítást is –, összekapcsolása és törlése. A betekintésre és a közlésre vonatkozó naplók lehetővé kell, hogy tegyék e műveletek indokoltságának, dátumának és időpontjának, valamint a műveleti vonatkozású személyes adatba betekintő vagy azt közlő személyek személyazonosságának, illetve – lehetőség szerint – az ilyen műveleti vonatkozású személyes adatok címzettjei személyazonosságának a megállapítását.

(2) A naplók kizárólag az adatkezelés jogszerűségének ellenőrzésére, önellenőrzésre, a műveleti vonatkozású személyes adatok integritásának és biztonságának szavatolására, valamint büntetőeljárások keretében használhatók fel. A naplókat három év elteltével törölni kell, kivéve, ha azokra folyamatban lévő ellenőrzés céljából továbbra is szükség van.

(3) Az Európai Ügyészség kérésre a naplókat az európai adatvédelmi biztos rendelkezésére bocsátja.

70. cikk

Együttműködés az európai adatvédelmi biztossal

Az Európai Ügyészség kérésre együttműködik az európai adatvédelmi biztossal a tevékenységei ellátása során.

71. cikk

Adatvédelmi hatásvizsgálat

(1) Ha az adatkezelés valamely – különösen új technológiákat alkalmazó – típusa, figyelemmel annak jellegére, hatókörére, körülményeire és céljaira, valószínűsíthetően magas kockázattal jár a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve, akkor az Európai Ügyészség az adatkezelést megelőzően hatásvizsgálatot végez arra vonatkozóan, hogy a tervezett adatkezelési műveletek a műveleti vonatkozású személyes adatok védelmét hogyan érintik.

(2) Az (1) bekezdésben említett hatásvizsgálatnak ki kell terjednie legalább a tervezett adatkezelési műveletek általános leírására, az érintettek jogait és szabadságait érintő kockázatok vizsgálatára, a kockázatok kezelését célzó tervezett intézkedésekre, a műveleti vonatkozású személyes adatok védelmét és az e rendelettel való összhang igazolását szolgáló, az érintettek és más személyek jogait és jogos érdekeit figyelembe vevő garanciákra, biztonsági intézkedésekre és mechanizmusokra.

72. cikk

Előzetes egyeztetés az európai adatvédelmi biztossal

(1) Az Európai Ügyészség egyeztet az európai adatvédelmi biztossal az olyan adatkezelést megelőzően, amely egy létrehozandó új nyilvántartási rendszer részévé fog válni, ha:

- a) a 71. cikkben előírt adatvédelmi hatásvizsgálat megállapítja, hogy az adatkezelés az Európai Ügyészség által a kockázat mérséklése céljából tett intézkedések hiányában valószínűsíthetően magas kockázattal jár; vagy
- b) az adatkezelés típusa, különösen új technológiák, mechanizmusok vagy eljárások alkalmazása esetén magas kockázatot jelent az érintettek jogaira és szabadságaira nézve.

(2) Az európai adatvédelmi biztos létrehozhat egy listát azokról az adatkezelési műveletekről, amelyek az (1) bekezdés szerinti előzetes egyeztetés tárgyát képezik.

(3) Az Európai Ügyészség az európai adatvédelmi biztos rendelkezésére bocsátja a 71. cikkben előírt adatvédelmi hatásvizsgálatot, valamint kérésre az összes olyan egyéb információt, amely lehetővé teszi az európai adatvédelmi biztos számára az adatkezelés megfelelőségének, valamint különösen az érintett műveleti vonatkozású személyes adatainak védelmére vonatkozó kockázatoknak és a kapcsolódó garanciáknak a vizsgálatát.

(4) Ha az európai adatvédelmi biztos véleménye szerint az e cikk (1) bekezdése szerinti tervezett adatkezelés megsértene e rendeletet – különösen, ha az Európai Ügyészség a kockázatot nem elégséges módon azonosította vagy csökkentette –, az európai adatvédelmi biztos a 85. cikk szerinti hatásköreivel összhangban legkésőbb az egyeztetés iránti kérelem kézhezvételétől számított hat héten belül írásban tanácsot ad az Európai Ügyészségnek. Ez a határidő – a tervezett adatkezelés összetettségétől függően – egy hónappal meghosszabbítható. Az európai adatvédelmi biztos az egyeztetés iránti kérelem kézhezvételétől számított egy hónapon belül tájékoztatja az Európai Ügyészséget a meghosszabbításról és a késedelem okairól.

73. cikk

A műveleti vonatkozású személyes adatok kezelésének biztonsága

(1) Az Európai Ügyészség a tudomány és a technológia állása, a megvalósítás költségei, továbbá az adatkezelés jellege, hatóköre, körülményei és céljai, valamint a személyek jogaira és szabadságaira jelentett, változó valószínűségű és súlyosságú kockázat figyelembevételével megfelelő technikai és szervezési intézkedéseket hajt végre annak érdekében, hogy a kockázat mértékének megfelelő szintű adatbiztonságot garantálja, különösen a műveleti vonatkozású személyes adatok 55. cikkben említett különleges kategóriáinak kezelését illetően.

(2) Az automatizált adatkezelés tekintetében az Európai Ügyészség a kockázatok értékelését követően intézkedéseket tesz a következő célok érdekében:

- a) a jogosulatlan személyek számára a hozzáférés megtagadása az adatkezeléshez használt adatkezelő berendezésekhez (berendezésekhez való hozzáférés ellenőrzése);
- b) az adathordozók jogosulatlan olvasásának, másolásának, módosításának vagy eltávolításának megakadályozása (adathordozók ellenőrzése);
- c) az adatok jogosulatlan bevitelének, valamint a tárolt műveleti vonatkozású személyes adatok jogosulatlan megtekintésének, módosításának vagy törlésének megakadályozása (tárolás ellenőrzése);
- d) az automatizált adatkezelő rendszerek jogosulatlan személyek általi, adatátviteli berendezés útján történő használatának megakadályozása (felhasználók ellenőrzése);
- e) annak biztosítása, hogy az automatizált adatkezelő rendszer használatára jogosult személyek kizárólag a hozzáférési engedélyben meghatározott műveleti vonatkozású személyes adatokhoz férjenek hozzá (az adatokhoz való hozzáférés ellenőrzése);
- f) annak biztosítása, hogy ellenőrizhető és megállapítható legyen, hogy a műveleti vonatkozású személyes adatokat adatátvitel útján mely szervnek továbbították vagy továbbíthatják, illetve bocsátották vagy bocsáthatják rendelkezésre (adatátvitel ellenőrzése);
- g) annak biztosítása, hogy utólag ellenőrizhető és megállapítható legyen, hogy mely műveleti vonatkozású személyes adatokat vitték be automatizált adatkezelő rendszerekbe, valamint hogy a műveleti vonatkozású személyes adatokat mikor és ki vitte be (bevitel ellenőrzése);
- h) a műveleti vonatkozású személyes adatok átadása vagy az adathordozó szállítása közben történő jogosulatlan adatleolvasás, adatmásolás, adatomódosítás vagy adattörlés megakadályozása (szállítás ellenőrzése);
- i) annak biztosítása, hogy üzemzavar esetén a telepített rendszerek helyreállíthatók legyenek (helyreállítás);
- j) annak biztosítása, hogy a rendszer teljesítse feladatait, hogy a feladatok során fellépő hibákról jelentés készüljön (megbízhatóság), és hogy a tárolt műveleti vonatkozású személyes adatok a rendszer hibás működése esetén ne sérüljenek (integritás).

74. cikk

Az adatvédelmi incidens bejelentése az európai adatvédelmi biztosnak

(1) Az adatvédelmi incidenst az Európai Ügyészség indokolatlan késedelem nélkül, és ha lehetséges, legkésőbb 72 órával azután, hogy az adatvédelmi incidens a tudomására jutott, bejelenti az európai adatvédelmi biztosnak, kivéve, ha az adatvédelmi incidens valószínűsíthetően nem jár kockázattal a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve. Ha az európai adatvédelmi biztos felé a bejelentés nem történik meg 72 órán belül, mellékelni kell hozzá a késedelem igazolására szolgáló indokokat is.

- (2) Az (1) bekezdésben említett bejelentésben legalább:
- ismertetni kell az adatvédelmi incidens jellegét, beleértve – ha lehetséges – az érintettek kategóriáit és hozzávetőleges számát, valamint az incidenssel érintett adatok kategóriáit és hozzávetőleges számát;
 - közölni kell az adatvédelmi tisztviselő nevét és elérhetőségeit;
 - ismertetni kell az adatvédelmi incidensből eredő, valószínűsíthető következményeket;
 - ismertetni kell az Európai Ügyészség által az adatvédelmi incidens orvoslására tett vagy tervezett intézkedéseket, beleértve adott esetben az adatvédelmi incidensből eredő esetleges hátrányos következmények enyhítését célzó intézkedéseket.
- (3) Ha és amennyiben nem lehetséges a (2) bekezdésben említett információkat egyidejűleg közölni, azok további indokolatlan késedelem nélkül később részletekben is közzétehetőek.
- (4) Az Európai Ügyészség nyilvántartja az (1) bekezdésben említett összes adatvédelmi incidenst, feltüntetve az adatvédelmi incidenshez kapcsolódó tényeket, annak hatásait és az orvoslására tett intézkedéseket. E nyilvántartásnak lehetővé kell tennie, hogy az európai adatvédelmi biztos ellenőrizze az e cikk követelményeinek való megfelelést.
- (5) Ha az adatvédelmi incidens során olyan személyes adat sériült, amelyet valamely másik adatkezelő továbbított, vagy amelyet részére továbbítottak, az Európai Ügyészség a (3) bekezdésben említett információkat indokolatlan késedelem nélkül közli e másik adatkezelővel.

75. cikk

Az érintett tájékoztatása az adatvédelmi incidensről

- (1) Ha az adatvédelmi incidens valószínűsíthetően magas kockázattal jár a természetes személyek jogaira és szabadságaira nézve, az Európai Ügyészség indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatja az érintettet az adatvédelmi incidensről.
- (2) Az (1) bekezdésben említett, az érintett részére adott tájékoztatásban világosan és közérthetően ismertetni kell az adatvédelmi incidens jellegét, és közölni kell legalább a 74. cikk (2) bekezdésének b), c) és d) pontjában előírt információkat és ajánlásokat.
- (3) Az érintettet nem kell az (1) bekezdésben említettek szerint tájékoztatni, ha a következő feltételek bármelyike teljesül:
- az Európai Ügyészség megfelelő technikai és szervezési védelmi intézkedéseket vezetett be, és ezeket az intézkedéseket az adatvédelmi incidens által érintett adatok tekintetében alkalmazták, különösen azokat az intézkedéseket – mint például a titkosítás alkalmazása –, amelyek a személyes adatokhoz való hozzáférésre fel nem jogosított személyek számára értelmezhetetlenné teszik az adatokat;
 - az Európai Ügyészség az adatvédelmi incidenst követően olyan további intézkedéseket tett, amelyek biztosítják, hogy az érintett jogaira és szabadságaira jelentett, az (1) bekezdésben említett magas kockázat a továbbiakban valószínűsíthetően nem valósul meg;
 - a tájékoztatás aránytalan erőfeszítést tenne szükségessé. Ilyen esetekben az érintetteket nyilvánosan közzétett információk útján kell tájékoztatni, vagy olyan hasonló intézkedést kell hozni, amely biztosítja az érintettek hasonlóan hatékony tájékoztatását.
- (4) Ha az Európai Ügyészség még nem értesítette az érintettet az adatvédelmi incidensről, az európai adatvédelmi biztos, miután mérlegelte, hogy az adatvédelmi incidens valószínűsíthetően magas kockázattal jár-e, elrendelheti az érintett tájékoztatását, vagy megállapíthatja a (3) bekezdésben említett feltételek valamelyikének teljesülését.
- (5) Az érintettnek az e cikk (1) bekezdése szerinti tájékoztatása a 60. cikk (3) bekezdésében foglalt feltételekkel és okokból késleltethető, korlátozható vagy elhagyható.

76. cikk

Az Európai Ügyészségen belüli engedélyezett hozzáférés a műveleti vonatkozású személyes adatokhoz

Az Európai Ügyészség által kezelt, műveleti vonatkozású személyes adatokhoz csak az Európai Főügyész, az európai ügyészek, a delegált európai ügyészek és az őket segítő személyi állomány erre feljogosított tagjai férhetnek hozzá feladataik ellátása érdekében, az e rendeletben rögzített kereteken belül.

77. cikk

Az adatvédelmi tisztviselő kijelölése

- (1) Az Ügyészi Kollégium az Európai Főügyész javaslata alapján adatvédelmi tisztviselőt jelöl ki. Az adatvédelmi tisztviselő a személyzet külön erre a célra kinevezett tagja. Feladatainak ellátása során az adatvédelmi tisztviselő függetlenül jár el, és nem fogadhat el utasítást.
- (2) Az adatvédelmi tisztviselőt szakmai rátermettség és különösen az adatvédelmi jog és gyakorlat szakértői szintű ismerete, valamint az e rendeletben és különösen a 79. cikkben említett feladatok ellátására való alkalmasság alapján kell kiválasztani.
- (3) Az adatvédelmi tisztviselő kiválasztása nem okozhat összeférhetetlenséget a kiválasztott személy adatvédelmi tisztviselőként végzett feladatai és bármely más, különösen e rendelet rendelkezéseinek alkalmazásával kapcsolatban végzett hivatali feladatai között.
- (4) Az adatvédelmi tisztviselő kinevezése négy évre szól, és megbízatása mindaddig megújítható, amíg megbízatási ideje el nem éri a nyolcéves összesített időtartamot. Az adatvédelmi tisztviselőt az Ügyészi Kollégium mentheti fel, kizárólag az európai adatvédelmi biztos beleegyezésével, ha az adatvédelmi tisztviselő már nem felel meg a feladatának teljesítéséhez előírt feltételeknek.
- (5) Az Európai Ügyészség közzéteszi az adatvédelmi tisztviselő nevét és elérhetőségét, és azokat közli az európai adatvédelmi biztossal.

78. cikk

Az adatvédelmi tisztviselő jogállása

- (1) Az Európai Ügyészség biztosítja, hogy az adatvédelmi tisztviselő a személyes adatok védelmével kapcsolatos összes ügybe megfelelő módon és időben bekapcsolódjon.
- (2) Az Európai Ügyészség támogatja az adatvédelmi tisztviselőt a 79. cikkben említett feladatai ellátásában azáltal, hogy biztosítja számára az e feladatok végrehajtásához és az adatvédelmi tisztviselő szakértői szintű ismereteinek fenntartásához szükséges forrásokat, valamint a személyes adatokhoz és az adatkezelési műveletekhez való hozzáférést.
- (3) Az Európai Ügyészség biztosítja, hogy az adatvédelmi tisztviselő a feladatai ellátásával kapcsolatban utasításokat senkitől ne fogadjon el. Az Ügyészi Kollégium az adatvédelmi tisztviselőt feladatai ellátásával összefüggésben nem bocsáthatja el és szankcióval nem sújthatja. Az adatvédelmi tisztviselő közvetlenül az Európai Főügyésznek tartozik felelősséggel.
- (4) Az érintettek a személyes adataik kezeléséhez, valamint az e rendelet és a 45/2001/EK rendelet szerinti jogaik gyakorlásához kapcsolódó valamennyi kérdésben az adatvédelmi tisztviselőhöz fordulhatnak.
- (5) Az Ügyészi Kollégium végrehajtási szabályokat fogad el az adatvédelmi tisztviselő tekintetében. E végrehajtási szabályoknak különösen az adatvédelmi tisztviselő pozíciójával kapcsolatos kiválasztási eljárást, az adatvédelmi tisztviselő felmentését, feladatait, kötelességeit és hatásköreit, továbbá függetlenségének biztosítékait kell érinteniük.
- (6) Az Európai Ügyészség biztosítja az adatvédelmi tisztviselő számára a feladatai elvégzéséhez szükséges személyi és anyagi erőforrásokat.
- (7) Az adatvédelmi tisztviselőt és személyzetét a 108. cikkel összhangban titoktartási kötelezettség köti.

79. cikk

Az adatvédelmi tisztviselő feladatai

- (1) Az adatvédelmi tisztviselő a személyes adatok kezelése tekintetében különösen az alábbi feladatokat látja el:
 - a) független módon biztosítja, hogy az Európai Ügyészség megfeleljen az e rendeletben és a 45/2001/EK rendeletben foglalt adatvédelmi rendelkezéseknek, valamint az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában foglalt, vonatkozó adatvédelmi rendelkezéseknek; ebbe beletartozik az e rendeletnek, valamint az egyéb uniós vagy tagállami adatvédelmi rendelkezéseknek, továbbá az Európai Ügyészség személyes adatok védelmével kapcsolatos belső szabályainak való megfelelés ellenőrzése, ideértve a feladatkörök kijelölését, az adatkezelési műveletekben vevő személyzet tudatosság-növelését és képzését, valamint a kapcsolódó auditokat is;

- b) tájékoztatást és szakmai tanácsot ad az Európai Ügyészség, továbbá az adatkezelést végző személyzet részére az e rendelet, valamint az egyéb uniós vagy nemzeti adatvédelmi rendelkezések szerinti kötelezettségeikkel kapcsolatban;
- c) kérésre szakmai tanácsot ad az adatvédelmi hatásvizsgálatra vonatkozóan, valamint nyomon követi a hatásvizsgálat 71. cikk szerinti elvégzését;
- d) biztosítja, hogy az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában meghatározandó rendelkezésekkel összhangban nyilvántartást vezessenek a személyes adatok továbbításáról és beérkezéséről;
- e) együttműködik az Európai Ügyészség adatkezelési eljárásokért, képzésért és tanácsadásért felelős személyzetével;
- f) együttműködik az európai adatvédelmi biztossal;
- g) biztosítja, hogy az érintetteket tájékoztassák az e rendelet szerinti jogaikról;
- h) az adatkezeléssel összefüggő ügyekben – ideértve a 72. cikkben említett előzetes egyeztetést is – kapcsolattartó pontként szolgál az európai adatvédelmi biztos felé, valamint adott esetben bármely egyéb kérdésben egyeztetést folytat vele;
- i) éves jelentést készít, és azt az Európai Főügyész és az európai adatvédelmi biztos elé terjeszti.

(2) Az adatvédelmi tisztviselő – az adminisztratív jellegű személyes adatok tekintetében – ellátja a 45/2001/EK rendeletben előírt feladatokat.

(3) Az adatvédelmi tisztviselő és az Európai Ügyészség személyi állományának azon tagjai, akik az adatvédelmi tisztviselőt feladatainak ellátásában segítik, a feladataik ellátásához szükséges mértékben hozzáférhetnek az Európai Ügyészség által kezelt személyes adatokhoz, és beléphetnek az Európai Ügyészség helyiségeibe.

(4) Ha az adatvédelmi tisztviselő úgy véli, hogy nem tartották be a 45/2001/EK rendeletnek az adminisztratív jellegű személyes adatok kezelésére vonatkozó rendelkezéseit vagy e rendeletnek a műveleti vonatkozású személyes adatok kezelésére vonatkozó rendelkezéseit, tájékoztatja az Európai Főügyészt, és felkéri, hogy meghatározott időn belül szüntesse meg a szabálytalanságot. Ha az Európai Főügyész a meghatározott időn belül nem szünteti meg az adatkezelés szabálytalanságát, az adatvédelmi tisztviselő az európai adatvédelmi biztos elé terjeszti az ügyet.

80. cikk

A műveleti vonatkozású személyes adatok továbbítására vonatkozó általános elvek

(1) Az Európai Ügyészség csak abban az esetben továbbíthat műveleti vonatkozású személyes adatokat valamely harmadik ország vagy nemzetközi szervezet részére – az e rendeletben foglalt egyéb rendelkezések, különösen az 53. cikk betartása mellett –, ha teljesülnek a 80–83. cikkben rögzített feltételek, nevezetesen:

- a) az adattovábbítás feltétlenül szükséges az Európai Ügyészség feladatainak ellátásához;
- b) a műveleti vonatkozású személyes adatokat olyan harmadik országbeli adatkezelőhöz vagy olyan nemzetközi szervezet részére továbbítják, amely a 104. cikkben említett célok tekintetében illetékes hatóságnak minősül;
- c) ha az e cikkel összhangban továbbítandó műveleti vonatkozású személyes adatokat az Európai Unió valamely tagállama továbbította vagy bocsátotta rendelkezésre az Európai Ügyészség számára, akkor az Európai Ügyészség az adattovábbításhoz beszerzi az Európai Unió említett tagállamában a nemzeti jog alapján illetékes, érintett hatóság előzetes engedélyét, kivéve, ha az Európai Unió említett tagállama általában vagy különös feltételek mellett engedélyezte az adattovábbítást;
- d) a Bizottság a 81. cikk szerint megállapította, hogy a szóban forgó harmadik ország vagy nemzetközi szervezet megfelelő védelmi szintet biztosít, vagy ilyen megfelelőségi határozat hiányában a 82. cikk szerint megfelelő garanciákat nyújtottak vagy ilyenek léteznek, vagy mind megfelelőségi határozat, mind ilyen megfelelő garanciák hiányában a 83. cikk szerinti, kivételes esetekben biztosított eltéréseket alkalmazzák; valamint

e) a személyes adatok valamely harmadik országból vagy nemzetközi szervezettől egy további harmadik országba vagy további nemzetközi szervezet részére történő újbóli továbbítása esetén az Európai Ügyészség megköveteli, hogy a harmadik ország vagy a nemzetközi szervezet az adatok újbóli továbbításához az előzetes engedélyt kérje, amelyet az Európai Ügyészség csak azt követően adhat meg, hogy kellőképpen figyelembe vett minden releváns tényezőt, köztük a bűncselekmény súlyosságát, a személyes adat továbbításának eredeti célját, valamint a műveleti vonatkozású személyes adatok védelmének szintjét abban a harmadik országban vagy nemzetközi szervezetnél, amelynek részére a műveleti vonatkozású személyes adatokat újból továbbítják.

(2) Az Európai Ügyészség csak akkor továbbíthat műveleti vonatkozású személyes adatokat az Európai Unió valamely tagállamának az (1) bekezdés c) pontja szerinti előzetes engedélye nélkül, ha a műveleti vonatkozású személyes adatok továbbítása az Európai Unió valamely tagállama vagy harmadik ország közbiztonságát vagy az Európai Unió valamely tagállamának alapvető érdekeit fenyegető súlyos és közvetlen veszély megelőzése érdekében szükséges, és az előzetes engedély nem szerezhető be kellő időben. Az előzetes engedélyezésért felelős hatóságot haladéktalanul tájékoztatni kell.

(3) Az Európai Ügyészségtől kapott műveleti vonatkozású személyes adatokat az Európai Unió valamely tagállamának, illetve az uniós intézményeknek, szerveknek és hivataloknak tilos valamely harmadik ország vagy nemzetközi szervezet részére továbbítaniuk. Ez nem érvényes azokban az esetekben, amikor az Európai Ügyészség engedélyezte az adattovábbítást, miután kellőképpen figyelembe vett minden releváns tényezőt, köztük a bűncselekmény súlyosságát, a személyes adat továbbításának eredeti célját, valamint a műveleti vonatkozású személyes adatok védelmének szintjét abban a harmadik országban vagy nemzetközi szervezetnél, amelynek részére a műveleti vonatkozású személyes adatokat újból továbbítják. Az Európai Ügyészségtől beszerzendő előzetes engedélyre vonatkozó kötelezettség nem alkalmazandó azokra az ügyekre, amelyeket a 34. cikkkel összhangban az illetékes nemzeti hatóságok elé utaltak.

(4) A 80–83. cikket alkalmazni kell annak biztosítása érdekében, hogy a természetes személyek számára az e rendeletben és az uniós jogban garantált védelem szintje ne sérüljön.

81. cikk

Adattovábbítás megfeleléségi határozat alapján

Az Európai Ügyészség abban az esetben továbbíthat műveleti vonatkozású személyes adatokat valamely harmadik ország vagy nemzetközi intézmény részére, ha a Bizottság az (EU) 2016/680 irányelv 36. cikkével összhangban megállapította, hogy a harmadik ország, a harmadik ország valamely területe vagy egy vagy több meghatározott ágazata vagy a szóban forgó nemzetközi szervezet megfelelő védelmi szintet biztosít.

82. cikk

Adattovábbítás megfelelő garanciákkal

(1) Megfeleléségi határozat hiányában az Európai Ügyészség abban az esetben továbbíthat műveleti vonatkozású személyes adatokat valamely harmadik ország vagy nemzetközi intézmény részére, ha:

- a műveleti vonatkozású személyes adatok védelmére jogilag kötelező erejű jogi eszköz útján megfelelő garanciákat nyújtottak; vagy
- az Európai Ügyészség a műveleti vonatkozású személyes adatok továbbításának valamennyi körülményét megvizsgálta, és megállapította, hogy a személyes adatok védelme tekintetében megfelelő garanciák állnak fenn.

(2) Az Európai Ügyészség tájékoztatja az európai adatvédelmi biztost az (1) bekezdés b) pontja szerint továbbított adatok kategóriáiról.

(3) Ha az adattovábbítás az (1) bekezdés b) pontján alapul, azt dokumentálni kell, és kérésre a dokumentációt az európai adatvédelmi biztos rendelkezésére kell bocsátani, beleértve a továbbítás napját és időpontját, valamint az átvevő illetékes hatóságra, a továbbítás indokára és a továbbított műveleti vonatkozású személyes adatokra vonatkozó információt.

83. cikk

Kivételes esetekben biztosított eltérések

(1) Megfeleléségi határozat és a 82. cikk szerinti megfelelő garanciák hiányában az Európai Ügyészség csak akkor továbbíthat műveleti vonatkozású személyes adatokat valamely harmadik ország vagy nemzetközi szervezet részére, ha az adattovábbítás az alábbiak valamelyike miatt szükséges:

- az érintett vagy egy másik személy létfontosságú érdekeinek védelme érdekében;
- az érintett jogos érdekeinek biztosításához;

- c) az Európai Unió valamely tagállama vagy harmadik ország közbiztonságának fenntartását közvetlenül és komolyan fenyegető veszély elhárítása érdekében; vagy
- d) az Európai Ügyészség feladatainak ellátásához szükséges egyedi esetekben, kivéve, ha az Európai Ügyészség megállapítja, hogy az érintett alapvető jogai és szabadságai az adattovábbításhoz fűződő közérdekkel szemben elsőbbséget élveznek.

(2) Ha az adattovábbítás az (1) bekezdésen alapul, azt dokumentálni kell, és kérésre a dokumentációt az európai adatvédelmi biztos rendelkezésére kell bocsátani, beleértve a továbbítás napját és időpontját, valamint az átvevő illetékes hatóságra, a továbbítás indokára és a továbbított műveleti vonatkozású személyes adatokra vonatkozó információt.

84. cikk

Műveleti vonatkozású személyes adatok továbbítása harmadik országbeli címzettek részére

(1) A 80. cikk (1) bekezdésének b) pontjától eltérve és az e cikk (2) bekezdésében említett bármely nemzetközi megállapodás sérelme nélkül az Európai Ügyészség egyedi és kivételes esetekben továbbíthat műveleti vonatkozású személyes adatokat közvetlenül harmadik országban letelepedett címzettek részére, de kizárólag az e fejezetben foglalt egyéb rendelkezések betartása és a következő feltételek együttes teljesülése esetén:

- a) az adattovábbítás feltétlenül szükséges az e rendeletben előírt, a 49. cikk (1) bekezdésében meghatározott célokból végzett feladatai ellátásához;
- b) az Európai Ügyészség megállapítja, hogy az adott ügyben, az érintettek az adattovábbítást igénylő közérdekkel szemben nincs olyan alapvető joga és szabadsága, amely elsőbbséget élvez;
- c) az Európai Ügyészség úgy véli, hogy a 49. cikk (1) bekezdésében említett célok tekintetében illetékes harmadik országbeli hatóság számára történő továbbítás nem hatékony vagy nem célszerű, különösen azért, mert arra nem kerülhet kellő időben sor;
- d) a 49. cikk (1) bekezdésében említett célok tekintetében illetékes harmadik országbeli hatóságot indokolatlan késedelem nélkül tájékoztatják, kivéve, ha ez nem hatékony vagy nem célszerű, és
- e) az Európai Ügyészség tájékoztatja a címzettet arról a konkrét célról vagy azokról a konkrét célokról, amelyek érdekében a műveleti vonatkozású személyes adatokat a címzett kezelheti, feltéve, hogy az ilyen adatkezelésre szükség van.

(2) Az (1) bekezdésben említett nemzetközi megállapodásnak minősül az Unió és a harmadik országok között létrejött, a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és a rendőrségi együttműködés területén hatályos bármely kétoldalú vagy többoldalú nemzetközi megállapodás.

(3) Ha az adattovábbítás az (1) bekezdésen alapul, azt dokumentálni kell, és kérésre a dokumentációt az európai adatvédelmi biztos rendelkezésére kell bocsátani, beleértve a továbbítás napját és időpontját, valamint az átvevő illetékes hatóságra, a továbbítás indokára és a továbbított műveleti vonatkozású személyes adatokra vonatkozó információt.

85. cikk

Az európai adatvédelmi biztos által gyakorolt felügyelet

(1) Az európai adatvédelmi biztos feladata, hogy a műveleti vonatkozású személyes adatoknak az Európai Ügyészség általi kezelésével kapcsolatban figyelemmel kísérje és biztosítsa a természetes személyek alapvető jogainak és szabadságainak védelmével kapcsolatos, e rendeletben foglalt rendelkezések alkalmazását, valamint a műveleti vonatkozású személyes adatok kezelésével kapcsolatos minden ügyben tanácsokkal lássa el az Európai Ügyészséget, valamint az érintetteket. E célból az európai adatvédelmi biztos ellátja az e cikk (2) bekezdésében meghatározott feladatokat, gyakorolja az e cikk (3) bekezdésben biztosított hatásköröket és a 87. cikkel összhangban együttműködik a nemzeti felügyeleti hatóságokkal.

(2) Az európai adatvédelmi biztos e rendelet alapján a következő feladatokat látja el:

- a) meghallgatja és kivizsgálja a panaszokat, és észszerű időn belül értesíti az érintettet a vizsgálat eredményéről;
- b) saját kezdeményezésére vagy panasz alapján vizsgálatokat végez, és észszerű időn belül értesíti az érintettet azok eredményéről;

- c) a műveleti vonatkozású személyes adatoknak az Európai Ügyészség általi kezelésével kapcsolatban figyelemmel kíséri és biztosítja a természetes személyek védelmére vonatkozó, e rendeletben foglalt rendelkezések alkalmazását;
- d) saját kezdeményezésére vagy egyeztetés keretében válaszolva tanácsokkal látja el az Európai Ügyészséget a műveleti vonatkozású személyes adatok kezelésével kapcsolatos valamennyi kérdésben, különösen azt megelőzően, hogy az Európai Ügyészség belső szabályokat határoz meg az alapvető jogoknak és szabadságoknak a műveleti vonatkozású személyes adatok kezelése tekintetében történő védelmére vonatkozóan.
- (3) Az európai adatvédelmi biztos e rendelet alapján:
- a) tanácsot adhat az érintetteknek a jogaik gyakorlásával kapcsolatban;
- b) a műveleti vonatkozású személyes adatok kezelését szabályozó rendelkezések feltételezett megsértése esetén az ügyet az Európai Ügyészség elé utalhatja, és szükség esetén javaslatot tehet a rendelkezés megsértésének orvoslására és az érintettek védelmének javítására;
- c) egyeztethet az Európai Ügyészséggel, ha a műveleti vonatkozású személyes adatokkal kapcsolatos bizonyos jogok gyakorlására vonatkozó kérelmeket az 56–62. cikk megsértésével elutasították;
- d) az ügyet az Európai Ügyészség elé utalhatja;
- e) elrendelheti azoknak a műveleti vonatkozású személyes adatoknak az Európai Ügyészség általi helyesbítését, korlátozását vagy törlését, amelyeket az Európai Ügyészség a műveleti vonatkozású személyes adatok kezelésére vonatkozó rendelkezések megsértésével kezelt, és elrendelheti azon harmadik személyek értesítését az ilyen intézkedésről, akikkel az ilyen adatokat közölték, feltéve, hogy ez nem akadályozza az Európai Ügyészség által vezetett nyomozásokat és vádhatósági eljárásokat;
- f) az ügyet a Szerződésben meghatározott feltételek szerint a Bíróság elé utalhatja;
- g) beavatkozhat a Bíróság elé terjesztett ügyekben.
- (4) Az európai adatvédelmi biztos számára a feladatai ellátásához szükséges mértékben hozzáférést kell biztosítani az Európai Ügyészség által kezelt műveleti vonatkozású személyes adatokhoz és az Európai Ügyészség helyiségeihez.
- (5) Az európai adatvédelmi biztos éves jelentést készít az Európai Ügyészség felügyeletével kapcsolatos tevékenységekről.

86. cikk

Az európai adatvédelmi biztos szakmai titoktartási kötelezettsége

Az európai adatvédelmi biztost és személyzetét a hivatali feladataik ellátása során tudomásukra jutott bármely bizalmas információ tekintetében hivatali idejük alatt és annak lejártát követően is szakmai titoktartási kötelezettség terheli.

87. cikk

Együttműködés az európai adatvédelmi biztos és a nemzeti felügyeleti hatóságok között

(1) Az európai adatvédelmi biztos a tagállami közreműködést igénylő konkrét kérdésekben szoros együttműködést folytat a nemzeti felügyeleti hatóságokkal, különösen akkor, ha az európai adatvédelmi biztos vagy a nemzeti felügyeleti hatóság komoly eltéréseket talál az uniós tagállamok gyakorlatai között, vagy az Európai Ügyészség kommunikációs csatornáinak igénybevételel történő, potenciálisan jogellenes adattovábbítást észlel, illetőleg az egy vagy több nemzeti felügyeleti hatóság által e rendelet végrehajtásával és értelmezésével kapcsolatban felvetett kérdésekkel összefüggésben.

(2) Az (1) bekezdésben említett esetekben az európai adatvédelmi biztos és az adatvédelmi felügyeletet ellátó nemzeti felügyeleti hatóságok – saját hatáskörükben eljárva – szükség szerint kicserélik egymással a releváns információkat, továbbá támogatják egymást ellenőrzések és vizsgálatok elvégzésében, megvizsgálják e rendelet értelmezésének vagy alkalmazásának nehézségeit, megvizsgálják a független felügyelet vagy az érintettek jogainak gyakorlásával kapcsolatos problémákat, közös megoldásokra irányuló összehangolt javaslatokat állítanak össze bármely probléma tekintetében, valamint javítják az adatvédelmi jogokkal kapcsolatos tájékozottságot.

(3) Az (EU) 2016/679 rendelettel létrehozott Európai Adatvédelmi Testület az (EU) 2016/680 irányelv 51. cikkében megállapított feladatokat az e rendelet hatálya alá tartozó és különösen az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett ügyek tekintetében is ellátja.

88. cikk

Az európai adatvédelmi biztosnál történő panasztételhez való jog

(1) Minden érintett jogosult arra, hogy panaszt tegyen az európai adatvédelmi biztosnál, ha úgy ítéli meg, hogy az Európai Ügyészség az érintettel kapcsolatos műveleti vonatkozású személyes adatokat oly módon kezeli, amellyel megsérti e rendeletet.

(2) Az európai adatvédelmi biztos tájékoztatja az érintettet a panasszal kapcsolatos eljárási fejleményekről és annak eredményéről, ideértve azt is, hogy az érintett a 89. cikk szerint jogosult bírósági jogorvoslattal élni.

89. cikk

Az európai adatvédelmi biztos határozataival szembeni bírósági felülvizsgálathoz való jog

Az európai adatvédelmi biztos határozatai ellen a Bíróság előtt lehet keresetet indítani.

IX. FEJEZET

PÉNZÜGYI ÉS SZEMÉLYZETI RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

Pénzügyi rendelkezések

90. cikk

Pénzügyi szereplők

(1) Az Európai Főügyész felelős a költségvetés megállapításáról szóló határozatok előkészítéséért és azoknak elfogadás céljából az Ügyészi Kollégium elé terjesztéséért.

(2) Az adminisztratív igazgató – mint engedélyezésre jogosult tisztviselő – felelős az Európai Ügyészség költségvetésének végrehajtásáért.

91. cikk

Költségvetés

(1) Az Európai Főügyész az adminisztratív igazgató által készített javaslat alapján minden – a naptári évvel egybeeső – pénzügyi évre vonatkozóan összeállítja az Európai Ügyészség tervezett bevételeit és kiadásait. A tervezett összegeket az Európai Ügyészség költségvetésében fel kell tüntetni.

(2) Az Európai Ügyészség költségvetése bevételeinek és kiadásainak egyensúlyban kell lenniük.

(3) Az egyéb források sérelme nélkül az Európai Ügyészség bevételei a következőket foglalják magukban:

a) az Uniónak – az Unió általános költségvetésében előirányzott – hozzájárulása, figyelemmel a (7) és (8) bekezdésre is;

b) az Európai Ügyészség által készített kiadványokért és nyújtott szolgáltatásokért felszámított díjak.

(4) Az Európai Ügyészség kiadásai magukban foglalják az Európai Főügyésznek, az európai ügyészeknek, a delegált európai ügyészeknek, az adminisztratív igazgatóknak, valamint az Európai Ügyészség személyzetének a javadalmazását, az igazgatási és az infrastrukturális költségeket, továbbá az operatív kiadásokat.

(5) Ha a delegált európai ügyészek az Európai Ügyészség keretei között járnak el, a delegált európai ügyészeknek az e tevékenységek során felmerült releváns kiadásait az Európai Ügyészség operatív kiadásainak kell tekinteni.

Az illetékes nemzeti hatóságok által végzett nyomozási cselekményekkel kapcsolatos költségek és a költségmentesség biztosításából adódó költségek elvben nem sorolhatók az Európai Ügyészség operatív kiadásai közé. Az Európai Ügyészség költségvetésének keretén belül azonban az operatív kiadások közé sorolhatók a (6) bekezdésben foglalt nyomozási és vádhatósági tevékenységekkel kapcsolatos bizonyos költségek.

Az operatív kiadások magukban foglalják továbbá az ügyviteli rendszer felállításával, a képzésekkel, a kiküldetésekkel és az Európai Ügyészség belső működéséhez szükséges fordításokkal, például az állandó tanács számára készített fordításokkal kapcsolatos költségeket is.

(6) Ha az Európai Ügyészség nevében kiugróan költséges nyomozási cselekményt végeznek, a delegált európai ügyészek – saját kezdeményezésükre vagy az illetékes nemzeti hatóságok indokolással ellátott kérésére – egyeztethetnek az állandó tanáccsal arról, hogy az Európai Ügyészség részben viselheti-e a nyomozási cselekmény költségét. Ezen egyeztetés nem késleltetheti a nyomozást.

Az állandó tanács az adminisztratív igazgatóval folytatott egyeztetést követően, valamint a konkrét körülmények között végrehajtott cselekmény arányos volta és költségeinek kivételes jellege alapján – az e kritériumok vizsgálatára vonatkozóan az Európai Ügyészség belső eljárási szabályzatában megállapítandó szabályokkal összhangban – dönthet a kérés elfogadásáról, illetve elutasításáról. Az adminisztratív igazgató ezt követően a rendelkezésre álló pénzügyi források alapján dönt a megítélendő támogatás összegéről. Az adminisztratív igazgató haladéktalanul tájékoztatja az összegre vonatkozó döntésről az eljáró delegált európai ügyészt.

(7) Az Európai Ügyészség e cikk (4) és (5) bekezdésében említett kiadásai az EUMSZ 332. cikkével összhangban a tagállamokat terhelik. Az Európai Unió azon tagállamai, amelyek nem vesznek részt az Európai Ügyészség létrehozását célzó megerősített együttműködésben, a 609/2014/EU, Euratom tanácsi rendelet⁽¹⁾ 11. cikkének megfelelően kiigazításra jogosultak.

(8) A (7) bekezdés nem alkalmazandó az Európai Ügyészség létrehozását célzó megerősített együttműködés végrehajtásából eredő, az uniós intézményeknél felmerülő igazgatási költségekre.

92. cikk

A költségvetés megállapítása

(1) Az Európai Főügyész az adminisztratív igazgató által készített javaslat alapján minden évben elkészíti az Európai Ügyészség következő pénzügyi évre vonatkozó, tervezett bevételeit és kiadásait tartalmazó előzetes kimutatástervezetet. Az Európai Főügyész az előzetes kimutatástervezetet elfogadás céljából megküldi az Ügyészi Kollégiumnak.

(2) Az Európai Ügyészség tervezett bevételeit és kiadásait tartalmazó előzetes kimutatástervezetet minden év január 31-ig meg kell küldeni a Bizottságnak. Az Európai Ügyészség minden év március 31-ig megküldi a Bizottságnak a kimutatástervezet végleges változatát, amely magában foglalja a létszámterv tervezetét is.

(3) A Bizottság a kimutatástervezetet az Unió általános költségvetésének tervezetével együtt megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak (a továbbiakban: a költségvetési hatóság).

(4) A Bizottság a kimutatástervezet alapján az Unió általános költségvetésének tervezetében – amelyet az EUMSZ 313. és 314. cikkével összhangban a költségvetési hatóság elé terjeszt – feltünteti a létszámtervre való tekintettel szükségesnek ítélt előirányzatokat, valamint az általános költségvetést terhelő hozzájárulás összegét.

(5) A költségvetési hatóság engedélyezi az Unió általános költségvetéséből az Európai Ügyészségnek nyújtandó hozzájárulásra vonatkozó előirányzatokat.

(6) A költségvetési hatóság elfogadja az Európai Ügyészség létszámtervét.

(7) Az Európai Ügyészség költségvetését az Európai Főügyész javaslata alapján az Ügyészi Kollégium fogadja el. A költségvetés az Unió általános költségvetésének végleges elfogadását követően válik véglegessé. Szükség esetén az eredeti költségvetés elfogadásakor alkalmazott eljárással összhangban ki kell igazítani.

(8) Az Európai Ügyészség költségvetésére várhatóan jelentős kihatással lévő ingatlanprojektek esetében az 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet⁽²⁾ 88. cikkét kell alkalmazni.

⁽¹⁾ A Tanács 609/2014/EU, Euratom rendelete (2014. május 26.) a tradicionális, a héa- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról, valamint a készpénzigények teljesítését célzó intézkedésekről (HL L 168., 2014.6.7., 39. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelete (2013. szeptember 30.) a 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet 208. cikkében említett szervekre vonatkozó pénzügyi keretszabályzatról (HL L 328., 2013.12.7., 42. o.).

93. cikk

A költségvetés végrehajtása

- (1) Az Európai Ügyészség költségvetését az adminisztratív igazgató az Európai Ügyészség engedélyezésre jogosult tisztviselőjeként eljárva saját felelősségi körében és a költségvetésben engedélyezett kereteken belül hajtja végre.
- (2) Az adminisztratív igazgató minden évben megküldi a költségvetési hatóságnak az értékelési eljárások eredménye szempontjából lényeges összes információt.

94. cikk

A beszámolók benyújtása és a mentesítés

- (1) Az Európai Ügyészség számvitelért felelős tisztviselője a pénzügyi évre (n. év) vonatkozó előzetes beszámolót a következő pénzügyi év (n+1. év) március 1-jéig megküldi a Bizottság számvitelért felelős tisztviselőjének és a Számvevőszéknek.
- (2) Az Európai Ügyészség a következő pénzügyi év március 31-ig megküldi a költségvetési és pénzgazdálkodásról szóló jelentést az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek.
- (3) A Bizottság számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi évet követően március 31-ig megküldi a Számvevőszéknek az Európai Ügyészség előzetes beszámolójának a Bizottság beszámolójával összevont változatát.
- (4) A Számvevőszék a 966/2012/EU, Euratom rendelet 148. cikkének (1) bekezdésével összhangban, legkésőbb a következő év június 1-jéig megteszi az Európai Ügyészség előzetes beszámolójára vonatkozó észrevételeit.
- (5) Az Európai Ügyészség előzetes beszámolójára vonatkozó – a 966/2012/EU, Euratom rendelet 148. cikke szerinti – számvevőszéki észrevételek kézhezvételét követően az Európai Ügyészség számvitelért felelős tisztviselője saját felelősségi körében elkészíti az Európai Ügyészség végleges beszámolóját, és azt véleményezésre benyújtja az Ügyészi Kollégiumnak.
- (6) Az Európai Ügyészség számvitelért felelős tisztviselője minden pénzügyi évet követően július 1-jéig megküldi a végleges beszámolót az Ügyészi Kollégium (5) bekezdésben említett véleményével együtt az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, a Bizottságnak és a Számvevőszéknek.
- (7) Az Európai Ügyészség végleges beszámolóját minden pénzügyi évet követő év november 15-éig közzé kell tenni az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*.
- (8) Az adminisztratív igazgató legkésőbb az egyes pénzügyi éveket követő év szeptember 30-ig válaszol a Számvevőszéknek az általa tett észrevételekre. Az adminisztratív igazgató a választát a Bizottságnak is megküldi.
- (9) Az adminisztratív igazgató az 1271/2013/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 109. cikkének (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelően az Európai Parlament kérésére benyújtja a Parlamentnek minden, a mentesítési eljárás adott pénzügyi évre történő szabályszerű alkalmazásához szükséges információt.
- (10) Az Európai Parlament a Tanács minősített többséggel elfogadott ajánlása alapján eljárva az n+2. év május 15. előtt mentesíti az adminisztratív igazgatót az n. évi költségvetés végrehajtására vonatkozó felelőssége alól.

95. cikk

Pénzügyi szabályok

Az Európai Főügyész az adminisztratív igazgató javaslata alapján elkészíti az Európai Ügyészségre alkalmazandó pénzügyi szabályok tervezetét. E szabályokat a Bizottsággal folytatott konzultációt követően az Ügyészi Kollégium fogadja el. A pénzügyi szabályok csak akkor és annyiban térhetnek el az 1271/2013/EU bizottsági rendeletben foglaltaktól, ha és ha ezt az eltérést az Európai Ügyészség működése kifejezetten szükségessé teszi, és az eltéréshez a Bizottság előzetesen hozzájárult.

2. SZAKASZ

Személyzeti rendelkezések

96. cikk

Általános rendelkezések

(1) Ha e rendelet eltérően nem rendelkezik, a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek, valamint az uniós intézmények közötti megállapodás révén elfogadott, az említett személyzeti szabályzatot és az alkalmazási feltételeket hatályba léptető szabályok alkalmazandók az Európai Főügyészre és az európai ügyészekre, a delegált európai ügyészekre, az adminisztratív igazgatóra, valamint az Európai Ügyészség személyzetére.

Az Európai Főügyészt és az európai ügyészeket az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontjával összhangban az Európai Ügyészség ideiglenes alkalmazottjaiként kell felvenni.

(2) Az Európai Ügyészség személyzetét az Európai Unió tisztviselőire és egyéb alkalmazottaira vonatkozó szabályok és rendelkezések szerint kell felvenni.

(3) Az Ügyészi Kollégium gyakorolja a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek által a munkaszerződések megkötését illetően a kinevezésre jogosult hatóságra ruházott jogköröket. Az Ügyészi Kollégium e hatásköröket az Európai Ügyészség személyzete tekintetében átruházhatja az adminisztratív igazgatóra. Az e bekezdésben említett hatáskör-átruházás nem érintheti az Európai Főügyészt, az európai ügyészeket, a delegált európai ügyészeket és az adminisztratív igazgatót.

(4) Az Ügyészi Kollégium a személyzeti szabályzat 110. cikkével összhangban megfelelő szabályokat fogad el a személyzeti szabályzat és az alkalmazási feltételek végrehajtása érdekében. A programdokumentum részeként az Ügyészi Kollégium a személyzeti erőforrásokra vonatkozó tervet is elfogad.

(5) Az Európai Ügyészségre és személyzetére alkalmazni kell az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvet.

(6) A delegált európai ügyészeket az alkalmazási feltételek 5., 123. és 124. cikkének megfelelően, különleges tanácsadóként kell alkalmazni. Az illetékes nemzeti hatóságok elősegítik a delegált európai ügyészek e rendeleten alapuló feladatainak ellátását, és tartózkodnak minden olyan cselekménytől vagy szabályozástól, amely a nemzeti ügyészségi rendszerben hátrányosan érintheti szakmai előmenetelüket vagy helyzetüket. Az illetékes nemzeti hatóságok biztosítják a delegált európai ügyészek számára különösen az e rendelet szerinti feladataik ellátásához szükséges erőforrásokat és berendezéseket, és gondoskodnak arról, hogy a delegált európai ügyészek teljes mértékben betagozódjanak nemzeti ügyészségi hivatalaikba. Biztosítani kell, hogy megfelelő szabályok legyenek érvényben ahhoz, hogy a delegált európai ügyészeket a szociális biztonsággal, a nyugdíjjal és a biztosítási fedezettel kapcsolatban a nemzeti rendszerben megillető jogok fennmaradjanak. Biztosítani kell azt is, hogy a delegált európai ügyészek teljes javadalmazása ne legyen alacsonyabb annál a javadalmazásnál, amelyben akkor részesülnének, ha továbbra is kizárólag nemzeti ügyészi hivatalt töltenének be. A delegált európai ügyészek általános munkafeltételeinek és munkahelyi körülményeinek az illetékes nemzeti igazságügyi hatóságok felelősségi körébe kell tartozniuk.

(7) Az európai ügyészek és a delegált európai ügyészek nyomozási és vádhatósági hatáskörük gyakorlása során a 6. cikkben foglaltakkal összhangban nem kaphatnak az e rendeletben kifejezetten előírtaktól eltérő felszólítást, iránymutatást vagy utasítást.

97. cikk

Ideiglenes alkalmazottak és szerződéses alkalmazottak

(1) Az uniós intézmények, szervek és hivatalok által az alkalmazási feltételek 2. cikkének a) pontja értelmében alkalmazott azon ideiglenes alkalmazottaknak, akiket az Európai Ügyészség azt megelőzően, de legkésőbb egy évvel azt követően megkötött szerződéssel vesz fel, amikor a 120. cikk (2) bekezdésében említett határozattal összhangban megkezdí működését, az alkalmazási feltételek 2. cikkének f) pontja szerinti szerződéseket kell kínálni az összes egyéb szerződéses feltételt változatlanul hagyva, az alkalmazási feltételekből eredő kötelezettségek teljesítése szükségességének sérelme nélkül. Ezen ideiglenes alkalmazottak esetében úgy kell tekinteni, hogy teljes szolgálati idejüket az Európai Ügyészségnél töltötték le.

(2) Az uniós intézmények által az alkalmazási feltételek 3a. vagy 3b. cikke értelmében alkalmazott azon szerződéses alkalmazottaknak, akiket az Európai Ügyészség azt megelőzően, de legkésőbb egy évvel azt követően megkötött szerződéssel vesz fel, amikor a 120. cikk (2) bekezdésében említett határozattal összhangban megkezdí működését, az alkalmazási feltételek 3a. cikke szerinti szerződéseket kell kínálni az összes egyéb szerződéses feltételt változatlanul hagyva. Ezen szerződéses alkalmazottak esetében úgy kell tekinteni, hogy teljes szolgálati idejüket az Európai Ügyészségnél töltötték le.

(3) Az uniós intézmények, szervek és hivatalok által az alkalmazási feltételek 2. cikkének f) pontja értelmében alkalmazott azon ideiglenes alkalmazottaknak és az alkalmazási feltételek 3a. cikke értelmében alkalmazott azon szerződéses alkalmazottaknak, akiket az Európai Ügyészség azt megelőzően, de legkésőbb egy évvel azt követően megkötött szerződéssel vesz fel, amikor a 120. cikk (2) bekezdésében említett határozattal összhangban megkezdí működését, változatlan feltételekkel kell szerződéseket kínálni. Ezen alkalmazottak esetében úgy kell tekinteni, hogy teljes szolgálati idejüket az Európai Ügyészségnél töltötték le.

98. cikk

Kirendelt nemzeti szakértők és egyéb alkalmazottak

(1) Az Európai Ügyészség saját személyzetén kívül kirendelt nemzeti szakértőket vagy a rendelkezésére bocsátott, de nem általa alkalmazott egyéb személyeket is igénybe vehet. Az Európai Ügyészség funkcióihoz kapcsolódó feladatok ellátása során a kirendelt nemzeti szakértők az Európai Főügyész irányítása alá tartoznak.

(2) Az Ügyészi Kollégium határozatot fogad el a nemzeti szakértőknek az Európai Ügyészséghez történő kirendelésére, illetve az Európai Ügyészség rendelkezésére bocsátott, de nem általa alkalmazott egyéb személyekre vonatkozó szabályok megállapításáról.

X. FEJEZET

AZ EURÓPAI ÜGYÉSZSÉG ÉS PARTNEREI KÖZÖTTI KAPCSOLATOKRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

99. cikk

Közös rendelkezések

(1) Ha az feladatainak ellátásához szükséges, az Európai Ügyészség együttműködési kapcsolatokat alakíthat ki és tarthat fenn uniós intézményekkel, szervekkel és hivatalokkal azok céljainak megfelelően, továbbá az Európai Ügyészség létrehozását célzó megerősített együttműködésben részt nem vevő uniós tagállamok hatóságaival, harmadik országok hatóságaival és nemzetközi szervezetekkel.

(2) Ha e rendelet másként nem rendelkezik, és feltéve, hogy az feladatai ellátásához szükséges, az Európai Ügyészség a 111. cikkel összhangban közvetlenül kicserélhet minden információt az e cikk (1) bekezdésben említett szervezetekkel.

(3) Az Európai Ügyészség az (1) és (2) bekezdésben meghatározott célokból munkamegállapodásokat köthet az (1) bekezdésben említett szervezetekkel. E munkamegállapodásoknak technikai, illetve operatív jellegűnek kell lenniük, és mindenekelőtt arra kell irányulniuk, hogy megkönnyítsék a részes felek közötti együttműködést és információcserét. A munkamegállapodások alapján nem tehető lehetővé a személyes adatok cseréje, és azok nem bírnak jogilag kötelező erővel sem az Unióra, sem annak tagállamaira nézve.

100. cikk

Kapcsolat az Eurojusttal

(1) Az Európai Ügyészség és az Eurojust – saját megbízatásuk keretein belül – kölcsönös együttműködésen és az e cikkben meghatározott operatív, adminisztratív és irányítási kapcsolatok létrehozásán alapuló szoros kapcsolatot alakít ki és tart fenn. Ennek érdekében az Európai Főügyész és az Eurojust elnöke rendszeresen ülésezik a közös érdekű kérdések megvitatása céljából.

(2) Az Európai Ügyészség operatív ügyekben bevonhatja az Eurojustot a határokon átnyúló ügyeket érintő tevékenységeibe, többek között az alábbiak révén:

a) a nyomozásokra vonatkozó információk – többek között személyes adatok – megosztása e rendelet vonatkozó rendelkezéseivel összhangban;

b) az Eurojust vagy illetékes nemzeti tagjának (tagjainak) felkérése arra, hogy nyújtson (nyújtsanak) támogatást az Európai Ügyészség határozatainak vagy kölcsönös jogsegély iránti megkereséseinek továbbításához és végrehajtásához az Európai Unió azon tagállamaiban, amelyek az Eurojust tagjai, de nem vesznek részt az Európai Ügyészség létrehozásában, valamint harmadik országokban.

(3) Az Európai Ügyészség „van találat/nincs találat” alapon közvetett hozzáféréssel rendelkezik az Eurojust ügyviteli rendszerében szereplő adatokhoz. Ha egyezés van az Európai Ügyészség által az ügyviteli rendszerbe bevitt adatok és az Eurojust által tárolt adatok között, az egyezésről az Eurojustot, az Európai Ügyészséget és az Európai Unió azon tagállamát is értesíteni kell, amely az adatokat az Eurojust rendelkezésére bocsátotta. Az Európai Ügyészség megfelelő intézkedéseket hoz annak érdekében, hogy az ügyviteli rendszerében szereplő adatokhoz az Eurojust „van találat/nincs találat” alapon hozzáféréssel rendelkezhesen.

(4) Az Európai Ügyészség igénybe veheti az Eurojust igazgatási támogatását és erőforrásait. E célból az Eurojust közös érdekű szolgáltatásokat nyújthat az Európai Ügyészség számára. Ennek részleteit megállapodásban kell rögzíteni.

101. cikk

Kapcsolat az OLAF-fal

(1) Az Európai Ügyészség és az OLAF – saját megbízatásuk keretein belül – kölcsönös együttműködésen és információcserén alapuló szoros kapcsolatot alakít ki és tart fenn. E kapcsolat célja különösen annak biztosítása, hogy az OLAF és az Ügyészség egymást kiegészítő jellege és az OLAF által az Európai Ügyészségnek nyújtott támogatás révén minden rendelkezésre álló eszköz felhasználásra kerüljön az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére.

(2) A (3) bekezdés szerinti intézkedések sérelme nélkül, ha az Európai Ügyészség e rendelettel összhangban bűnügyi nyomozást végez, az OLAF nem indíthat párhuzamosan folyó igazgatási vizsgálatot ugyanabban az ügyben.

(3) Az Európai Ügyészség az általa folytatott nyomozás során kérheti az OLAF-tól, hogy az OLAF a megbízatásával összhangban támogassa vagy egészítse ki az Európai Ügyészség tevékenységét különösen az alábbiak révén:

a) információk, (többek közt igazságügyi szakértői) elemzések, szaktudás és operatív támogatás rendelkezésre bocsátása;

b) az illetékes nemzeti közigazgatási hatóságok és az uniós szervek konkrét intézkedései koordinációjának elősegítése;

c) igazgatási vizsgálatok lefolytatása.

(4) Annak érdekében, hogy az OLAF mérlegelhesse a megbízatásával összhangban lévő megfelelő igazgatási intézkedések meghozatalát, az Európai Ügyészség releváns információt nyújthat az OLAF-nak azon ügyekről, amelyekben az Európai Ügyészség úgy határozott, hogy nem kezd nyomozást, vagy ha megszüntette az eljárást.

(5) Az Európai Ügyészség „van találat/nincs találat” alapon közvetett hozzáféréssel rendelkezik az OLAF ügyviteli rendszerében szereplő adatokhoz. Ha egyezés van az Európai Ügyészség által az ügyviteli rendszerbe bevitt adatok és az OLAF által tárolt adatok között, az egyezés tényéről az OLAF-ot és az Európai Ügyészséget is értesíteni kell. Az Európai Ügyészség megfelelő intézkedéseket hoz annak érdekében, hogy az ügyviteli rendszerében szereplő adatokhoz az OLAF „van találat/nincs találat” alapon hozzáféréssel rendelkezhesen.

102. cikk

Kapcsolat az Europolal

(1) Az Európai Ügyészség szoros kapcsolatot alakít ki és tart fenn az Europolal. E célból munkamegállapodást kötnek, amelyben meghatározzák együttműködésük módozatait.

(2) Ha az az Európai Ügyészség nyomozása céljából szükséges, lehetővé kell tenni a számára, hogy megkeresés alapján megszerezhesse az Europol birtokában lévő, az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó bűncselekményre vonatkozó valamennyi információt; az Európai Ügyészség az általa folytatott konkrét nyomozáshoz elemzési támogatást is kérhet az Europoltól.

103. cikk

Kapcsolatok egyéb uniós intézményekkel, szervekkel és hivatalokkal

- (1) Az Európai Ügyészség az Unió pénzügyi érdekeinek védelme céljából együttműködési kapcsolatot alakít ki és tart fenn a Bizottsággal. E célból megállapodást kötnek, amelyben meghatározzák együttműködésük módozatait.
- (2) A nyomozások megfelelő lefolytatásának és bizalmas kezelésének sérelme nélkül, az Európai Ügyészség haladéktalanul elegendő információt szolgáltat az érintett uniós intézmény, szerv vagy hivatal, illetve egyéb sértettek számára ahhoz, hogy azok megfelelő intézkedéseket hozhassanak, többek között:
- a) igazgatási intézkedéseket – például az Unió pénzügyi érdekeinek védelmét célzó óvintézkedéseket – hozhassanak e tekintetben. Az Európai Ügyészség konkrét intézkedések meghozatalát ajánlhatja az uniós intézménynek, szervnek, illetve hivatalnak;
 - b) magánfélként beavatkozhatnak az eljárásokba;
 - c) az uniós költségvetést illető összegek adminisztratív behajtását célzó intézkedéseket, illetőleg fegyelmi intézkedéseket hozhassanak.

104. cikk

Kapcsolatok harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel

- (1) A 99. cikk (3) bekezdésében említett, harmadik országok hatóságaival, illetve nemzetközi szervezetekkel kötött munkamegállapodások tárgya lehet különösen a stratégiai információk cseréje, valamint összekötő tisztviselőknek az Európai Ügyészséghez való kirendelése.
- (2) Az Európai Ügyészség az operatív szükségleteinek megfelelően az érintett illetékes hatóságokkal egyetértésben, az együttműködés megkönnyítése érdekében kapcsolattartó pontokat jelölhet ki harmadik országokban.
- (3) Az Európai Ügyészségre nézve kötelezőek azok a nemzetközi megállapodások, amelyeket az Unió az EUMSZ 218. cikkének megfelelően egy vagy több harmadik országgal kötött az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó területeken, illetve azok az ugyanilyen megállapodások, amelyekhez az Unió csatlakozott, így ide tartoznak például az Európai Ügyészség és az említett harmadik országok közötti, a büntetőügyekben folytatott együttműködésről szóló nemzetközi megállapodások.
- (4) A (3) bekezdés szerinti megállapodás hiányában, ha ezt a vonatkozó többoldalú nemzetközi megállapodás lehetővé teszi és az érintett harmadik ország is hozzájárul, a tagállamok a bűnügyi jogsegélyről szóló, általuk kötött többoldalú nemzetközi megállapodások végrehajtása tekintetében illetékes hatóságként ismerik el és adott esetben értesítéssel bejelentik az Európai Ügyészséget, és ehhez szükség esetén és lehetőség szerint módosítják az említett megállapodásokat.

A tagállamok a bűnügyi jogsegélyről szóló, általuk kötött egyéb nemzetközi megállapodások végrehajtása tekintetében is bejelenthetik értesítéssel illetékes hatóságként az Európai Ügyészséget, és ehhez módosíthatják az említett megállapodásokat.

- (5) Az e cikk (3) bekezdése szerinti megállapodás, illetve az e cikk (4) bekezdése szerinti elismerés hiányában az eljáró delegált európai ügyész a 13. cikk (1) bekezdésével összhangban megkereshet egy ugyanazon tagállambeli nemzeti ügyészt abból a célból, hogy az utóbbi kérjen bűnügyi jogsegélyt egy harmadik ország hatóságaitól az adott tagállam által kötött nemzetközi megállapodások vagy az alkalmazandó nemzeti jog alapján, illetve szükség esetén az illetékes nemzeti hatóságokon keresztül. Ha a delegált európai ügyész a fentieknek megfelelően cselekszik, tájékoztatja a harmadik ország hatóságait és adott esetben törekszik arra, hogy megszerezze hozzájárulásukat ahhoz, hogy a jogsegély keretében gyűjtött bizonyítékokat az Európai Ügyészség felhasználhassa az e rendelet szerinti célokra. A harmadik országot minden esetben megfelelően tájékoztatni kell arról, hogy a megkeresésre adott válasz végső címzettje az Európai Ügyészség.

Ha nincs olyan, e cikk (3) vagy (4) bekezdése szerinti vonatkozó nemzetközi megállapodás, amelynek alapján az Európai Ügyészség intézkedni tudna, tárgyi hatáskörének és az adott ügynek a keretein belül bűnügyi jogsegélyt is kérhet a harmadik ország hatóságaitól. Az Európai Ügyészségnek eleget kell tennie azoknak a feltételeknek, amelyeket a harmadik ország hatóságai az általuk ily módon átadott információk felhasználására vonatkozóan esetlegesen meghatároznak.

(6) E rendelet egyéb rendelkezéseire figyelemmel az Európai Ügyészség a harmadik országok illetékes hatóságai, illetve nemzetközi szervezetek megkeresése alapján, nyomozás vagy büntetőeljárásban bizonyítékként való felhasználás céljára átadhat részükre olyan információkat vagy bizonyítékokat, amelyek már a birtokában vannak. Az állandó tanáccsal folytatott egyeztetést követően az eljáró delegált európai ügyész a tagállamának nemzeti jogával és e rendelettel összhangban határoz az információk vagy bizonyítékok ily módon történő átadásáról.

(7) Ha egy adott személy kiadatását kell kérni, az eljáró delegált európai ügyész a tagállamának illetékes hatóságától kérheti, hogy az alkalmazandó szerződéseknél, illetve a vonatkozó nemzeti jognak megfelelően bocsásson ki kiadási kérelmet.

105. cikk

Kapcsolat az Európai Unió azon tagállamaival, amelyek nem vesznek részt az Európai Ügyészség létrehozását célzó megerősített együttműködésben

(1) Az Európai Ügyészség létrehozását célzó megerősített együttműködésben részt nem vevő uniós tagállamok hatóságaival kötött, a 99. cikk (3) bekezdésében említett munkamegállapodások tárgya lehet különösen a stratégiai információk cseréje, valamint összekötő tisztviselők Európai Ügyészséghez való kirendelése.

(2) Az együttműködés megkönnyítése érdekében az Európai Ügyészség a szükségleteinek megfelelően az érintett illetékes hatóságokkal egyetértésben kapcsolattartó pontokat jelölhet ki az Európai Unió azon tagállamaiban, amelyek nem vesznek részt az Európai Ügyészség létrehozását célzó megerősített együttműködésben.

(3) Az Európai Ügyészség és az Európai Ügyészség létrehozását célzó megerősített együttműködésben részt nem vevő uniós tagállamok illetékes hatóságai közötti, a büntetőügyekben folytatott együttműködéssel és az átadással kapcsolatos jogi eszköz hiányában a tagállamok az Európai Unió Európai Ügyészség létrehozását célzó megerősített együttműködésben részt nem vevő tagállamaival való kapcsolataik során az Európai Ügyészség hatáskörébe tartozó ügyekben a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködésről szóló, alkalmazandó uniós jogi aktusok végrehajtása tekintetében illetékes hatóságként értesítéssel az Európai Ügyészséget jelentik be.

XI. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

106. cikk

Jogállás és működési feltételek

(1) Az Európai Ügyészség az egyes tagállamokban a nemzeti jog alapján a jogi személyeket megillető jogképességet élvezi.

(2) Az Európai Ügyészség Luxemburgban történő elhelyezésére és az ország által rendelkezésre bocsátott létesítményekre vonatkozó szükséges szabályokat, valamint az Ügyészi Kollégium tagjaira, az adminisztratív igazgatóra és az Európai Ügyészség személyzetére, továbbá családtagjaikra Luxemburgban alkalmazandó különös szabályokat az Európai Ügyészség és Luxemburg által addig a 120. cikk (2) bekezdése szerint megállapított időpontig megköntendő székhely-megállapodásban kell meghatározni, amelytől kezdve az Európai Ügyészség a nyomozási és vádhatósági feladatait ellátja.

107. cikk

Nyelvhasználati szabályok

(1) Az 1/58/EGK tanácsi rendelet⁽¹⁾ alkalmazandó az e rendelet 21. és 114. cikkében említett jogi aktusokra.

(2) Az Ügyészi Kollégium tagjainak kétharmados többségével határoz az Európai Ügyészség belső nyelvhasználati szabályairól.

(3) Az Európai Ügyészség központi szintű adminisztratív működéséhez szükséges fordítási szolgáltatásokat az Európai Unió Szerveinek Fordítóközpontja biztosítja, kivéve, ha sürgős okból más megoldást kell igénybe venni. A delegált európai ügyészek a nemzeti joggal összhangban határoznak a nyomozások céljából szükséges fordítások beszerzésének módozatairól.

⁽¹⁾ A Tanács 1/58/EGK rendelete az Európai Gazdasági Közösség által használt nyelvek meghatározásáról (HL L 17., 1958.10.6., 385. o.).

108. cikk

Bizalmas információkezelés és szakmai titoktartás

- (1) Az Ügyészi Kollégium tagjait, az adminisztratív igazgatót és az Európai Ügyészség személyzetét, a kirendelt nemzeti szakértőket és az Európai Ügyészség rendelkezésére bocsátott, de nem általa alkalmazott más személyeket, valamint a delegált európai ügyészeket az uniós jogszabályoknak megfelelően titoktartási kötelezettség köti az Európai Ügyészség birtokában lévő valamennyi információt illetően.
- (2) Az Európai Ügyészség feladatkörének nemzeti szinten történő ellátásában részt vevő vagy abban segítséget nyújtó minden más személyt az alkalmazandó nemzeti jogban előírt titoktartási kötelezettség köti.
- (3) Az (1) és (2) bekezdésben említett személyeket azt követően is köti a titoktartási kötelezettség, hogy hivataluk vagy munkaviszonyuk megszűnt, és a tevékenységük befejeződött.
- (4) A titoktartási kötelezettség – az alkalmazandó nemzeti vagy uniós joggal összhangban – az Európai Ügyészséghez beérkezett összes információra kiterjed, kivéve, ha az információkat már jogszerűen nyilvánosságra hozták.
- (5) Az Európai Ügyészség irányítása alatt végzett nyomozásokra vonatkoznak az alkalmazandó uniós jog szerinti szakmai titoktartási szabályok. Az Európai Ügyészség feladatkörének ellátásában részt vevő vagy abban segítséget nyújtó minden személy betartja az alkalmazandó nemzeti jog szerinti szakmai titoktartási szabályokat.

109. cikk

Átláthatóság

- (1) Az 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾ alkalmazandó az olyan dokumentumokra, amelyek nem ügyiratok vagy ezek elektronikus másolatai, és amelyeket e rendelet 45. cikkével összhangban tárolnak.
- (2) Az Európai Főügyész a kinevezése időpontjától számított hat hónapon belül javaslatot készít az e cikk alkalmazására vonatkozó részletes szabályokra. E javaslatot az Ügyészi Kollégium fogadja el.
- (3) Az Európai Ügyészség által az 1049/2001/EK rendelet 8. cikke alapján hozott határozatok ellen az EUMSZ 228., illetve 263. cikkében meghatározott feltételek szerint az európai ombudsmannál panasszal, illetve a Bíróságnál keresettel lehet élni.

110. cikk

Az OLAF és a Számvevőszék

- (1) A csalás, korrupció és egyéb jogellenes tevékenységek ellen a 883/2013/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alapján folytatott küzdelem előmozdítása céljából az Európai Ügyészség a Bizottság által a 120. cikk (2) bekezdése alapján megállapítandó időponttól számított hat hónapon belül csatlakozik az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól szóló, 1999. május 25-i intézményközi megállapodáshoz⁽²⁾, és a megállapodás mellékletében található minta alapján elfogadja az Európai Főügyészre, az európai ügyészekre, az adminisztratív igazgatóra és az Európai Ügyészség személyzetére, a kirendelt nemzeti szakértőkre és az Európai Ügyészség rendelkezésére bocsátott, de nem általa alkalmazott más személyekre, valamint a delegált európai ügyészekre alkalmazandó megfelelő rendelkezéseket.
- (2) A Számvevőszék jogosult dokumentumalapú és helyszíni ellenőrzést végezni az Európai Ügyészségen keresztül uniós forrásokban részesülő valamennyi vállalkozónál és alvállalkozónál.
- (3) A 883/2013/EU, Euratom rendeletben és a 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendeletben⁽³⁾ megállapított rendelkezéseknek és eljárásoknak megfelelően az OLAF vizsgálatokat, köztük helyszíni ellenőrzéseket és vizsgálatokat végezhet annak megállapítása érdekében, hogy az Európai Ügyészség által finanszírozott kiadásokkal összefüggésben történt-e az Unió pénzügyi érdekeit sértő szabálytalanság.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1049/2001/EK rendelete (2001. május 30.) az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésekről (HL L 145., 2001.5.31., 43. o.).

⁽²⁾ Intézményközi megállapodás (1999. május 25.) az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Községek Bizottsága között az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) belső vizsgálatairól (HL L 136., 1999.5.31., 15. o.).

⁽³⁾ A Tanács 2185/96/Euratom, EK rendelete (1996. november 11.) az Európai Községek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról (HL L 292., 1996.11.15., 2. o.).

(4) Az (1), (2) és (3) bekezdés sérelme nélkül, az Európai Ügyészség által uniós szervekkel, harmadik országok hatóságaival és nemzetközi szervezetekkel kötött munkamegállapodásoknak, továbbá az általa kötött szerződéseknek olyan rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek kifejezetten felhatalmazzák a Számvevőszéket és az OLAF-ot arra, hogy saját hatáskörüknek megfelelően lefolytassák az ilyen ellenőrzéseket és vizsgálatokat.

111. cikk

A nem minősített különleges adatok és a minősített adatok védelmére vonatkozó szabályok

(1) Az Európai Ügyészség belső szabályokat állapít meg a nem minősített különleges adatok védelmére vonatkozóan, az ilyen adatoknak az Európai Ügyészségnél történő létrehozását és kezelését is beleértve.

(2) Az Európai Ügyészség az EU-minősített adatok védelmére vonatkozóan a 2013/488/EU tanácsi határozattal⁽¹⁾ összhangban álló belső szabályokat állapít meg annak érdekében, hogy az ilyen adatok tekintetében azonos szintű védelem valósuljon meg.

112. cikk

Igazgatási vizsgálatok

Az Európai Ügyészség igazgatási tevékenységei tekintetében az európai ombudsman vizsgálatot folytathat az EUMSZ 228. cikkének megfelelően.

113. cikk

Általános felelősségi rendszer

(1) Az Európai Ügyészség szerződéses felelősségére az adott szerződésre alkalmazandó jog az irányadó.

(2) A Bíróság rendelkezik joghatósággal arra, hogy az Európai Ügyészség által kötött szerződésekben foglalt választott bírósági kikötés alapján ítéletet hozzon.

(3) Szerződésen kívüli felelősség esetében – az Európai Unió tagállamainak jogrendszereiben közös általános elveknek megfelelően – az Európai Ügyészség megtéríti az Európai Ügyészség vagy a személyzete által feladataik ellátása során, felróhatóan okozott kárt.

(4) A (3) bekezdés alkalmazandó a delegált európai ügyész által feladatainak ellátása során, felróhatóan okozott károkra is.

(5) A (3) bekezdésben említett károk megtérítésével kapcsolatos jogviták tekintetében a Bíróság rendelkezik joghatósággal.

(6) Az Európai Unió tagállamainak az Európai Ügyészség e cikk szerinti szerződéses felelősségét érintő jogviták elbírálására hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróságait az 1215/2012 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ alapján kell meghatározni.

(7) Az Európai Ügyészség személyzetének személyes felelősségére a személyzeti szabályzatban és az alkalmazási feltételekben meghatározott, alkalmazandó rendelkezések az irányadók.

114. cikk

Végrehajtási szabályok és programdokumentumok

Az Ügyészi Kollégium az Európai Főügyész javaslata alapján eljárva elfogadja különösen az alábbiakat:

- a) évente az Európai Ügyészség éves és többéves programját tartalmazó programdokumentumot;
- b) a csalási kockázatokkal arányos csalás elleni stratégiát, figyelembe véve a végrehajtandó intézkedések költségét és hasznát;
- c) a delegált európai ügyészek alkalmazási feltételeire, teljesítménykritériumaira, szakmai alkalmatlanságára, valamint jogaira és kötelezettségeire vonatkozó szabályokat, ideértve az összeférhetetlenség megelőzésére és kezelésére vonatkozó szabályokat is;

⁽¹⁾ A Tanács 2013/488/EU határozata (2013. szeptember 23.) az EU-minősített adatok védelmét szolgáló biztonsági szabályokról (HL L 274., 2013.10.15., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.).

- d) az 1049/2001/EK rendeletnek az Európai Ügyészség tevékenysége során történő alkalmazását érintő részletes szabályokat;
- e) a 45/2001/EK rendelet 24. cikkének (8) bekezdésében említett végrehajtási szabályokat.

115. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás gyakorlásának feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 49. cikk (3) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása határozatlan időre szól 2017. november 20-tól kezdődő hatállyal.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 49. cikk (3) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően egyeztet az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 49. cikk (3) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbítható.

116. cikk

Sürgősségi eljárás

- (1) Az e cikk alapján elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok haladéktalanul hatályba lépnek és alkalmazandók, ha nem emelnek ellenük kifogást a (2) bekezdésnek megfelelően. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusról az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak küldött értesítésben meg kell indokolni a sürgősségi eljárás alkalmazását.
- (2) Az Európai Parlament vagy a Tanács a 115. cikk (6) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően kifogást emelhet a felhatalmazáson alapuló jogi aktus ellen. Ebben az esetben a Bizottság az Európai Parlament vagy a Tanács kifogásáról szóló határozatról való értesítést követően haladéktalanul hatályon kívül helyezi a szóban forgó, felhatalmazáson alapuló jogi aktust.

117. cikk

Értesítések

Mindegyik tagállam kijelöli az e rendelet végrehajtásáért felelős illetékes hatóságokat. A kijelölt hatóságokról és valamennyi őket érintő későbbi változásról egyidejűleg értesíteni kell az Európai Főügyészt, a Tanácsot és a Bizottságot. A tagállamok közlik továbbá az Európai Ügyészséggel azoknak a nemzeti büntető anyagi jogi rendelkezéseknek a kimerítő jegyzékét, amelyek az (EU) 2017/1371 irányelvben meghatározott bűncselekményekre alkalmazandók, valamint nemzeti joguk többi vonatkozó rendelkezését. Az Európai Ügyészség gondoskodik az említett jegyzékeken keresztül kapott információk közzétételéről. Ezenfelül azok a tagállamok, amelyek a 30. cikk (3) bekezdésével összhangban bizonyos meghatározott súlyos bűncselekményekre kívánják korlátozni a 30. cikk (1) bekezdése e) és f) pontjának az alkalmazását, közlik az Európai Ügyészséggel e bűncselekmények jegyzékét.

118. cikk

A személyes adatoknak az Európai Ügyészség által végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelmére vonatkozóan megállapított szabályok felülvizsgálata

A 45/2001/EK rendeletnek az (EU) 2016/679 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése és 98. cikke szerinti kiigazítása keretében a Bizottság felülvizsgálja e rendelet azon rendelkezéseit, amelyek a személyes adatoknak az Európai Ügyészség által végzett kezelése tekintetében a természetes személyek védelmére vonatkoznak. A Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be az említett rendelkezések módosítása vagy hatályon kívül helyezése céljából.

119. cikk

Felülvizsgálati záradék

(1) A Bizottság legkésőbb öt évvel az általa a 120. cikk (2) bekezdése szerint megállapítandó időpontot követően, majd azt követően ötévente értékelést készítet és értékelő jelentést nyújt be e rendelet végrehajtásáról és hatásáról, valamint az Európai Ügyészségnek és munkamódszereinek hatékonyságáról és eredményességéről. A Bizottság az értékelő jelentést és az azzal kapcsolatos következtetéseit megküldi az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, valamint a nemzeti parlamenteknek. Az értékelés megállapításait közzé kell tenni.

(2) A Bizottság jogalkotási javaslatot nyújt be az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz, ha megállapítja, hogy kiegészítő vagy részletesebb szabályokra van szükség az Európai Ügyészség létrehozásával, feladatkörével vagy a tevékenységeire – többek között a határokon átnyúló nyomozásaira – alkalmazandó eljárásokkal kapcsolatban.

120. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

(2) Az Európai Ügyészség az e rendelet hatálybalépésének időpontját követően elkövetett, hatáskörébe tartozó bűncselekményekkel kapcsolatban gyakorolja hatásköreit.

Az Európai Ügyészség az e rendelettel ráruházott nyomozási és vádhatósági feladatokat a Bizottság határozatában megállapítandó időponttól kezdve látja el, mely határozatra az Európai Főügyész az Európai Ügyészség létrehozását követően haladéktalanul javaslatot tesz. A Bizottság határozatát az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

A Bizottság által megállapítandó időpont nem lehet az e rendelet hatálybalépésének időpontjától számított három évnél korábbi időpont.

A megerősített együttműködésben az EUMSZ 331. cikke (1) bekezdésének második vagy harmadik albekezdése szerint hozott határozat alapján részt vevő tagállamok esetében ezt a rendeletet az érintett határozatban megjelölt időponttól kell alkalmazni.

Ez a rendelet a Szerződésnek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Luxembourgban, 2017. október 12-én.

a Tanács részéről

az elnök

U. REINSALU

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU